

பொன்னாலை

வரகனி. பே.க.கிருஷ்ணபிள்ளை
அவர்களின்

கவிதைகள்

வெளியீடு : நூற்றாண்டு விழாச் சபை

பொன்னாலை

தொழ. நெ. சந்திரமூர்த்தி

17/10/99

பி. க. கிருஷ்ணபிள்ளை

அவர்களின்

கவிதைகள்

வெளியீடு :

நா. த. நாண்டி விழா

Handwritten text, possibly a title or header, written in a cursive script.

11/10/11

பொன்னாலை

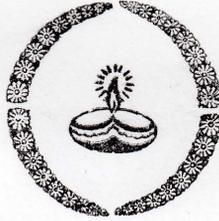
‘ வரகவி ’

பே. க. கிருஷ்ணபிள்ளை

அவர்களின்

கவிதைகள்

வெளியீடு :

நாற்றாண்டு விழாச் சபை

நூல்:

பொன்னாலை வரகவி

பே. க. கிருஷ்ணபிள்ளை கவிதைகள்

வெளியீடு:

நூற்றாண்டு விழாச் சபை

முதற்பதிப்பு:

1999 சித்திரை

அச்சுப்பதிப்பு:

திருமொழி அச்சகம்

பிரதான வீதி, சங்கானை.

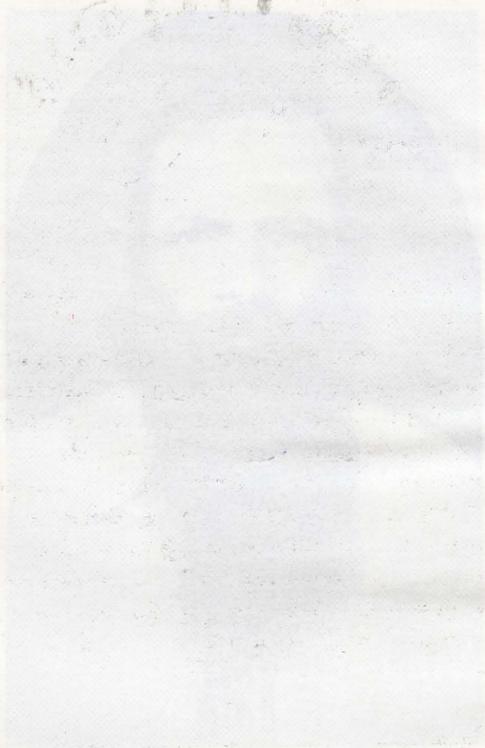
உ.

தோற்றம்
10-01-1898

மறைவு
10-10-1956

பொன்னாலை அமரர் உயர்திரு
வரகவி பே. க. கிருஷ்ணபிள்ளை
அவர்கள்

சென்னை
பெரியகோட்டை
பெரியகோட்டை
பெரியகோட்டை
பெரியகோட்டை
பெரியகோட்டை
பெரியகோட்டை
பெரியகோட்டை
பெரியகோட்டை
பெரியகோட்டை

பெரியகோட்டை
பெரியகோட்டை
பெரியகோட்டை
பெரியகோட்டை
பெரியகோட்டை
பெரியகோட்டை
பெரியகோட்டை
பெரியகோட்டை
பெரியகோட்டை
பெரியகோட்டை

சென்னை-01-01

சென்னை-10-01

சென்னை-01-01 சென்னை-10-01
சென்னை-01-01 சென்னை-10-01
சென்னை-01-01 சென்னை-10-01
சென்னை-01-01 சென்னை-10-01

சென்னை-01-01 சென்னை-10-01
சென்னை-01-01 சென்னை-10-01
சென்னை-01-01 சென்னை-10-01
சென்னை-01-01 சென்னை-10-01

பதிப்புரை

(௨)

தோன்றித் புகழொடு தோன்றுக - அஃதிலார்

தோன்றலிற் தோன்றாமை நன்று என்ற வள்ளுவப் பெருந்தகையின் வாக்கிற்கு இணங்க நெல்லியானுக்கு பெருமையும் பொன்னாலைக்கு புகழும் தேடித் தந்த பெருமதிப்புக்குரிய அமரர் வரகவி பே. க. கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்கள் ஒரு சிறந்த அண்ணாவியார் நடிகர், பல மொழிகளிலும் கவிபாடும் கவிஞர், பொதுநல சேவையாளர் இப்படியான பல சிறப்புக்கள் பெற்ற ஒருவரை இன்று நாம் நினைவு கூருகின்றோம் என்றால் அது நாம் பெற்ற பெரும் பாக்கியமாகும். அவருடைய படைப்புக்கள் இலங்கையில் மட்டுமல்ல பிற நாடுகளிலும்கூட “பொன்னாலை P. K. கிருஷ்ணரின் பாடல்கள்” என்ற பெயரில் முன்னிடம் வகிக்கின்றது இப்படிப்பட்ட ஒரு கவிஞருக்கு நூற்றாண்டு விழா எடுப்பதையிட்டு எமது சபை பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றது.

பொன்னாலை பே. க. கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்களுக்கு நூற்றாண்டு விழா எடுப்பதாக அறிவித்த போது பல அறிஞர்களும் பெரியோர்களும் தாமாகவே முன்வந்து எமக்கு ஊக்கத்தைத் தந்தனர் பல அறிஞர்கள் அவரைப்பற்றிய குறிப்புக்களை எமக்கு எழுதி அனுப்பினர் வேறு சிலர் அவரிடம் நேரில் கண்ட காட்சிகளைக்கூட எமக்கு எடுத்துக் கூறினர். இப்படியான சிறப்புக்களை எல்லாம் ஒரு மலர் உருவில் வெளியிட தீர்மானித்தோம் வரகவி அவர்களின் நூற்றாண்டு நாளாகிய 10-01-1999 இல் வெளியிட எண்ணியிருந்தோம் அந்நிகழ்வு தவிர்க்கமுடியாத காரணத்தால் தாமதமாகவே வெளியிட வேண்டியுள்ளது.

இம் மலரை மலர வைப்பதற்கு முன்னுரை வழங்கிய பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ், சிறப்புரைகள் வழங்கிய அளவையூர் அருட்கவி சீ. விநாசித்தம்பிப்புவலர், பொன்னாலை நாராயணதாசன் கு. பொ. சிவகுருநாதன், அமரவாழ்வெய்திய கலாநிதி க. கனகராசா

சங்கானை மு. சிவானந்தம் M. A. , பொன்னாலை 'சங்கீதபூஷணம்' க. கணபதிப்பிள்ளை, பண்ணாகம் செல்வி இரத்தினம் சுப்பிரமணியம் எழுத்தாளர் தி. ச. வரதராஜா (வரதர்), யாழ்ப்பாணத்து மகா வித்துவான் பிரம்மலு ந. வீரமணியார், காரைநகர் கலாநிதி செ. சுந்தரம்பிள்ளை ஆகியோரை நாங்கள் என்றும் மறவாதிருப்போம். மேலும் இந்நூல் உருவாவதற்கு வழிகாட்டியும், உறுதுணையாயும் இருந்த திரு. கா. சந்திரராசா (பிரதேச செயலர் வலிமேற்கு) அவர்களுக்கும் இம்மலரை சிறப்பான முறையில் அச்சுப்பதிப்பதற்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கிய இளவாலை மெய்கண்டான் மகா வித்தியாலய இளைப்பாறிய அதிபர் 'சைவப்புலவர்' சு. செல்லத்துரை அவர்களுக்கும் எமது நூற்றாண்டு விழாச் சபையினர் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளனர்.

நூற்றாண்டு விழாச் சபையினர்

முன்னுரை

பொன்னாலை வரகவி பே. க. கிருஷ்ணபிள்ளை ஒரு நாடறிந்த அண்ணாவியார்; நடிகர்; கவிஞர்; சமூகசேவையாளர். இவ்வாறு சிறப்புப் பெற்றிருந்த காரணத்தினாலேயே இவரை இன்றும் நாம் நினைக்கிறோம். அவருடைய பல்வகை ஆக்கங்கள் பல்கலைக்கழக மட்டத்திலே ஆய்வு செய்யப்பட்டு விரிவாக நோக்கவும்பட்டுள்ளன.

வரகவி கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்கள் தம்முடைய சமூக மக்களிலே மிகுந்த அன்புடையவராயிருந்தார். இதனால், அவர்களுடைய துன்பங்கள் நீங்க எத்தகைய நல்ல வழிகளைக் கூறமுடியுமோ அவற்றையெல்லாம் தனக்குக் கைவந்த கவிதையாலும் நாடகத்தாலும் எடுத்துக் கூறினார். கதிர்காமக் கந்தன் மீது கதிரைமலைப் புதினம் பாடும் கவிஞர்,

‘பாடுபட்டுத் தேடி வைத்த - சொற்ப
பணத்தை மிச்சம் பிடிக்க’

அருள்தர வேண்டுமெனக் கந்தனை வேண்டுகிறார். இவ்வாறு நல்ல கருத்துக்களை மக்களுக்குக் கூறும் தகைமையினை,

‘தனது பிரசாரத்திற்காக அவர் மேடைக்காகக்
காத்திருக்கவில்லை தெருவோரம்
மக்கட்கூட்டம் சேர்ந்துவிடும். ஆடுவார்;
பாடுவார்; தேனிலே குழைத்த மருந்துபோல
ஆடல் பாடல்களிலே கருத்துக் கருவூலம்
கலந்து வரும்’

(பக்கம் 10)

என்று திரு மு. சிவானந்தன் விளக்குகிறார்.

பொன்னாலைக் கிருஷ்ணன் அவர்களுடைய நூற்றாண்டு விழா மலரிலே பல அறிஞர்கள் அவரைப்பற்றி எழுதியுள்ளனர். அவற்றுட் சில எழுத்துக்களையும் வரகவி அவர்களுடைய ஆக்கங்களையும் தொகுத்து இந்நூலை வெளியிடுகிறார் அவருடைய பெறாமகனான சங்கீதபூஷணம் சு. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள். வலிகாமக் கல்வி வலயப் பிரதிக்கல்விப்பணிப்பாளராகிய இவர் வாய்ப்புக்கிடைக்கும் போதெல்லாம் தன்னுடைய பெரிய தந்தையர்ரைப் பற்றியும் அவரு

டைய ஆக்கங்களைப் பற்றியெல்லாம் கூறுவார். பல மேடைகளிலே வரகவியினுடைய சுவையான பயனுள்ள பாடல்களை சங்கீதபூஷணம் அவர்கள் பாடிக் காட்டியதை நானும் கேட்கும் வாய்ப்புக் கிட்டியது அவற்றையெல்லாம் நூல்வடிவாக்கி எதிர்காலச் சந்ததியினரும் அறிய அவர் இந்நூலூடாக வாய்ப்பளிக்கிறார்.

ஒரு காலத்தில் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் அடுக்கு மொழியில் சந்த இசையுடன் பேசுகின்ற பாடுகின்ற மரபு இருந்தது. பாராளுமன்றத்தில் திரு சி. சுந்தரலிங்கம் அவர்கள் "After a lot of consideration I came to the conclusion that the matriculation examination is a bodheration to the Jaffna population whose chief occupation is tobacco cultivation" என்று 'ation' என்னும் ஓசை அடுக்கிவரப் பேசினார். வரகவி பொன்னாலைக் கிருஷ்ணனும் இவ்வாறு சந்தங்கள் வரத் தமிழிலே பாடிவந்துள்ளார். "முன்னாலை புன்னாலை என்னாலை பின்னாலை பொன்னாலை" என்னும் அடி அடிக்கடி மேற்கோள் காட்டப்படுவதொன்று.

ஈழத் தமிழர் வரலாற்றில் மிகச் சிறந்த நடிகர்களுள் ஒருவரும் சமூக சீர்திருத்தக் கவிஞனுமாகிய பொன்னாலைக் கிருஷ்ணன் பற்றிய இந் நூலுக்கு இச் சிறிய முன்னுரையினை எழுதுவதிலே மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ்

கலைப் பீடாதிபதி

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்

தமிழர் கடமை

○○○○○○○○○○○○○○○○

“உள்நின்ற நாவுக்கு உரையாடியாயம்” என்பது, அப்பர் பெருமான் திருவாக்கு. பரம்பொருள் - சக்தியாக உலகை நடத்துகிறார். அந்தச் சக்தி மக்களிடையே ஆயகலை அறுபத்துநான்காக்கி அருள் செய்கிறாள். வாக்கிலே அவள் செயற்படும் போது வாக்கேவி அல்லது சரஸ்வதி என்ற பெயரைப் பெறுகிறாள். அவரவர் தவத்துக்கும் பண்புக்கும் ஏற்ப, சரஸ்வதியின் செயற்பாடு அமைகிறது.

பொன்னாலை - நெல்லியாணைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட வரகவி பே. க. கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்களிடத்தே, இறைவி சரஸ்வதியாக நின்று செயற்படத் தொடங்கினாள். அடக்கம், பொறுக்கும் தன்மை, எளிய வாழ்க்கை, நீதி - சமதர்மம் இவற்றை அடிப்படைத் தத்துவமாகக் கொண்டவர் அமரர் கிருஷ்ணபிள்ளை. சந்தர்ப்பத்துக் கேற்பத் தனது கலையை நிலைநிறுத்தக்கூடிய பேராற்றல் படைத்தவர். தெய்வீகப்பாட்டுத் தொடக்கம் நாடகப்பாட்டுவரை அவரது கவித்துவம் நிலைநின்றது. அவ்விதமே அவரது பேச்சும் அமைந்திருக்கும். நிலைமாறும் சமுதாயத்தாரைக் கண்டித்துப் பாடல் மூலம் வெளிப்படுத்துவதில் மிகுந்த நிபுணன். கர்நாடக சங்கீதமும், நாட்டுப் பாடல் சங்கீதமும் அவரிடம் ஓ தானாகவேவந்து மலர்வதைக் காணலாம்.

அந்தக் கால நாடகங்களைப் பார்ப்போர் தம் வாழ்க்கையிலே ஒரு இலட்சியத்தை உணர்ந்து கொள்ளக் கூடியதாக நாடகம் அரங்கேற்றப்படும். இந்தக்காலத்தின் முதல் முடிவில்லாத இலட்சியத்தை விளங்க வைக்காத நாடகங்கள் வரகவி கிருஷ்ணபிள்ளைக்குப் பிடிக்காது. அதனால் தானே நாடக ஆசிரியராகவும் நடிகராகவும் நடித்து பழைய புராண உண்மைகளை மக்களுக்குப் புகட்டி வந்தார். பழங்கால நாகரிகத்தினைவிட்டுப் புது நாகரிகத்தில் மூழ்கித்தவித்த வரலாற்றை தானே கதைகளையாக்கி நாடகமேற்றினார். இவருடைய நடிப்பையும் நாடகங்களையும் போற்றிப்புகழ்ந்த கலைஞர்களில் ஒருவர் நவாலியூர் அமரர் கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அவர்கள், அமர் கே. பி. சுந்தராமப்பாள் என்ற அம்மையார் இவருக்கு “வரகவி” என்ற பட்டம் வழங்கியதின் மூலம் இவரது பேராற்றலை உணரலாம்.

○ இயற்கையாகவே

அன்னார் எழுதிய ‘‘பனையரசன்’’ என்ற நாடகத்தின் சுருக்கம் வருமாறு. நெல்வயல்களும், தோட்டநிலங்களும் பனந்தோப்பு களும் சொந்தமாக உடையவராய் தீனதயாளர் என்பவர் இருந்தார். அவர் வீட்டில் பனம்பண்டம், நெல்முடை, சாமை, வரகு, தினை ஏனைய காய்கறிகள் எல்லாம் நிரம்பியிருக்கும். ஏழைகளுக்கு இலவசமாகவே கொடுத்துப் பசிதீர்ப்பார். அவருக்கு ‘‘தரணிமணி’’ என்னும் ஒருமகள் இருந்தாள். தீனதயாளரின் சகோதரியாகிய ‘‘சோதிமுத்து’’ வின் மகன் சொர்ணலிங்கம் லண்டனில் பரிஸர் பட்டம் பெற்றவர். அவருக்குத் தரணிமணியைத் திருமணம் செய்து வைக்கத் தீனதயாளன் விரும்பினார். அந்தப் பெண்ணின் நாகரிகம் பிடிக்காமல் சொர்ணலிங்கம் மறுத்துவிட்டார். அவர் ஆங்கில நாகரிகத்தில் மூழ்கி தமிழ் கலாசாரத்தை உதறித் தள்ளிவிட்டார். 1938, 39, 40ல் நாட்டில் ஏற்பட்ட பஞ்சத்தால் மேல்நாட்டு உணவு, உடை தடைப்பட்டபோது ஆங்கில நாகரிகமும் நாட்டில் மழுங்கத்தொடங்கியது. சொர்ணலிங்கம் வீட்டில் சோத்துப் பருக்கையைக் காணாத நிலைமை ஏற்பட்டது. சீனி இல்லாமல் பனங்கட்டியை உபயோகித்தார். இப்படியே பொருட்கள் யாவும் ஓடி மறைந்தன. அங்கே சொர்ணலிங்கமும் பெற்றோரும் பட்டினிகிடக்கவும் நேர்ந்தது. தீனதயாளர் தனது சகோதரியும் மருமகனும் வறுமையால் துன்புறுவதை அறிந்து தனது மாட்டு வண்டியில் தானியங்கள் முதலாய ஏனைய பொருட்களையும் பலவிதமான பனம்பண்டங்களையும் அனுப்பிவைத்தார். அதனால் இருபகுதியாருக்கும் உறவு சிறந்தது - சொர்ணலிங்கத்துக்கும் தரணிமணிக்கும் திருமணம் நிகழ்ந்தது. அனைவருக்கும் பனையின்பயன் ஆறுதல் தந்தது.

இந்த நாடகத்தில் வரகவி ஆக்கிய சில பாடல்கள் பின்வருமாறு

இராகம்: மாஸ்ரி

பாரதிற் பஞ்சம்தாங்கிப் பனையே
பாதுகாத்து நீக்கும்எம் வினையே
சேரசோழ பாண்டியன் தனையே
தித்திக்க வைத்ததெளவை முனையே
பதனி பனையின்கல்லக் காரம்
பாணிப் பனங்கட்டியும் தேனும்
இதமிகு நுங்காற்களை தீரும்
இதனிற்சொல் வோம்கதியும் பாரும்

விருத்தம்

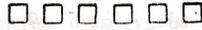
பனைதரும் பானம் பண்டம் பருப்பினத் தோடு சாமை
தினைநெல்லு வரகுசீரை தினிசுகாய் கறிகுரக்கன்
மனைதனி லாக்கிவைத்து மாறியே உண்பதல்லால்
வினைதரு விதேசிஊணை வீட்டிலும் விரும்பிடேனே

இத்தகைய பல பல பாடல்களைப் பாடிப் பழமையையும் புதுமையையும் தொடர்புபடுத்தித் தம் இலட்சியத்தை வெளிப்படுத்துவதில் வல்லவராக வரகவி பே. க. கி. விளங்கினார். சமயோசிதமாகப் பாடுவதில் மட்டுமன்றிப் பேசுவதிலும் வல்லவர். ஒரு தருணம் ஒரு நாடக பாத்திரமாக நடிக்கும் போது கையிலே சுருட்டு வைத்திருக்கிறார். மற்றவர் “உது என்ன சுருட்டு” என்று கேட்கிறார் (அந்தக் காலத்தில் வை. சி. சி. கு. சுருட்டுக்குப் பெருமதிப்புண்டு) உடனே இது வை. சி. சி. கு. சுருட்டு என்றார். அத்தப் பெயர் சுருட்டுக் கொம்பனியாரின் சந்ததியாகக் கைக்கொள்ளும்பெயர். ஆனால் வரகவி அவர்கள் சொன்ன விடை என்ன தெரியுமா? “வைச்சிருந்து சிரிச்சுச் சிரிச்சுக் குடிக்கிற சுருட்டு” என்பது.

இப்படியாக கிரமத்தமிழையும் கிராமத் தமிழையும் கலந்து பாடிப் பேசி இலட்சியக் கலைஞனாக வாழ்ந்த ஒரு பெருங்கலைஞன் பொன்னாலை வரகவி பே. க. கி. அவர்கள். இத்தகைய திறமை சாலிகளின் வாழ்க்கை வரலாற்றையும் அவரின் பணிகளையும் படைப்புகளையும் நம் சமுதாயத்துக்குப் பயன்படச் செய்வது தமிழர்களதும் தமிழ்க் கலைஞர்களதும் கடமை எனக்கூறி அன்னாரை நினைவு கூருகிறேன். வாழ்க பொன்னாலைக் கிருஷ்ணபிள்ளை புகழ்.

அருட்கவி சி. விநாசித்தம்பி

அண்ணாவியார்

அண்ணாவியார் என்றால் வலி - மேற்குப் பகுதியில் பெயர் சொல்லாமலே யார் என்று புரிந்து கொள்ளும் அளவுக்குப் பிரபலம் பெற்றிருந்த பொன்னாலை வரகவி அமரர் P. K. கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்களுக்கு இன்று நினைவு விழா மலர் வெளியீடுகிறார்கள். அடியேனுக்கும் அதில் பங்கு உண்டு என்று கருதி வரகவி அவர்களைப் பற்றி எனக்குத் தெரிந்தவற்றை எழுதும்படி அமைப்பாளர்கள் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க இதை எழுதுகிறேன்.

வரகவி அவர்களைப்பற்றி எழுதுவதானால் இற்றைக்குச் சுமார் 65 வருடங்களுக்கு முன் நடந்த சம்பவத்தை நினைவுபடுத்த வேண்டியுள்ளது. அடியேன் பிறந்த புலோலிக் கிராம சபைப்பகுதியில் தும்பளைக் கிராமத்தில் நெல்லண்டைப் பக்கிரகாளி ஆலயம் உண்டு. இங்கே வடமராட்சிப் பகுதி மக்களின் வேண்டுகூல் நேர்த்திக் கடனுக்காக நாடகம் நடாத்துவிக்கும் ஒரு வழக்கம் உண்டு. வருடத்தில் 100 நாடகங்களாவது நடக்கும். இலங்கையிலும் தமிழ் நாட்டிலும் உள்ள பிரபல நாடகக் குழுக்களும் தனிப்பட்ட நடகர்களும் இங்கு வருவார்கள். யாழ்ப்பாண நகரில் இருந்த நாடகக் கொட்டகைகளில் கூட்டணம் செலுத்திப் பார்க்கும் 'ஷ்பெஷல்' நாடகங்களை இங்கே இலவசமாகப் பார்க்கலாம். நான் சிறுவனாயிருந்தபோது தவறாது நாடகம் பார்ப்பதுண்டு. இன்றைக்கு 'பொன்னாலைக் கிருஷ்ணன் வருகிறார்' என்று மக்கள் பேசிக் கொள்வார்கள். பொன்னாலைக் கிருஷ்ணனைப் பார்ப்பதில் சிறுவர்களுக்குக் குதாகலம். காரணம் அவர் பூன் வேடமிட்டுக் குறும்புக்கனமான விகடம் செய்வதில் சமர்த்தர். ஒருவகையான நடனம் ஆடுவதிலும் வல்லவர். அந்தக் கால நாடகங்களில் இசைக்கு முக்கியத்துவம் இருந்தது. வசனம் பேசி நடிப்பது போல் பாட்டாலும் பேசிக் கொள்வார்கள். அப்படியான பாடல்களை இவர் தேவைக்கேற்ப உடனுக்குடன் ஆக்கிப்பாடுவார். அதனால் இப்பகுதி மக்களுக்கு இவரிடம் மிகுந்த அபிமானம் இருந்தது. இது நடந்தது 1930ம் ஆண்டுக்கும் 1935ம் ஆண்டுக்கிடையப்பட்ட காலம் என நினைக்கிறேன். அதன்பின் பலவருடங்கள் நாடகங்கள் பார்க்க அதிகம் வாய்ப்பில்லாத ஒரு சிங்களப் பகுதியில் வாழ்ந்ததால் நான் இந்தப் பொன்னாலைக் கிருஷ்ணனை மறந்தேபோனேன்.

யாழ். குடாநாட்டின் மேற்குக் கரைப் பகுதியில் புன்னாலை என்றொரு கிராமம் உண்டு. அங்கே எங்களுக்குப் பூர்வீக உறவுத் தொடர்பும் இருந்தது. எனது தந்தையாரின் தந்தையார் இந்தப் புன்னாலையில் பிறந்தவர் மிகச் சிறுவனாயிருந்த காலத்தில் புன்னாலைக் கிருஷ்ணன் கோவிலுக்கும் போய்வந்திருக்கிறேன். பல காரணங்களாலும் எனக்கு இந்தப் புன்னாலைக் கிராமத்தில் 1943ம் ஆண்டில் விவாகசம்பந்தம் ஏற்பட்டு அங்கு வசிக்கும் சூழ்நிலை ஏற்பட்டு அங்கு வசித்தேன்.

அங்கே மூளாய் சுப்பிரமணியம் அண்ணாவி யாரைத் தனது குருவாகக் கூறும் அண்ணாவி கிருஷ்ணர் என்று ஒருவர் இருந்தார். அவர் நாடகங்கள் எழுதுவதில் வல்லவரென்று கூறிக்கொண்டார்கள் அவரும் அவருடைய மாணவர்கள் போன்ற சிலரும் புன்னாலைக் கோயிலிலே பஜனை செய்வார்கள். அந்தக் கோயிலில் கூட நாடகங்கள் நடைபெறுவதுண்டு என்றும் அறிந்தேன். இங்கே ஒன்றைக் குறிப்பிட வேண்டும் அந்தக் காலத்தில் ஆலயங்கள் தோறும் புராண நாடகங்களை நாடாத்திக் கலைகளையும் தெய்வ நம்பிக்கையையும் வளர்த்தார்கள் இன்று அது கனவாகிவிட்டது.

1943 ஆவணி மாதம் ஒரு திருவிழா நாளில் அங்கே “கிருஷ்ண லீலா” நாடகம் நடைபெறுவதாக அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. நாடகப் பிரியன் ஆகையால் நானும் நாடகம் தொடங்குமுன்பே போயிருந்தேன். நாடக ஆரம்பத்தில் என்னைத் தூக்கிவாரிப்போடும் ஒரு சம்பவம் அதாவது நான் சிறுவயதில் நெல்லண்டை நாடகங்களில் கண்ட “பொன்னாலைக்கிருஷ்ணனை” இங்கே கண்டேன் எனக்கு ஆச்சரியம் தாங்கவில்லை பின்னர் தான் எனக்கு விஷயங்கள் புரிந்தன. நான் விவாகம் செய்து கொண்டுள்ள புன்னாலை தான் பொன்னாலை என்றும் ஷை அண்ணாவி யார்தான் கிருஷ்ணன் என்றும் தெரிந்து கொண்டேன். அந்தக் காலத்தில் தெருவீதிச் சந்திகளிலெல்லாம் “புன்னாலை” என்றே அறிவிப்புப் பலகைகளில் காணப்படும் இது பின்னாளில் எங்கள் அண்ணாவி யாரின் செயல்பாடுகளாலும் வேறு சிலரின் முயற்சியாலும் பொன்னாலை என்று மாற்றப்பட்டது.

அண்ணாவி யார் அவர்களை வேடமிட்ட நிலையில் சிறுவயதில் கண்டதுக்கும் பல வருடங்களின்பின் சாதாரண நிலையில் கண்டதுக்கும் இருந்த வித்தியாசத்தால் உடனே அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை இச்சம்பவத்தின்பின் அவருடன் மனம் விட்டுப் பழகும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அவர் ஒரு பரம்பரைக் கலைஞர் வெகு காலத்திற்குமுன் தொழில் நிமித்தமாக சிங்கப்பூர் சென்று கலையார்வத்தால் தொழிலை விட்டுத் தன்னைக் கலைக்கு அர்ப்பணித்து ஊர் திரும்பியவர்.

இவரை ஒரு நாடக நடிகர், நாடக ஆசிரியர், நடன ஆசிரியர் இசையறிஞர், கவிஞர் என்று பல தோற்றத்தில் காணலாம். எங்கள் பிள்ளைகள் சிலரைப் பயன்படுத்தி நாடகத்துறை இசைத்துறையிலும் ஈடுபடுத்தியவர். நான் கூட நாடகங்களில் தோன்றும் சந்தர்ப்பத்தைப் பெற்றேன். எல்லாவற்றிலும் மேலாகப் பாடல்கள் நினைத்த மாத்திரத்தில் எழுதுவதிலும் யாப்பிலக்கணவழு சொல்பொருள் குற்றங்கள் இல்லாமல் அமைப்பதிலும் வல்லவர். இரண்டாம் உலகப்போர்ச் சூழல், சமூகசீர்கெடுத்தம், பனைவளம், கிராமியச் சூழலின் சிறப்பு ஆகிய கருப்பொருளில் பாடல்கள் எழுதிப் புத்தகவடிவில் வெளியிட்டவர், பக்திரசக்தீர்த்தனைகளை எழுதுவதில் ஒரு தனித்தேர்ச்சியுண்டு. கையாளுவதில் கஷ்டமான வயப் பிடிப்புடன் சேர்த்து நுணுக்கமான ஸ்வரக கோர்வைகளுடன் மத்திமகால சாகித்தியங்கள் பல அமைத்துள்ளார். அருட்கவி முத்துத்தாண்டவரின் ஹம்சானந்திராகப் பாடலான "சேவிக்க வேண்டுமையே சிதம்பரம்" என்ற பாடலமைப்பில் "பூசிக்க வேண்டும் ஐயே பொன்னாலையை" என்ற பாடல் எனக்கு மிகவும் பிடித்தது 1944ம் ஆண்டு தொடக்கம் இன்றுவரை அதைப் பாடுகிறேன். எந்த ராகத்திலும் சிறப்பாகப் பாடக்கூடிய ஒரு பாடல்

அண்ணாவியார் அவர்கள் அக்காலத்தில் நாடகத்துறையில் புகழ் பெற்று விழங்கிய அக்தனை பேருடனும் சேர்ந்து நடடித்தவர். போட்டா போட்டி நாடகங்களில் எவருக்கும் சளைக்காமல் ஈடுகொடுக்கக் கூடியவர். அதில் உடனுக்குடன் அடுக்குமொழி வசனங்களும் சிலேடைக் கருத்துள்ள பாடல்களும் நினைத்தமாத் திரத்தில் சொல்லுவார்.

ஒரு சமயம் சங்கானை ப. மு. சன்ஸ் நிறுவனத்தாரால் சங்கானையில் நாடகக் கொட்டகை ஒன்று நிறுவப்பட்டிருந்தது அங்கே நெல்லியடி M. V. கிருஷ்ணாழ்வாருக்கும் நமது அண்ணாவி யாருக்கும் இடையே போட்டி ஏற்படுத்தி ரசிகர்களால் ஒரு நாடகம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது, "சதாரம்" என்ற நாடகம் சதாரம் என்ற பெண் நடுக்காட்டில் ஒரு திருடனிடம் அகப்பட்டுக் கொள்ள திருடன் அந்தப் பெண்ணை தன்வசப்படுத்த முயற்சிக்க இருவருக்கும் இடையில் தர்க்கம், வசனங்களாலும் பாடல்களாலும் தர்க்கிக்கும் போது இருவரும் சளைக்காமல் வாதாடிக் கொண்டிருந்த போது அண்ணாவியார் "நெல்லியடி நீயெனக்கு நெல்லியான் நானுனக்கு" என்றொரு பாடலைத் திடீரென்று பாடினார். கிருஷ்ணாழ்வாரி திகைத்துப் போனார். கதைக்குச் சம்பந்தமில்லாமல் ஊர்ப்பெயர்களை குறித்துப்பாடியது பிழையென்று சர்ச்சையுண்டாகி கிருஷ்ணாழ்வாரின் ஆதரவாளர்களும் அண்ணாவியாரின் ஆதரவாளர்களும் மோதக்கூடிய ஒருநிலை உருவாகவே திடீரென்று நாடகம் நிறுத்தப்பட்டது. அண்ணா

வியார் எல்லோரையும் அமைதிப்படும்படி கூறி தான் பாடிய சொற்
தொடருக்கு விளக்கம் தந்தார். நெல்லி நெல்லிக்காய் சாப்பிட ஆரம்
பிக்கும் போது கசக்கும் முடிவிலே இனிக்கும். நெல்லியான் சிவபெரு
மானின் ஒரு திருநாமம். உலகங்களையெல்லாம் ஆள்பவன் சிவபெரு
மான் அதுபோல் நீ என்னோடு சேர்ந்து வாழ முதலில் மறுத்தாலும்
சம்மதித்தால் எனது ஆளுமையால் உனக்கு இனிய வாழ்வு கொடுப்
பேன் என்பது குறிப்பு.

நெல்லியடி - திரு கிருஷ்ணாழ்வாரின் பிறந்த ஊர்

நெல்லியான் - நமது அண்ணாவியாரின் பிறந்த ஊர் அது

பொன்னாலைக் கிராமத்தின் ஒரு பகுதி இதை இரண்டு கருத்
துப்படப் பாடிய அண்ணாவியாரின் மதிருட்பமும் நாடகத்துறை
சம்பந்தமாக அவரிடம் அமைந்திருந்த பல ஆற்றலும் வெளிப்படக்
கூடிய மேற்கூறிய சம்பவம் போன்ற பல சம்பவங்கள் உண்டு. ஆனால்
அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் அவரைப் பெரிதாகப் பாராட்டி ஒரு
நீணைவுமலர் வெளியிடும் சந்தர்ப்பம் கைகூடவில்லை. அவரின்
நெருங்கிய உறவினர்களும் அவரைப்பற்றி அறிந்தவர்களும் இன்னும்
வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இக்காலத்திலாவது இது கைகூடியதற்கு
மகிழ்வோமாக.

அடியேன் சில பாடல்கள் பாடவும் 50 வருடங்களுக்குமேல்
பஜனை செய்யவும் எனக்கு வாய்ப்புக்கிடைத்தமைக்கு நமது அண்ணா
வியார் வரகவி P. K. கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்களின் ஊக்குவிப்பும் ஒரு
காரணம் எனலாம். ஆகவே அவரை மானசிகமாக வணங்கி முடிக்கிறேன்.

“வாழ்க அவர்தம் நாமமும் புகழும்”

இங்ஙனம்

பொன்னாலை

‘நாராயணதாசன்’

(கு. பொ. சிவகுருநாதன்)

நல்வழிகாட்டி

பொன்னாலை வரகவி பே. க. கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்கள் நூற்றாண்டுவிழா நடைபெறவிருப்பதை அறிந்து பேருவகையடைகிறேன். அன்னார் காலத்துக்குக் காலம் சமூகத்தில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளைப் போற்றியும் தவறானவற்றைத் தூற்றியும் விழிப்புணர்வு உண்டாக்கினார்

‘பனையே ப்ரபஞ்ச தஞ்சமே’ என்றும் பஞ்சமது என்கிறீர் பனை தென்னை உங்களின் பக்கத்திலே இருக்கு என்றும் இன்னும் பல தீர்க்க தரிசனமான கருத்துக்களைக் கவி மூலம் வெளிப்படுத்தியிருந்தார்.

எனது கொள்கைக்கும் செயற்பாட்டிற்கும் ஏற்ற வாறான கருத்துக்கள் அவரது கவிகளிற் காணப்பட்ட மையை இவரது தாலபுரத்தார் கீதம் என்ற பாடல்களில் இருந்து அறிந்து கொண்டேன். தமிழ்ப் புலவர்களுள் இலை மறை காய் போல் இருந்த இவரது பெருமையை வெளிக் காட்ட இந்த நூற்றாண்டு விழா தமிழ்ச் சமுதாயத்துக்கு நல்வழிகாட்டியாக இருக்குமென்பதில் சந்தேகமே இல்லை

இவரது கொள்கைகளைப் பேணிப் பின்பற்ற வேண்டுமென்று இவ்விழா எமக்கு நினைவூட்டுகிறது. ஆசனத்தாலும் போசனத்தாலும் விமோசனம் காணலாம்.

நூற்றாண்டு விழா சிறப்புற என் இதயங்களிந்த வாழ்த்துக்கள்.

கலாநிதி க. கனகராசா J P.
உரிமையாளர்: மில்க்வைற் சவர்க்காரத்
தொழிலகம் யாழ்ப்பாணம்

03-10-1998

கலை காத்த கடவுள்

— மு. சிவானந்தம் M A.

காத்தற் கடவுள் கண்ணன் கோவிலுக்குப் பேர்பெற்ற இடம் பொன்னாலை. அதே பொன்னாலையில் கலை காத்த கடவுள் போல அவதரித்து அக் கிராமத்தின் புகழ் வளர்த்த கலைஞர் யார் தெரியுமோ? பொன்னாலைக் கிருஷ்ணன் தான்!

சுதேசியப் பணி

நாடகக் கலைஞராக, வரகவியாகத்தான் பலருக்கு அவர் தெரிந்தார். ஆனால், அவர் காலத்து வாழ்ந்த மக்களுக்குத்தான் அவரது நாட்டுப்பற்று, தீவிர சுதேசிய வாதம் பளிச்சிட்டுத் தெரிந்திருந்தது.

இரண்டாவது மகாயுத்த காலம் - மக்கள் பல நெருக்கடிகளைச் சந்தித்த காலம். கொழும்பிலும், திருமலையிலும் ஜப்பான் குண்டு வீசியதை அறிந்த யாழ் மக்கள் அஞ்சியிருந்த காலம். இளைஞர் முதல் கிழவர் வரை பயந்து பதுங்கியிருந்தபோது தெருக்களிலே வந்து அவர் பாடிய பாட்டு என்ன தெரியுமோ?

“ Air raid probable

Air raid in progress

All clear oh don't fear

All of you come here, oh my dear! ”

என

ஆங்கிலத்திலே பாடத் தொடங்கிப் பின் தமிழிலே ஆடிப்பாடிப் பயம் போக்கிய காட்சி எனக்கும் என்னோடு வாழ்ந்தகால மக்களுக்கும் இன்றும் மனக்கண் முன் நிழலாடுகிறது.

கப்பல் போக்குவரத்துத் தடைப்பட்டதால் உணவுப் பஞ்சம் தலைவிரித்தாடியது. அந்த வேளையில் உள்நூர் உணவின் சத்துக்களை விபரித்து - விளக்கி தினை, குரக்கன், சாமி போன்றவற்றால் ஆக்கக்கூடிய உணவு வகைகளை வாயூறப்பாடி ஊக்குவித்தார். பனம் பொருள் உற்பத்திக்காக அவர் ஆற்றிய சேவையை யார் தான் மறக்க முடியும்.

வெறும் ‘வாய்ப்பந்தல்’ போட்டவரல்ல; சொன்னதைச் செய்தவர்; செய்ததைச் சொன்னவர். தான் இயற்றிய பாடல் களைப் புத்தக ரூபமாக அச்சிட்டார். எந்தக் கடதாசியில் தெரியுமோ? பனை ஓலையே மூலப் பொருளாகக் கொண்டு தானே உற்பத்தி செய்த தாளிலே அச்சிட்டார்.

தனது பிரசாரத்திற்காக அவர் மேடைக்காகக் காத்திருக்கவில்லை; பக்க வாத்தியங்களுக்காகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கவில்லை; போக்குவரத்து வசதிகளுக்காகக் காத்திருக்கவில்லை. காலை முதல் மாலை வரை தெருவோரங்களிலே நடந்துவருவார். அவர் குரல் கேட்டாலும், தெருவோரம் மக்கள் கூட்டம் சேர்ந்துவிடும். ஆடுவார்; பாடுவார்; தேனிலே குழைத்த மருந்துபோல ஆடல் பாடல்களிலே கருத்துக் கருவூலம் கலந்துவரும்.

அவரின் பாடல்பெற்ற ஸ்தங்கள் பல; அதாவது அவரது பாடல்சனால் பல மக்கள் கவர்ந்திழுக்கப்பட்ட இடங்கள் பல. குறிப்பாக என்னைப்போன்ற பிஞ்சு உள்ளங்களிலே சுதேசியம், மொழியுணர்வு, நாட்டுப்பற்று, கலையுணர்வு போன்ற பல விதைகளை விதைக்கப் பயன்படுத்திய ஸ்தலங்களிலே ஒன்று சங்காணை வைரவர் கோவில் முன்றில்.

நாடகப் பணி

கோவில் திருவிழாக்களில் நாடகம் முக்கிய பங்குவகித்த காலத்திலே அவர் வாழ்ந்தது ஒரு பொற்காலம் தான். சித்தன்கேணி துறட்டிப்பனை அம்மன் கோவில், வழக்கம்பராய், பறாளாய் போன்ற இடங்களில் அமைந்த கோவில்களில் மாத்திரமல்ல, குடாநாட்டின் பல கோவில்களில் அவரது நாடகங்கள், கருத்துப் பிரசாரங்கள் மக்கள் மனதைக் கொள்ளைகொண்டன.

அவரது காலத்திலே சங்காணை 'ஜெகசோதி' மண்டபத்திலே பல நாடகங்கள் அரங்கேறின. தென்னிந்தியக் கலைஞர்கள் பலர் வந்துபோனார்கள். அவர்களிற் சிலர் சவால் விடுமளவிற்கு 'வித்து வக்காய்ச்சல்' வியாதியால் துன்பப்பட்டார்கள். அத்தகைய ஒரு கலைஞரைப் பொன்னாலைக் கிருஷ்ணன் 'மட்டந்தட்டிய' நாடகங்கள் சில பரபரப்பை ஏற்படுத்தியது. சவாலுக்குச் சவால்! என்ற ரீதியில் ஒரே காட்சியை 'அந்த' நடிகர் நடத்துக்காட்ட, அதே காட்சியை புது மெருகோடு, புதுப்பாணியிலே நடத்துக்காட்டி எல்லோரையும் பிரமிக்கவைத்த நடிகர் தான் பொன்னாலைக் கிருஷ்ணன்.

உதாரணத்துக்கு ஒன்று - திருடனாக நடத்தார் தென்னிந்திய நடிகர். வழக்கமான திருடன் பாட்டு; வழக்கமான மெட்டு. வரகவியல்லவா கிருஷ்ணன்! மேடையிலே தோன்றியதும் - புதியபாணியில் - அவர் வாயில் கொட்டிய வரகவிகள் - அப்பப்பா! எவரும் எதிர்பார்க்கவில்லை.

கிருஷ்ணனுக்கோ தளர்ந்த உடல்நிலை - எப்படித்தான் பாடி ஆடி நடப்பார் என்ற அனுதாப அலை இருந்தது. ஆனால் அவரோ கலையுணர்ச்சி பொங்கியவராக - பலவித அங்க அசைவுகளைக்காட்டி கைதட்டல் அலையைப் பெற்றுக்கொண்டார்.

எனது பெரியதந்தையாரைப் பற்றி நான் அறிந்தவை

* * * * *

1949ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் எனக்கு வயது 10. என் தந்தையார் கணபதிப்பிள்ளை சுப்பையா இவரது ஒரே தம்பியாராவார். ஏனையோர் இரு சகோதரிகள் மூத்தவர் சின்னத்தம்பி பெத்தர், இளையவர் சின்னப்பு சின்னப்பிள்ளை. இம்மூவரும் நெல்லியானில் தமது குடும்பத்துடன் வாழ்ந்தனர். எனது பெரிய தந்தையார் பொன்னாலையில் வாழ்ந்துவந்தார். எனது தந்தையார் எண்பத்து எட்டு வயதில் இயற்கையெய்திவிட்டார்.

பொன்னாலை வரதராசப் பெருமாள் கோவிலில் நடைபெறும் ஆவணி மாத வருடாந்த உற்சவத்தில் பன்னிரண்டாந் திருவிழா எமது முன்னோர் பரம்பரையாக நடத்தி வந்துகொண்டு இருப்பதால் இப்பொழுதும் எங்கள் உறவினரே நடத்துகின்றனர். 12ஆந் திருவிழாவன்று 'கிருஷ்ண லீலா' என்ற நாடகம் எனது பேரனார் காலத்தில் வட்டக்களறி நாடகமாக நடைபெற்றதாகக் கேள்விப்பட்டுள்ளேன். 1949ஆம் ஆண்டு என் பெரிய தந்தையார் கிருஷ்ண லீலா நாடகத்தை மேடை நாடகமாக ஆக்கி அதில் என்னைப் பாலகிருஷ்ணனாகப் பழக்கி ஆடவைத்தார். தொடர்ந்து 1955 வரை அந் நாடகத்தில் நான் அதே பாத்திரத்தில் நடித்து வந்தேன். இக்காலத்தில் இவர் மலேசியா சென்றிருந்தார். அங்கு பல நாடக, நடன நிகழ்ச்சிகளை எங்கள் உறவினர்களுக்கும் மற்றையோருக்கும் பயிற்றி அரங்கேற்றியதாக அறிந்தேன். 1949ஆம் ஆண்டுக்கு முந்திய காலத்தில் இவர் பல சமூக, புராண நாடகங்களை ஆக்கி பல பிள்ளைகளையும் பெரியோரையும் இணைத்து நடாத்தி வந்ததாகக் கேள்விப்பட்டுள்ளேன்.

சமூக நாடகத்தில் முக்கியமாக சுதேச உணவு, உடை, உழவு, தொழில்சார்ந்த கருத்துக்கள் வெளிப்படக்கூடியதாகவிருந்தது. குறிப்பிடக்கூடியதாகவுள்ள முன்கூறிய கருத்துக்களைக் கொண்டதில் தால விலாசம் பிரசித்திபெற்றதாக விளங்கியது. மலேசியாவில் இருந்தகாலம் தாலவிலாசத்தின் அடிப்படையுடன் சுதேச விதேச அமைப்பினை விளக்கும் வகையில் 'எது நல்ல வழி' என்ற நாடகம் மிகப் பிரபல்யமானதுடன் தற்காலத்திற்குப் பயனுள்ளதாகவும் சிந்தனைக்கும் சீரான வாழ்க்கைக்கும் பொருந்தும் வகையிலும் அமைந்துள்ளது.

1955ஆம் ஆண்டு இறுதிக் கட்டமாக மலேசியாவிலிருந்து இலங்கைக்கு வந்து மீண்டும் கிருஷ்ண லீலா நாடகத்தை முன்கூறிய 12ஆந் திருவிழாவுக்கும், வேறு கிருஷ்ணபரமாத்மாவை அடிப்படையாகக்கொண்ட நாடகங்களான பவளக்கொடி, பாமாவிஜயம், அல்லி அர்ச்சனா போன்ற நாடகங்களையும் தனது நெறியாள்கையில் நடாத்தி மக்களின் அபார வரவேற்பைப்பெற்றார். இக்காலத்தில் எனக்குக்கிடைத்த பாத்திரம் 'கம்சன்' ஆகும். எது நல்லவழி என்ற நாடகத்திலும் சுப்பர் கதிரவேற்பிள்ளை என்ற பெரிய கமக்காரன் பாத்திரம். இவரது புத்திரன் லம்போதரன் மகள் சகலகலாவல்லி ஆகியோரும் சூழலிலுள்ள மற்றையோரும் எது நல்லவழியில் நடித்தார்கள்.

பாட்டு, பேச்சு, நடிப்பு இவர் இந்நாடகங்களிற் கற்பித்த அனுபவங்களாகக் கருதக்கூடியதாகவுள்ளது 1955, 56ஆம் ஆண்டுகளில் இவர் இலங்கையில் இறுதிக்காலத்தைக் கழித்தபோது, பனைப்பாட்டு அல்லது தமிழர்பாட்டு அல்லது தாலபுரத்தார் கீதம் என்ற சிறிய பாடல்களடங்கிய புத்தகங்களை ஆக்கினார். இப்பாடல்கள் தமிழர்கள் நிலைபற்றியும் பனையின் பிரயோசனம் பற்றிய கருத்துக்களை வலியுறுத்துவனவாகவும் அமைந்துள்ளன.

பொன்னாலைக் கோவிலடியில் தண்ணீர் வசதி குறைவாகையால் நாங்கள் அரை மைலுக்கப்பாற் சென்று குளிப்பதுவும் குடி தண்ணீர் கொண்டுவருவதும் வழக்கம். இவரது இறுதிக்காலத்தில் இவருக்குச் சீடனாகவும் வாரிசாகவும் மகனாகவும் இருந்து தொண்டு செய்யும் வாய்ப்பு எனக்குக் கூடுதலாகக் கிடைத்தது. எனக்கும் தனது இளைய பிள்ளைகளுக்கும் நடிப்பையும் இசையையும் கற்கும் வாய்ப்புக்கள் ஏற்படுத்தித் தந்தமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கவை.

அயலூரான மூளாயில் அக்காலத்தில் பிரபல்யமான தவில் வித்வான் வலங்கைமான் ஆறுமுகம்பிள்ளை அவர்களும், அவரது மருமகனும் சகலகலாவல்லவனுமான பிரபல்ய நடிசர் திரு S. V. மாசிலாமணி அவர்களிடமும் எங்களைச் சங்கீதம் கற்க அனுப்பினார். தொடர்ந்து இசை ஆசிரியர் வட்டுக்கோட்டை வ. இரத்தினசிங்கம், சிங்காரவேலு ஆகியோரிடமும் எம்மை இசைகற்க அமர்த்தியமை குறிப்பிடத்தக்கது. தொடர்ந்து சிலகாலம் ஆரம்ப இசையையும் தாள நுட்பத்தையும் இவர்களிடம் நாங்கள் கற்றதாலும் இவரது சந்த அமைப்பிலமைந்த பாடல்களைப் பயின்றதாலும் தாளப்பிடிப்புடன் பாடவும் பின்னர் சில நாடகங்களில் நடிக்கவும் ஏதுவாக இருந்த அனுபவம் எனக்குக்கிடைத்தது.

தாலபுரத்தார் கீதம் என்ற பாடல் நூலை இயற்றி அச்சேற்றி நிறைவடையும் தருணத்தில் இவர் நோய்வாய்ப்பட்டுச் சில நாட்களில் 10-10-1956 இல் இறைவனடியைச் சேர்ந்து கொண்டார். வரகலி அவர்கள் பாடிய சமரகவிகள், ஆசகவிகள், மங்கல வாழ்த்துப் பாடல்கள், பாராட்டுப் பத்திரப் பாடல்கள் அநேகம். அதில் ஒரு பகுதியே இப்பொழுது கைப்பிரதிகளாகவிருந்து எடுக்கப்பட்டு இவ்விழாக் குழுவினரிடம் கொடுத்துள்ளேன். இவரது மனைவி பிள்ளைகள் இவற்றைப் பேணிக் காத்து வைத்திருந்தமையால் இவை இக் காலத்தில் வெளியிடக் கூடியதாக இருக்கிறது.

இவரது இறுதிநாள் வைபவத்துக்கு இவரது அபிமானிகள் ஆதரவாளர்கள் பெருந்திரளாகக்கூடி அஞ்சலி செலுத்தினர். அப்பொழுது எனக்கு வயது 17, அவரது துயரைத் தாங்கமுடியாத நான் எனது சிற்றறிவுக்கு எட்டியளவு சிறுபாடல்களை ஆக்கி என்பரம் பரைக்கான உரிமையைப் பெற்றுக்கொண்டேன். தொடர்ந்து மூளாயில் அக்காலத்திலிருந்த செல்வையா அவர்களும், சுழிபுரம் மேற்கைச் சேர்ந்த தவசி கந்தசாமி அவர்களும் இவருக்கான இரங்கற் பாடல்களை வெளியிட்டனர்.

அவரது இறுதி நாள் அன்று நான் கூறியது

“பத்துவயதில் எந்தை பரலோகம் போகவே நீர்
உத்தம மாயென்னை உள்ளன்பு பாராட்டி
இத்தனை காலமும் இறைவனருளால் வாழ்ந்து
செத்துமே போற்றோ சீர் பெரிய தந்தையரே”

பல்லவி

என்பெருந்தந்தை எனைக்காத்த தந்தை
பொன்மொழியீந்து புகழ்பெற்ற தந்தை

சரணங்கள்

தாலபுரத்தார் கீதங்களை தமிழர் நற்பெரியோர் தங்களை சாலஉவந்து போற்றிநின்றாய் ஏற்றிநின்றாய் ஆற்றகில்லேன் நான் மலாய் நாடெல்லாம் மனங்களிக்க மக்களெல்லோரும் மதிப்பளிக்க இடையில் எம்மை இருக்கவிட்டு எங்கு சென்றாய் எங்குநின்றாய் எங்குகின்றோம் நாம்

சங்கீதபூஷணம் சுப்பையா கணபதிப்பிள்ளை

பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர்

வலிகாமம் கல்வி வலயம்

என் எண்ண அரங்கில் வரகவி கிருஷ்ணரின்

(க) வித்துவத்தின் மகத்துவம்

நானோ சிறியள், அவரோ பெரியர்! அந்தப் பெருமகனைப் பற்றியெழுத வாய்ப்புக் கிடைத்தமைக்கு மகிழ்ச்சி. ஆனால் அதற்கு யான் தகுதி உடையவள் தானா? என்று சிந்திக்கின்றேன். இப்போது ஒரு சம்பவம் ஞாபகம் வருகின்றது. இராமகாதை எழுதப் போந்த கம்பன் நூற்பாயிரத்தில் தன் சிறுமையையும், இராமன் பெருமையையும் கூறும்போது “சிறிய பூனை பெரிய வற்றாத பாற்கடலைத் தனது சிறிய நாவினால் நக்கி முற்றாக வற்ற வைப்பேன் என நினைத்தல் போன்றதே நான் பெரும்புகழ் இராமன் கதைபாடும் விந்தை” என்கிறான். அவ்வண்ணமே, பல்வேறுபட்ட துறைகளிலே தனக்கென ஒரு முத்திரை பதித்துப்; பண்டிதரும், பாமரரும் ஒரங்கே ஏற்றியும் போற்றியும் வியக்கும்; “முன்னாலே புன்னாலை, பின்னாலை, என்னாலை புன்னாலை பொன்னாலை ஆகியது” எனத் தான் பிறந்த ஊரின் புன்மை நீக்கிப் பொன்மையாக்கிய வரகவி, அண்ணா வியார், பொன்னாலை ஆண்டிக்கிருஷ்ணர் பெருமை பற்றி யான் எழுதத் தொடங்கியதும்.

அப்பொழுது எனக்கு ஆறு அல்லது ஏழு வயதிருக்கும்; நான் என்வீட்டுத் தெருப்படலையில் நின்று வேடிக்கை பார்க்கும் நேரம்; அந்த மனித உருவம் கண்ணுக்கெட்டிய தூரத்தில் ஆடியசைந்து தோளிற்றொங்கும், பனைபோலைக் கட்டுப் பெட்டி முதுகிலசைய உலாவந்து கொண்டிருப்பது தெரியும். அப்போது என் மகிழ்ச்சிக்கு அளவேது! எல்லையில்லா உவகையுடன் துள்ளிக் குதிப்பேன்! ஏனையோர்க்கும் அவரின் வருகையைத் தெரிவிப்பேன். எல்லோரும் சேர்ந்து அவர் தரிசனத்திற்கு ஆவலோடு காத்து நிற்போம். அப்படியென்ன பெரிதாக அள்ளித்தந்துவிடப் போகிறார், ஒன்றுமில்லை - வயிற்றுக் கில்லைச் - செவிக்குத்தான் - கண்ணுக்குத்தான் - இல்லைக் கருத்துக்கு விருந்தளிக்கும் கானமழை பொழியப் போகின்றார். அந்த அமுத மழையிலே நிற்கின்ற, போகின்ற, வருகின்ற அனைவருமே நனையப் போகின்றோமென்ற பெருமகிழ்வுதான்.

நாலுபேர் கூடுமிடம் அவரின் கவிதையரங்கேறும் மேடையாகி விடும். தூக்கு (பாட்டு) தூக்கியைத் தோளிவிருந்து எடுத்து நிலத்தின்

போடுவார், கூடவே பெட்டியிலுள்ள பாக்களில் ஒன்று துள்ளலிசை யோடு பொக்கை வாயில் இருந்து புன்சிரிப்போடு வெளிவரும். முக பாவமும் கை, கால், திரிப்பு அங்க அசைவுகளும் சேர்ந்து கொள்ளும் பின் சொல்லவா வேண்டும்? அவருடைய நிலைகண்டு பார்வையாள ராக நின்ற நாங்களும் பங்காளிகளாகி விடுவோம். தானும் ஆடிக் கொண்டு பிறரையும் ஆட்டும் அற்புத ஆற்றல் அவருடைய பிறப் பின் இறைகொடை. பாட்டு நின்றபின் பெட்டியைத் திறந்து அதனுள்ளே இருக்கும் நூல்கள் விற்பனைக்கு வரும், மக்கள் அவற்றை வாங்கி ஆதரிப்பர்.

மக்களை நாடித் தேடித் தன் சீர்திருத்த ஆக்கபூர்வமான உண்மைக் கருத்துக்களை அழகிய சொற்பிரயோகம் கொண்ட கவிதை களால் விதைத்துப் பதித்தார். ஆங்கிலம், தமிழ், மலாய், ஆரியம் போன்ற தனக்குக் கைவரப் பெற்ற எல்லா மொழிகளிலுமே கவியாக் கும் ஆற்றல் பெற்றிருந்தார், பாரதியார் போன்று கவியியற்றும் வல்லமை பெற்றிருந்தாரென்றால் மிகையாகாது. மலாய் தேசத்தில் உத்தியோகம் பார்த்த காலத்திலே மலாய் மொழியிற் கீதங்கள் இயற்றிப்பாடி அம் மொழிபேசும் மக்களை உவப்புக்கடலில் மூழ்க வைத்துள்ளார். அந்நாட்டிலே தன் தமிழ் நண்பர்களுடன் உல்லாசப் பயணம் போகும் வேளைகளிலே வாகனங்களில் உள்ள பயணிகளின் களைப்பைப் போக்கும் பொருட்டு பொருத்தமான கவி புனைந்து இராகதாளத்தோடு பக்கவாத்தியம் முழங்கப் பாடிக் களிப்படைய வைப்பார் என்று என் ஒன்றுவிட்ட தமையனாரும், வரகவியோடு மலாய் தேசத்தில் உத்தியோகம் பார்த்த நண்பருமான திரு தா. இராசையா வாயூரி மனமாரப் புகழ்வதைக் கேட்டிருக்கின்றேன். அந்தப் பாடல்கள் சிலவற்றை அவர் எனக்குப் பார்டிக்காட்டி மகிழ் வதையும் பார்த்திருக்கின்றேன்.

இலங்கையிலேயும் கதிர்காமம் போன்ற தெய்வத்தலங்களுக்கு அடியார் கூட்டம் கால்நடையாக மாதக்கணக்கில் பாதயாத்திரை செய்து தலத்தையடைவது வழக்கம். அந்தவேளையிலும் பக்தர் கூட்டத்திலே வரகவியும் சேர்ந்து கொள்ளுவார். எத்தலத்திற்கு யாத்திரையோ, அத்தல இறைபுகழ் பாடிக் கவியியற்றித் தன் திற மையையும் பத்தியையும் காட்டுவதோடு அடியார்களையும் பத்திக் கடலில் மூழ்கடித்துக் களைப்பு நீக்கி விடுவார். அடியார்களுக்கு இவ ரோடு தலயாத்திரை செய்வதென்றால் தனியின்பம்.

இன்று சினிமாக்கலை வளர்ந்து விட்டது. நாட்டுக் கலைகள் அனகிக் கொண்டிருக்கின்றது. சினிமாப் படங்களிலே நகைச்சுவை நடிகர் இடையிடையே திரையிற் தோன்றி தங்கள் கவர்ச்சிமிகு நட்பி

பாலும், சொல்லாலும் இரசிகர்களை மகிழ்விப்பர். அன்று மேடை நாடகங்களிலும், வட்டக் கூத்துக் கொட்டகை அரங்குகளிலும் பழன் கோமாளி என்ற வேடந்தாங்கி இரசிகர்களைச் சிரிக்கவும், சிந்திக்கவும் வைக்கும் ஒரு பாத்திரம் உலாவந்தது. எங்கள் வரகவியும் அந்த வேடத்தைத் தாங்கி மேடைக்கு வருவார். அவரது உடை பெண்களின் சட்டைக்குரிய பூக்கள் நிரம்பிய துணியால் ஆக்கப்பட்டதான ஒரு பிசாமாவும், மேலே அதே துணியினால் ஆக்கப்பட்ட பெரிதான ஒரு சேட்டுமாக இருக்கும். வயிற்றைப் பெரிதாகக் காட்டும் ஒப்பனை செய்யப்பட்டுத் தலையிலே தொப்பியும் அணிந்து கேட்போர் தன் வயத்தராகும் படியான ஒரு பாட்டுடன் துள்ளிக் குதித்து மேடைக்கு வருவார். அதற்கேற்றாற்போல் பின்னணி சங்கீதமும், வாத்தியங்களும் ஒலிக்கும். தொடர்ந்து மக்களின் சிந்தனைக்கும், சிரிப்புக்கும் வழிதிறந்து பலசாகசக் காட்சிகளைச் செய்து காட்டுவர். சீர்திருத்தக் கருத்துக்களுக்கும் குறைவிருக்காது. இந்த விதூசகர் - கோமாளி விகடகவி - வரகவி மேடைக்கு வந்துவிட்டாற்போதும் இரசிகர்களின் களிப்புக்குக்கரையேது? உவப்புக் கடலில் மூழ்கிய இரசிகர்கள் தங்கள் குதூகலத்தைக் கைதட்டல் - சீழ்க்காயடி - விசிலடி மூலம் வெளிக் காட்டி அவரை உற்சாகப்படுத்திப் பாராட்டுவர். சமூகத்தில் நடைபெறும் விரோதச் செயல்களையும் (கொலை - களவு - ஏமாற்று), பாதகங்களையும், பண்பாட்டு முரண்பாடுகளையும் கண்டித்துப் பல சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள் பொதிந்த கிண்டலும், கேலியும் நிறைந்த கருத்தாழமிக்க பாக்களைத் தாளக் கட்டோடு, பக்கவாத்தியசகிதம் அள்ளி அள்ளி வெளியிடுவர். பொருத்தமானவர்க்கு வருத்தம் - பின் திருத்தம். ஏனையோருக்குப் பெருத்த கருத்துக் களிப்பு. அன்று வரகவி கோமாளி வேடத்திலே மக்களைச் சிரிக்க வைத்த உடையிலே இன்று பல அமைச்சர்களும், அறிவாளிகளும், மேதைகளும் வீதியிலும் உலாவருவதை நான் காண்கின்றேன். இந்த விதமான உடையணிந்தவர்களைக் காணும்போதெல்லாம் வரகவி அந்த நாளில் மேடையிற்றோன்றிய கோமாளி வேடம் என்ருபகத்திற்குவரும். இவர்களும் இக்கால நவீன கோமாளிகளோ! என்று ஒரு கணம் எண்ணுவதுண்டு அவற்றுள் சில உண்மையுமுண்டு. விரிக்கிற பெருகும்.

வரகவி கிருஷ்ணர் ஒரு சொற்களஞ்சியம், நடமாடும் புத்தக சாலை, நடனசிகாமணி, அண்ணாவி, கோமாளி, பன்மொழிப் பாவலர், சீர்திருத்தவாதி, தீர்க்கதரிசி, அரசியல் ஆலோசகர், யதார்த்தவாதி, இசைஞானி, எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அஞ்சா நெஞ்சன் எனப் பல்வேறுபட்ட நிலைகளிலே வைத்து அவர் திறமைகளை ஆராயலாம். இந்த மாமனிதனின் திறமைகளை எடுத்தியம்புவது எளிதன்று! பெரும்புகழ் திறமைவல்ல சகலகலா வல்லாரது பெருமை பேச இச்சிறுகட்டுரை போதுமா என்ன? கம்பஇராமாயணத்

திலே இராமன் பேரழகு கண்டார் நிலைதான். இராமன் கை கண்டார் கையே கண்டார்; கால் கண்டார் காலே கண்டார்: அவன் அழகு முழுவதும் முடியக் கண்டார் யார்? என்றான் கம்பன். அவ்வாறே வரகவி ஆண்டிக் கிருஷ்ணர் கவிநயம் கண்டார் நயமே கண்டார், இசை கண்டார் இசையே கண்டார், வசை கேட்டார் அதுவே கேட்டார், நடனம் கண்டார் நளினம் கண்டார், தமிழ்மொழிநடை கண்டார் நடையே கண்டார், ஊர்த்தொண்டு தமிழ்த் தொண்டு கண்டார் தொண்டே கண்டார், சமூக சீர்திருத்தங்கண்டாரும் அதுவே கண்டார், தேசப்பற்றும் மொழிப்பற்றும் மதப்பற்றும் கண்டார் பற்றே கண்டார், கண்டனம் கண்டாரும் வாதிடும் வல்லமை கண்டாரும் அவ்வாறே கண்டார், அறம்பாடும் திறங்கண்டாரும் பயன் கண்டார். அவராற்றல் முழுமையும் முடியக் கண்டாரும் உளரோ!

சங்கீதமும் கவித்துவமும் அவரின் பரம்பரைச் சொத்து. 'குலவித்தை கல்லாமற் பாகம்'' என்பது முதுமொழி. அவர் கருவிலே கவித்திரு வாய்க்கப்பெற்ற வரகவி. அவரால் பாடாமல் இருக்க முடியாமல் பாட(உ)வந்து பாடும் இயற்கவி. அவரின் உள்ளூணர்வு அவரைத் தூண்டிக் கொண்டே இருப்பதனால் ஒரு கரு கிடைத்து விட்டாற்போதும், கருத்துக்கேற்ற சொற்களும், சொற்களுக்கேற்ற இசையும், தாளமும் ஊற்றெடுத்துக் கடல்மடை திறந்தாலன்ன அவர் வாய்வழியே கொட்டு கொட்டெனக் கொட்டும்.

அக்காலத்திலே யாழ்ப்பாணத் தமிழர் தங்கள் ஓய்வு நேரத்தை இன்பமாகக் கழிப்பதற்கு நாட்டுக் கூத்து, நாடகம் போன்ற கலைகளைப் பயின்று மேடையேற்றிக் கலைஞரையும், கலையையும், நடிப்பையும், இசையையும், இவற்றோடு சேர்ந்த ஓப்பனை, மேடையமைப்பு, அலங்காரம் போன்ற பிறகலைகளையும் வளர்த்தனர். நடிகர்கள் - கலைஞர்கள் அக்கிராமத்து இளைஞர்களேயாவர். நாடகம் கலைவல்லார் ஒருவரின் நெறிப்படுத்தலின்கீழ் பயின்று தக்கோர் முன் ஒருநாள் அரங்கேறும். அப்படியான நெறிப்படுத்துநரைக் கலைஞர் குருவாகக் கொண்டு புகழும், பூசனையுஞ் செய்வர். கிராம மக்கள் அவரை அண்ணாவி யாரென அன்போடு ஆதரவாகப் பேணுவர். அந்தவரிசையிலே வரகவி கிருஷ்ணர் தலைசிறந்த அண்ணாவி யாராகத் திகழ்ந்தார்; பெரும்புகழ் பெற்றார். அயற்கிராம மக்களும் அவரின் சேவையை நாடினர். அவரும் மனமுவந்து உதவினார். கலை, பண்பாடு இசை போன்றவற்றைப் பேணிக்காத்த கிராமங்களிலே பண்ணாகமும் ஒன்று என்று கூறின் மிகையேதுமில்லை. இதன் காரணமாகப் பொன்னாலை அண்ணாவி யார் கிருஷ்ணருக்கும், பண்ணாகம் வாழ் அண்ணாவி மாருக்கும், கலைஞருக்கும் நெருங்கிய கலைத்தொடர்பு அன்புத்தொடர்பு இருந்ததில் வியப்பொன்றுமில்லை, தொழில்வழி

கலைவழி - உணர்வுவழி இணைப்பும் - பிணைப்பும் பூண்டு எம் கிராமத்தின் ஒருவராகப் போற்றப்பட்டார். வைத்தியர் திரு செல்லத்துரை என்பவர் வைத்தியர், நடிகர், கலைஇரசிகர், கலைப் பாதுகாவலர், புரவலராக அக்காலத்தில் எம்மூர் மத்தியிற் திகழ்ந்தவர். அவருடைய வீடு கலைக்கூடமாகத் திகழ்ந்தது. அவர் வீட்டிலேயே அண்ணாவி கிருஷ்ணரின் கலை வளர்ப்பு நடைபெறும். அடுத்து அண்ணாவி திரு பொ. வெற்றியுடையாரும் வரகவியைப் பின்பற்றி அண்மைக் காலம் வரை நாடகங்கள் பலவற்றை நெறிப்படுத்தி அரங்கேற்றியும், கூத்துக் காவடியாட்ட அண்ணாவியாராகவும் இருந்து கலைத்தொண்டு செய்துள்ளார். எம்மூர்க் கலையார்வம் மிக்க பெரியோர் பலர் அண்ணாவி கிருஷ்ணரின் பல்வேறுபட்ட குணாதிசயங்களையும், திறமைகளையும் வல்லமைகளையும் எடுத்தியம்ப அறிந்துள்ளேன். இலங்கையரசியலிலே பெரும்புகழ் படைத்த அஞ்சாநெஞ்சன் எதிர்க்கட்சித் தலைவனாகத் தமிழனின் தன் மானத்தக்கு வித்திட்ட திரு அ. அமிர்தலிங்கம் அவர்களும் எம்முரவரே. அவர் சட்டக் கல்லூரிப்படிப்பை முடித்துக் கொண்டு முதன்முறையாக அரசியலறி பிரவேசித்தபோது அவரின் திறமையையும், தலைமையையும் போற்றி அமிர்தலிங்கம் பற்றிப் பல கருத்துக்களைக் கவிதை மூலம் தமிழருக்கு உணர்த்தி அவருக்கு மக்களின் ஆதரவைப் பெற்றுக் கொடுத்தவர் அண்ணாவியாரே.

வரகவியை மானசீகக் குருவாகக் கொண்டு அவருடைய அடிச் சுவட்டைப் பின்பற்றி முழுக்க முழுக்க அவருடைய பாணியிலே கலை வளர்த்தலோடு கவிபுனைந்தவர் என் தமையனார் அமரர் திரு சு. தம்பிநயினார். அவரும் வரகவியைப் போன்றே தமிழிற் பெரும் பாண்டித்தியம் பெற்றவரன்று. ஆங்கிலக் கல்வியைக் கற்றவர். தமிழ் மொழியை நான்காம் வகுப்பு வரைதான் கற்றார். ஆனாலும் கவியியற்றும் வல்லமையை வழக்கம்பரையிற் கோவில் கொண்டோள் பாலிக்கும் முத்துமாரியப்பாள் அருக்கிரகித்தாள். அதனால் அவர் 'சத்திதாசன்' என்ற புனைபெயரில் எத்தனையோ கவிதைகளைக் கருத்தாமுத்தோடு யாதுதுள்ளார். தன் குருநாதரான அண்ணாவி கிருஷ்ணரை வியந்து - புகழ்ந்து - போற்றிப் பாடிய கவிதையொன்றை எடுத்துக் காட்டாக இங்கே தருகின்றேன்.

வரகவி பொன்னாலைக் கிருஷ்ணன்

ஞாபகார்த்தப் பாடல்கள்

'காவடிச் சிந்தில் கன்ணி வள்ளியே' என்ற மெட்டு

பாட்டு

யாழில் விற்பன்னான
யாழ் பாடி பெற்றகுடா
நாட்டின் வரகவியான
பொன்னாலைக் கிருஷ்ணர் புகழ் பாடக் கேளிர் தினமே.

முருகு

இந்தத் தாலபுரத்தார் கேட்டு மகிழ்ந்திடத்
தாய்மொழியாலே கீதமமைத்துத்
தந்தானே பாலைப் பழம் போற்
தாலத்தைப் பற்றி ஞாலத்திற் கூறுவாருண்டோ.

பாட்டு

செவ்வம் செறிந்த மலாய்
தேசத்திற் சேவை செய்த
காலத்திற் கொண்ட ஆர்வத்தாற்
செந்தமிழ் மலாய் கீதங்கள் செய்து பாடினான்.

முருகு

இந்தச் செந்தமிழ் நாடுகளெங்கும் நிறைந்திரு
பண்டிதர் காவிதர் சங்கமமைத்திரு
தேசமாம் இந்தியாவிலும்
சேய் நாட்டின் தமிழ்ச் செல்வத்தைக் காட்டி வைத்தான்.

பாட்டு

நாடகத்தாலே பல
நன்மைகள் செய்தவனை
நாமினிக் காண்பதெப்போ
நற்றமிழ்க் கீதம் நாட்டினிற் கேட்பதெப்போ

முருகு

அவிகாசரும் அநுபோகரும்
விசுவாசரும் மிகஆசை கொள்ளும்
அப்பன் சந்நிதி சேர்ந்த
அண்ணலின் தினம் அனைவரும் கொண்டாடுவோம்.

அந்தக் காலத்திலே இந்தியாவில் இருந்து மேடைப் பேச்சாளர் நடிகர் - இசைவல்லுநர் - தவில் வித்துவர் - நாதஸ்வரக் கலைஞர், (சின்னமேளம்) தேவடியார் - பெளராணிக்கர் போன்ற பல்துறைப் பட்ட கலைஞர்களும் ஈழம் வந்து தங்கள் கலைத்திறனை வெளிப்படுத்திப் பேரும் புகழும் மஃத்திரமன்றிப் பெரு நிதியமும் சம்பாதித்துப் போவது வழக்கம். அப்படியான மேடை நாடகக் கலைஞர்களோடு உள்ளூர்க் கலைஞர்களும் சேர்ந்து நடிப்பர். அந்த வகையில் எங்கள் அண்ணாவியாரும் கலந்துகொண்டு இரசிகரைக் கவர்ந்து விடுவார். நடிகரைக் கலக்கி விடுவார், சிலவேளைகளில் மேடையில் கருத்து முரண்பாடுகளும் ஏற்படும். கருத்து வேறுபடும்போது தன்பக்கம் சரியான நியாயம் உண்டு என்பதைத் தன் வாதத்திறமையாலும் கவையமிக்க எதுகை மோனைச் சிலேடை போன்ற சொற் பிரயோகத்தினாலும் தக்க ஆதாரங்களோடு நிரூபித்து வெற்றியும் கண்டு கொள்வார். அந்தக் காலத்து இந்திய மேடை நடிகர்களுக்கு அண்ணாவியாரென்றாலே குலைநடுக்கம். ஆனால் அவரின் உண்மையான வித்துவத்தை உணர்ந்து பாராட்டியுள்ளனர், உண்மையான திறமைக்கு மதிப்பளித்த காலம் அது.

இதுவரையான அண்ணாவியாரின் வித்துவம் கவித்துவம் மகத்துவம் பற்றிக் கூறியவை மிகச்சிலவே. விரிக்கிற் பெருகுமென விடுத்தேன், அன்னாரின் சரிதமும், ஆக்கமும் நூலுருப்பெற்று வருங்காலச் சந்ததியினருக்கு அன்னாரின் பேரும், புகழும், திறமையும் அறிமுகமாக வேண்டுமென்பது அடியேனது நெடுநாளைய பேரவா. சஃது நிறைவெய்தும் நாளும் நெருங்கியுள்ளது. திருவருளுக்கு நன்றி.

செல்வி இரத்தினம் சுப்பிரமணியம்
(ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியை)

பண்ணாகம்

எங்கள் அண்ணாவியார்

— வரதர்

இதோ என் முன்னால் வந்து கொண்டிருக்கிறாரே —

தலையில் ஒரு பணையோலைத்தொப்பி உடம்பிலே 'கொலர்' வைத்தசேட், அதன்மேல் உத்தரியப் பாணியில் தோளிவிருந்து குறுக்காக ஒரு சால்வை. இவற்றுடன் தோளிலே கட்டிய கயிற்றில் பக்க வாட்டில் தொங்கும் ஒரு பணை ஓலைக் கட்டுப்பெட்டி.

அடர்த்தி யான 'வீரப்பன் மீசை', லேசான பொக்குவாய், அந்தக் கண்களில் ஆழ்ந்து ஆராயும் தீர்க்கமான பார்வை. ஒருபெரிய சிந்தனையாளனின் கண்கள் அவை.

பக்கத்தில் தொங்கிக் கொண்டிருந்த ஓலைப் பெட்டியின் மூடியைத் திறந்து பார்த்தால் அதற்குள் அவர் இயற்றி வெளியிட்ட சில புத்தகங்கள் இருக்கும்.

அவர் வாயில் புகையிலைச் சுருட்டு இருக்கும். வார்த்தைகளிலே கம்பீரமும் நேர்மையும் இருக்கும்.

இப்படி வருகிறவர்தான் எங்களுக்காரர்களால் மதிப்போடும் அன்போடும் 'அண்ணாவியார்' என்று அழைக்கப்படும். பொன்னாலை வரகவி பி. கே. கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்கள்.

இவர் இயற்றி வெளியிட்ட புத்தகங்களின் முகப்பிலே "இஃது மூளாய் ஆ. சுப்பிரமணியம் அவர்களின் சிஷ்யன், பொன்னாலை வரகவி பே. க. கிருஷ்ணபிள்ளையால் இயற்றப்பட்டு..." என்று அச்சிடப் பெற்றிருக்கும்.

புத்தகங்களிலும் நாடக அறிவித்தல்களிலும் "பொன்னாலை வரகவி பி. கே. கிருஷ்ணபிள்ளை" என்று விளக்கும் இவர் மக்களால் பொதுவாக "பொன்னாலைப்பூன் கிருஷ்ணன்" என்று அழைக்கப்பட்டார்.

ஆனால் எங்கள் ஊரவர்களோ ஒருவீத மரியாதையோடு 'அண்ணாவியார்' என்றுதான் சொல்வார்கள். அவருடைய குடும்பத்தையும் 'அண்ணாவியார் வீடு' என்று சொல்வதே வழக்கம்.

அந்தக் காலத்தில் எங்களுடைய ஊரான பொன்னாலையை 'புன்னாலை' என்று மக்கள் சொல்லுவதே வழக்கத்தில் இருந்தது. அங்கே கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் பிரசித்திபெற்ற வரத ராஜப்பெருமானையும் 'புன்னாலைச் சாமி' என்றே சொல்வார்கள்.

இந்தப் புன்னாலையை பெர்ன்னாலை ஆக்கியதில் எனக்கும் ஒருசிறு பங்குண்டு.

பெருந்தெருவில் சந்திக்குச் சந்தி நாட்டப்பட்டிருந்த கை காட்டி மரங்களில் 'புன்னாலை - இத்தனை மைல்' என்று எழுதப் பட்டிருந்தது. அப்போது அரசகருமங்களை தமிழில் எழுதுவது வழக்க மில்லாததால் 'PUNNALAI' என்று ஆங்கிலத்தில் எழுதப் பட்டிருந்தது.

ஒரு நாள் நானும் சில நண்பர்களும் யாழ் நகரில் சினிமா இரண்டாவது காட்சி பார்த்துவிட்டுச் சயிக்கின்களில் வீடு திரும்பிய போது சந்திக்குச் சந்தி நின்று ஏற்கனவே திட்டமிட்டுக் கொண்டு போயிருந்த பெயிந்ர் + பிறஸ்ஸினால் PUNNALAI என்பதன் U விற்கு மேல் ஒரு சிறுவனைவு போட்டுவிட்டோம். உடனேயே PUNNALAI, PONNALAI ஆகிவிட்டது. அதற்குப்பிறகு அரசினர் திரும்பப் பெயிந்ர் செய்து எழுதிய காலத்திலும் பின்னர் அதன்கீழே தமிழிலே எழுதிய போதும் "பொன்னாலை" என்று அழகாக எழுதி வைத்தார்கள்.

இதை ஒரு பெரிய சாதனையாக நினைத்து நான் பெரு மைப்பட்டதுண்டு.

ஆனால் அதற்கு முன்னரே எங்கள் அண்ணாவியரும் இந்தத் தொண்டை வேறு வழியில் பரக்கச் செய்திருக்கிறார். கிட்டத்தட்ட யாழ்ப்பாணத்தின் எல்லாக் கிராமங்களிலும் நடைபெற்ற அவருடைய நாடக விளம்பரங்களிலெல்லாம் "பொன்னாலை வரகவி கிருஷ்ண பிள்ளை" என்று குறிப்பிடப்பட்டதாலும், ஜனரஞ்சகமாக அநேக மக்களால் வாங்கிப் படிக்கப்பட்ட அவருடைய பாட்டுப் புத்தகங் களில் 'பொன்னாலை' என்று திருத்தமாகப் பெயர் வந்ததாலும் அவர் மூலமாக 'பொன்னாலை' என்ற பெயர் நிலைநிறுத்தப்பட்டது உண்மையே. அவரே இதை அழகாகச் சொல்லுவார்.

முன்னாலை பொன்னாலை
பின்னாலை புன்னாலை - பின்பு
என்னாலை பொன்னாலை!

என்று இப்படி எதுகை மோனைச் சுவையுடன் வார்த்தைகளை அவர் அள்ளி வீசிய சந்தர்ப்பங்கள் பல. அவரோடு பழகியவர்களுக்கு இப்படிப்பல சுவை யான புதுக்கவிதைகள் தெரியும்.

அண்ணாவியார் தம்மை 'பொன்னாலையான்' என்று பெருமையோடு பகிரங்கப்படுத்திக் கொண்டாலும் உண்மையில் அவர் பிறந்தது 'நெல்லியான்' என்ற சிறு கிராமத்தில் தான். நெல்லியான் என்பது பொன்னாலையைத் தொட்டுக்கொண்டிருந்த ஒரு குட்டி ஊர்.

அண்ணாவியாரும் தாம் பிறந்த மண்ணை மறந்துவிடாமல்— பிரபல நடிகர் நெல்லியடி ஆழ்வாப்பிள்ளையுடன் நடத்திய ஒரு 'போட்டா போட்டி' நாடகத்தின் போது,

'நெல்லியான் நானுனக்கு

நெல்லியடி நீ எனக்கு'

என்று

பாட்டாலடித்ததுண்டு (நெல்லியடி ஆழ்வார் நெல்லியடியைச் சேர்ந்தவர் பிரபல பெண்வேடதாரி)

நெல்லியானில் பேரம்பலம் கணபதிப்பிள்ளை என்பவரின் மகனாக 1898 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 10ம் திகதி பிறந்தவர் எங்கள் அண்ணாவியார்.

இவருடன் கூடப் பிறந்தவர்கள் ஒரு தம்பியாரும் இரண்டு சகோதரிகளும் (தம்பியார் சுப்பையாவின் புதல்வரே இன்று பிரபலமாக விளங்கும் சங்கீத பூஷணம் கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள். அண்ணாவியாரின் புகழ்கூறும் வாரிசாக விளங்குகிறார் இவர்.)

பொன்னாலைக் கோவிலில் குடியிருப்பவரின் பெயர் வரதராஜப் பெருமாள். ஆயினும் அதிகமானோர் 'பொன்னாலைக் கிருஷ்ணன் கோயில்' என்று சொல்வதே வழக்கம். அந்தக் கிருஷ்ணனின் நினைவாகவே அண்ணாவியாருக்கும் கிருஷ்ணபிள்ளை என்ற பெயர் சூட்டப்பட்டது. (உயர்குலத்தவர்கள் தமது பிள்ளைகளுக்குப் பெயர் வைக்கும் போது 'பிள்ளை' என்பதையும் சேர்த்துக் கொள்வது அப்போதைய பாஷன் - கோவிந்தபிள்ளை, வேலாயுதபிள்ளை, நாராயணபிள்ளை, சுந்தரம்பிள்ளை... இப்படி)

அண்ணாவியாரின் தகப்பனார் கணபதிப்பிள்ளையை 'ஆண்டிக் கணபதியார்' என்று ஊரிற் சொல்வார்கள்.

'ஆண்டி' என்பது ஒரு பட்டம், கணபதியார் தமது காலத்தில் 'ஆண்டி' வேடமிட்டுப் பிரபலமானவராம். அதனால் 'ஆண்டி' என்ற பட்டம் அவருடைய பெயரோடு ஒட்டிக்கொண்டது.

இதிலிருந்து நாங்கள் அறிந்துகொள்வது என்னவெனில், அண்ணாவியாரின் கலையார்வத்திற்குப் பரம்பரைப் பங்கும் ஒன்று இருந்திருக்கிறது.

அண்ணாவியார் தமது ஆரம்பக் கல்வியை அப்போது பொன்னாலையிலிருந்த அமெரிக்கன் மிஷன் பாடசாலையிற் கற்றார். பின்னர் ஆங்கிலம் படிப்பதற்காக சுழிபுரம் விக்ரோறியாக்கல்லூரிக்குச் சென்றார். வசதியுள்ளவர்கள் பலருக்கும் இதுவே வழக்கமாக இருந்தது.

ஆங்கில மொழியை ஏதோ கொஞ்சமாவது படித்துவிட்டால் சிங்கப்பூருக்குப் போகலாம். அங்கே உடனடியாக ஏதாவது வேலை கிடைக்கும். வேலையிற் சேர்ந்த பின்னரே தமது உத்தியோகத்துக்குத் தேவையான படிப்பையும், பயிற்சியையும் பெற்றுக் கொள்வார்கள். திறமையுள்ளவர்கள் படிப்படியாக உயர்ந்து மிக உயர் பதவிக்கும் வருவார்கள். திறமையற்றவர்களும், 'கிளறிக்கல் சேவன்'களாகவே இருந்து ஊருக்குப் பணமனுப்பி, ஊரில் கல்வீடு கட்டி, நெற்காணியும் வாங்கி, பென்சன் ஆனதும் ஊருக்கு வந்து 'மலாயன் பென்சனர்'களாக சுகவாழ்வு வாழ்வார்கள்.

அண்ணாவியாரின் சிறிய தகப்பனார் சண்முகம் என்பவர் ஏற்கனவே சிங்கப்பூர் சென்று நல்ல உத்தியோகத்தில் இருந்தார். அவர் தமது பெறாமகனாகிய கிருஷ்ணபிள்ளையைச் சிங்கப்பூருக்கு வரவழைத்து ரயில்வே பகுதியில் வேலைக்குச் சேர்த்துவிட்டார்.

□

சிறுபராயத்தில் கூத்திலும் பாட்டிலும் ஆர்வங்காட்டிய கிருஷ்ணபிள்ளையை மேலும் அத்துறையில் வளர்ச்சிபெறச் செய்வதற்காக அவருடைய தகப்பனார் மூளாய் சுதேச வைத்தியரும் அண்ணாவியாருமான ஆ. சுப்பிரமணியம் என்பவரிடம் அனுப்பிப் பயிற்றுவித்தார். கிருஷ்ணபிள்ளையும் காவடியாட்டம், கூத்து, பாட்டு, தமிழ் என்பவைகளைச் சுப்பிரமணியம் அவர்களிடம் பயின்று தம்மை உயர்த்திக்கொண்டார்.

சிறுவயதில் தனக்குக் கலைகளைக் கற்றுத்தந்த ஆசிரியரைக் கடைசிவரையும் மறந்துவிடாமல், அண்ணாவியார், தமது பெயரைக் குறிப்பிடும் பொழுதெல்லாம் "மூளாய் சுதேசவைத்தியர் திரு ஆ. சுப்பிரமணியம் அவர்களின் சிஷ்யன்" என்றே குறிப்பிட்டு வந்தார். இது அவருடைய நன்றிமறவாத பெருங்குணத்தைக் காட்டுகின்றது.

□

மலேசியாவுக்குச் சென்ற கிருஷ்ணபிள்ளை தாம் கற்றிருந்த ஆங்கிலக் கல்வியினுதவியாலும் சிறியதந்தையார் சண்முகம் அவர்களின் அரவணைப்பினாலும் அங்கே நெயில்வேயில் ஒரு சிறிய ஸ்ட்ரேஷன் மாஸ்டர் ஆனார்.

அதே சமயம் அவருடைய பிறவியிலேயே குடிக்கொண்டிருந்த கலை ஆர்வத்தையும் அவர் கைவிடவில்லை. மூளாய் வைத்தியர் சுப்பிரமணியம் அவர்களிடம் கற்றுக்கொண்ட பாட்டும், கூத்தும், தமிழும் அவருடைய உள்ளத்திற் பிரவாகித்துக் கொண்டிருந்தன. அவற்றிற்கான வடிகாலையும் அவர் மலேசியநாட்டிற் தேடிக்கொண்டார். அங்கு பாட்டு, நடனம், நாடகம் ஆகியவற்றைப் பல ஊர்களிலும், பல பாடசாலைகளிலும் இளம் மாணவர்களுக்குப் பழக்கினார். அவர் அவ்விதம் பழக்கிய நிகழ்ச்சிகள் அடிக்கடி அரங்கத்தில் ஏறி மக்களின் பாராட்டுக்களையும் பெறலாயின.

கிருஷ்ணபிள்ளையின் பெயர் மலேசியக் கலையுலகிலும் பரவலாயிற்று. உத்தியோகத்துக்கு மேலாக இந்தக் கலையுலகப் புகழ்ச்சியே அவரைப் பெரிதும் ஆட்கொள்ளலாயிற்று.

ஒரு நாள் —

அன்றிரவு கிருஷ்ணபிள்ளையின் நாடக நிகழ்ச்சியொன்று அங்கே ஒரு ஊரில் நடைபெறவிருந்தது. அது ஒரு முக்கியமான நாடகம். அவர் அங்கே அவசியம் போகவேண்டும்.

ஆனால், அன்றிரவு 10 மணிக்கு அவர் கடமையாற்றிய ஸ்ரேசன் வழியாக ஒரு புகைவண்டி போக இருந்தது. அது ஒரு சிறிய ஸ்ரேசன் தான். பெரிதாக வேலை ஒன்றுமில்லை. ஆனாலும் றயில் வரும் போது வழக்கமாகக் கொடுக்கும் வளையத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். அது ஒரு முக்கியமான காரியம்.

கிருஷ்ணபிள்ளை இருதலைக் கொள்ளி எறும்பானார். 'உத்தியோகக் கடமையா? உயிருக்குயிரான நாடகமா?'

கடைசியில் ஒரு முடிவுக்கு வந்தார் கிருஷ்ணபிள்ளை.

அந்த ஸ்ரேசனில் வேலை செய்யும் ஒரு சிற்றூழியனைக் கூப்பிட்டு, றயில் வரும்போது அந்த வளையத்தைக் கொடுப்பாயா என்று கேட்டார்.

“ஓ, நான் குடுத்துவிடுவேன் ஸார்” என்று அந்த ஊழியன் உற்சாகமாகப் பதிலளித்தான்.

கிருஷ்ணபிள்ளை அவனிடம் தமது உத்தியோகக் கடமையை ஒப்படைத்துவிட்டு நாடகத்துக்குப் போய்விட்டார்!

இங்கே சிற்றூழியன் நேரத்தைப் பார்த்தான். குறித்த றயில் வருவதற்கு இன்னும் ஒரு மணி நேரத்திற்கு மேலிருந்தது. உடம்பும் அலுப்பாக இருந்தது. ஸ்ரேஷனில் ஒருபக்கமாகச் சற்று நேரம் படுத்து

துக் கிடக்கலாமென்று எண்ணிக்கொண்டு போய்ப் படுத்தான். படுத்தவனுக்குக் கண்ணைச் சுற்றிக் கொண்டு வந்தது. கண்களை மூடிச் சற்றே அயர்ந்தான்.

ஆமையோடு ஓட்டப் பந்தயப் போட்டி போட்ட முயல், சற்றே ஓய்வெடுத்த கதைதான் அங்கே நடந்தது!

சரியாகப் பத்து மணிக்கு பேரிரைச்சலோடு றயில் வந்தது. ஸ்ரேசனுக்குக் கிட்ட வந்தபோது கூக்காட்டியது.

ஸ்ரேசனில் யாருமில்லை; அது அங்கே நிற்காமற் போய்விட்டது

சிறுபழியன் குறட்டை விட்டுக்கொண்டிருந்தான்! பலன்?

கிருஷ்ணபிள்ளைக்கு உத்தியோகம் போய்விட்டது!

அவர் அந்த ஊரிலேயே தங்கியிருந்து வேறு ஏதாவது வேலைக்கு முயற்சித்திருக்கலாம்.

ஆனால் ஒரு கலைஞனுக்கே உரிய வீறாப்பு அதற்கு இடங்கொடுக்கவில்லை. “மன்னவனும் நீயோ, வளநாடும் உன்னதோ?” என்றுகேட்ட கம்பனின் இனத்தைச் சேர்ந்தவர் அவர்.

“நான் எனது நாட்டுக்குப் போவேன், அங்கே பாட்டுக்கள் பாடுவேன், நாடகங்கள் நடத்துவேன்!” என்ற பெரிய ஆர்வத்துடன் அண்ணாவியார் ஊருக்குத் திரும்பி வந்துவிட்டார்.

அண்ணாவியார் மலேசியாவுக்குப் போகுமுன் நான் அவரைப் பார்த்தது எதுவும் நினைவில்லை. நான் அப்போது மிகவும் சிறிய பையன். அவர் மலேசியாவிலிருந்து திரும்பி வந்தபின்பு அவரைப் பார்த்தது நினைவிருக்கிறது.

எனது தகப்பனார் ஊரிலே ஒரு சிறிய பலசரக்குக் கடை வைத்திருந்தார். வீட்டோடு சேர்ந்த கடை. அண்ணாவியார் அந்தக் கடையின் வாசலிலே நின்று, என்பெற்றோருக்கும் அங்கே குழுமியிருந்த இன்னும் ஏழெட்டுப் பேர்களுக்கும் ஏதோ புதினங்கள் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். எனக்கு அப்போது ஏழெட்டு வயதுக்குள்தான் இருக்கும். மலேசியாவிலிருந்து திரும்பிய அண்மைக் காலமானதால் அண்ணாவியார் வேட்டியுடுத்து, சேட்போட்டு அதன்மேல் ஒரு ‘கோட்’ மும் போட்டிருந்தார்.

அவர் அப்போது இயற்றி வெளியிட்டிருந்த இரண்டு சிறிய புத்தகங்களை எடுத்துக் காட்டியது நினைவிருக்கிறது.

ஒன்று மதுவீன் கொடுமையைப் பற்றியது. மற்றது மகாத்மா காந்தியைப்பற்றியது.

அந்தச் சிறு கூட்டத்தினரிடையே அண்ணாவியார் உற்சாகமாக ஏதோ பேசிக் கொண்டிருந்தார்.

இடையிடையே தமது பாடல்கள் சிலவற்றையும் பாடிக்காட்டினார்.

“மதுவெனுங்குடி வகையே - கெடு
மதியொடு தரும் பகையே - அட
மனிதனே மகாபுனிதனே - உந்தன்
மனைவியுடைய மனதும் வெறுக்கும்”

அன்று அவர்பாடிய கணீரென்ற வெண்கலக் குரல் இன்றும் என் காதுகளிற் கேட்கிறது.

அவருடைய பாடல்களில் நல்ல கருத்துக்களிருக்கும். தமிழ்ச் சொற்கள் அவர் ஆட்டுவித்தபடி விளையாடும். ஒசைநயம் ‘‘தடி, தைய்; தத்தெய்’’ என்று சந்தர்ப்பத்துக்குத் தக்கபடி சுதிபேசும்.

அவருடைய எந்தப் பாடலை எடுத்துப் பார்த்தாலும் இந்த நயங்கள் எல்லாவற்றையும் அவற்றிற் காணலாம்.

ஒரு கிறந்த கவிஞர் அவர்!

அவருடைய பாடல்களை அவரே பாடும்போது கேட்டவர்கள் பாக்கியசாலிகள்.

தமக்கே உரிய கணீரென்ற குரலில் பொருளுணர்ந்து கேட்டவர்கள் விளங்கிக் கொள்ளும்படி பாடுவார் அவர்.

கிருஷ்ணபிள்ளை மவேசியாவிலிருந்து வந்த சொற்ப காலத்துக்குள்ளேயே, ஊர்மக்களால் ‘‘அண்ணாவியார்’’ என்றும், பரவலாக யாழ்ப்பாணமெங்கும் ‘‘பொன்னாலை பழுள் கிருஷ்ணன்’’ என்றும், அச்செழுத்துக்களில் ‘‘பொன்னாலை, வரகவி பே. க. கிருஷ்ணபிள்ளை’’ என்றும் பிரகாசிக்கத் தொடங்கிவிட்டது.

யாழ்ப்பாணத்தின் பல ஊர்களிலும், வெளியூர்களிலும் கூடக் கிருஷ்ணபிள்ளையின் நாடகங்கள் நடைபெறலாயின. ‘‘பொன்னாலைக் கிருஷ்ணன் நடிக் கிறார்’’ என்று அந்நீந்தால் மக்கள் பெருங் கூட்டமாக நாடகத்துக்கு வரத் தொடங்கினார்கள்.

நாடகங்களில் இவர் கதாநாயகனாக நடித்தது கிடையாது. ஆனால் இவர் பங்குபற்றிய நாடகங்களிலெல்லாம் கதாநாயகனை விடவும் இவரே முக்கியமானவராக மக்களால் எதிர்பாரிக்கப்பட்டார்.

நாடக விளம்பரப் பத்திரங்களில் நடிகர்களின் பெயர்ப் பட்டியல் போடப்படும்போது "பொண்ணாலை பே. க. கிருஷ்ணபிள்ளை - பழன் சமயோசிதம்" என்று போடப்பட்டிருக்கும்.

நாடகம் தொடங்கும்போது பழன் என்ற முறையில் கிருஷ்ணபிள்ளை மேடையில் முதன் முதலாகக் காட்சியளிப்பார்.

'வாகுண கணபதி சரணம்' என்ற பாட்டுடன் இவர் மேடையில் தோன்றியதுமே சபையிலிருந்து கரகோஷமும் பெருத்த ஆரவாரமும் தோன்ற, நாடகம் களைகட்டி விடு.

நாடகத்தின் ஆரம்பத்திலேயே கேள்வியை கிருஷ்ணபிள்ளை, நாடகம் முடியும்வரை அடிக்கடி பல காட்சிகளிலும் மேடைக்குவருவார். சந்தர்ப்பங்களை உண்டாக்கி மற்ற நடிகர்களுடன் வாயாட்க்தொடங்குவார். அந்த வாயாடல்களையே மக்களும் ஆவலோடு எதிர்பார்த்திருப்பார்கள்.

இத்தகைய வாயாடல்கள் சில சமயங்களில் பெருத்த 'போட்டா போட்டி' யாக மாறிவிடுவதும் உண்டு. எதுகைமோனை அமைந்த வசனங்களாலும், அவ்வப்போது சமயோசிதமாக இயற்றும் சிறு பாடல்களினாலும் கிருஷ்ணபிள்ளை எதிரிகளைத் திணற அடிப்பார் இத்தகைய சந்தர்ப்பங்கள் சபையோருக்குப் பெரிய கொண்டாட்டமாக இருக்கும்.

ஒருமுறை புகழ்பெற்ற பழன் நடிகரான செல்லையா இவரிடம் மாட்டிக்கொண்டார்.

"நீ பெரிய 'பசு'ப்போல் இருக்கிறாயே" என்றார் கிருஷ்ணபிள்ளை.

செல்லையா விட்டுக்கொடுக்காமல், "நான் 'பசு'வானால், நீ ஒரு 'கொசு'" என்றார்.

அண்ணாவியார் சற்றும் தாமதியாமல் "நான் கொசுவா? அப்படியானால் நீ என்னுடைய 'குசு'" என்றார்.

சபையில் ஒரே ஆரவாரம்!

அதற்குமேல் ஏற்ற ஓசை நயமுள்ள சொல்லைச் சொல்லமுடியாமல் செல்லையா மெல்ல நழுவி விட்டார், இந்தப் 'போட்டா போட்டி'யில் கிருஷ்ணபிள்ளை வென்றுவிட்டதால் மக்கள் கரகோஷம் செய்தார்கள்.

கிருஷ்ணபிள்ளை பங்குபற்றும் நாடகங்களில் இப்படியான சொல்லாடல் போட்டிகள் நிச்சயமாக வரும். இந்தப் போட்டா

போட்டிகளுக்காகவே ரசிகர்களும் அவருடைய நாடகங்களைப் பார்க்க ஆவலோடு வந்து குவிந்தார்கள்.

யாழ்ப்பாணத்து நடிகர்களுடன் மட்டுமன்றி, இந்திய நடிகர்களான எம். ஆர். கோவிந்தன் முதலியவர்களுடனும் அண்ணாவியார் இத்தகைய போட்டிகள் நடத்தி வெற்றிக்கொடி நாட்டியிருக்கிறார்.

தமிழறிவும் சமயோசித புத்தியும் அவருடைய இரண்டு கண்களாக இருந்து அவருக்குக் கைகொடுத்து வந்தன.

இவருடைய பெயருக்கு முன்னால் 'வரகவி' என்ற பட்டம் வந்த கதையும் முக்கியமானது.

1932ஆம் ஆண்டு மலேசியாவிலிருந்து திரும்பி வந்த நாள் தொடக்கம், பல ஊர்களிலும் நாடகங்கள் நடத்தியதுமட்டுமன்றி, அநேக பாடசாலைகளில் நாடகம், நடனம், பாட்டு ஆகியவற்றை மாணவர்களுக்குப் பழக்கி அவற்றைப் பாடசாலை நிகழ்ச்சிகளில் அரங்கேற்றி வைப்பதும் கிருஷ்ணபிள்ளையின் தொழிலாக இருந்தது.

இவர் பழக்கிய நாடகம் முதலிய நிகழ்ச்சிகள் பல போட்டி நிகழ்ச்சிகளில் பரிசுகளும் பெற்றன. இதனாலெல்லாம் கிருஷ்ணபிள்ளையின் புகழ் எந்தச் சுற்றாடலிலும் வளர்பிறைபோல் வளர்ந்தது. எங்கே என்ன விழா நடந்தாலும் கிருஷ்ணபிள்ளையின் நிகழ்ச்சியையும் அங்கே காணக்கூடியதாயிருந்தது.

இப்படித்தான் - சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரியில் ஒருமுறை ஒரு பெரிய விழா நடந்தது. இந்திய நடிகையும் புகழ்பெற்ற சங்கீதக் கலைஞருமான திருமதி கே. பி. சுந்தராம்பாளைப் பாராட்டுமுகமாக அந்த விழா நடைபெற்றது.

அத்தக் காலத்தில் புகழ்பெற்ற யாழ்ப்பாணம் தகரக் கொட்டகையில் நாடகங்கள் நடடிப்பதற்காக நடிகர் கோஷ்டியுடன் சுந்தராம் பான் அடிக்கடி யாழ்ப்பாணம் வருவது வழக்கம். அப்படி அவர் ஒரு முறை வந்தபோதுதான் வலிகாமம் மேற்கிலிருந்த அவருடைய ரசிகர்கள் அந்தப் பாராட்டுக் கூட்டத்தை நடத்தினார்கள்.

வழக்கம்போலவே நமது அண்ணாவியாரும் அந்த நிகழ்ச்சி நடைபெற்ற மேடைக்குச் சென்று, அன்று நடந்துகொண்டிருந்த நிகழ்ச்சிகளைக் கருத்தாக அமைத்து ஒரு கவிதை பாடினார்.

அந்தப் பாடலைக் கேட்ட சுந்தராம்பாளுக்குப் பெரிய வியப்பு ஏற்பட்டது. ஏனென்றால் அந்தப் பாட்டை ஏற்கெனவே இயற்றி

வைத்திருந்து அங்கே வந்து பாடியிருக்கமுடியாது. அப்போதுதான் அங்கே நடந்த நிகழ்ச்சிகளையும் குறிப்பிட்டுப் பாடியதால் உடனடியாகவே அவர் அந்தப் பாடலை இயற்றிப் பாடியிருக்க வேண்டுமென்பது தெளிவாயிற்று.

இந்தியாவில் வாழ்ந்த சுப்பிரமணிய பாரதியாரை அவர் நினைத்தவுடன் கவிபாடும் திறன் பெற்றிருந்த காரணத்தால் 'வரகவி' என்று அழைப்பது சுந்தரரம்பாளுக்குத் தெரியும்,

அவரைப் போலவே இந்தக் கிருஷ்ணபிள்ளையும் நினைத்தவுடன் கவிதை பாடும் ஆற்றல் உள்ளவராக இருந்ததாலே, சுந்தரரம்பாள் அந்தப் பெரிய சபையிலே கிருஷ்ணபிள்ளைக்கு 'வரகவி' என்ற பட்டத்தை அளித்தார்.

அந்தக் கவிக்குயில் மனமுவந்து அளித்த 'வரகவி' என்ற பட்டம் கிருஷ்ணபிள்ளையோடு கடைசிவரையும் ஒட்டிக்கொண்டு பெருமை செய்தது.

"அண்ணாவியார் வாழ்ந்த பொன்னாலையில் நானும் வாழ்ந்தேன். அவர் என்னுடைய ஊரவர்" என்று சொல்லிக்கொள்வதில் எனக்கு மிகுந்த பெருமை உண்டு. நாட்டிலே அவர் பெரிய நட்சத் திரமடிக விளங்கிய காலத்தில், சிறு பெயனாக இருந்து அவரை அண்ணாந்து பார்த்து மகிழ்ந்தவன் நான்.

அவரைமட்டுமல்ல, அவருடைய குடும்பத்தார் அனைவரையும் எனக்குத் தெரியும். அவருடைய துணைவியாரின் பெயர் முத்தாச்சி. இவருடைய பிள்ளைகளுள். கேசவதாசன், கமலலோசனா, லம்போதரன், சகலகலாவல்லி இப்படிச் சில பிள்ளைகளின் பெயர்கள் தான் நினைவுக்கு வருகின்றன.

அண்ணாவியார் தமது பிள்ளைகளுக்கும் ஓரளவு பாட்டு நடனம், நடப்பு முதலிய கலைகளைப் பயிற்றுவித்து வைத்தார். ஆனாலும் கலைத்துறையில் அண்ணாவியாரைப் போலப் புகழ் பரப்புவதற்கு எந்தப் பிள்ளையும் தேறவில்லை. இது உலக வழக்கந்தான். தந்தை பெரிய பெயராளியாக இருந்தால் பிள்ளையும் அப்படி ஒரு இடத்தைப் பிடிப்பது அருமையிலும் அருமை!

ஆயினும் அண்ணாவியாரின் பெயரைக் கலைத்துறையில் நிலை நிறுத்த, அவருடைய சகோதரர் சுப்பையாவின் புதல்வர் சங்கீத பூஷணம் கணபதிப்பிள்ளை நம்மிடையே இருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயமாகும்.

அண்ணாவியாரின் துணைவியாரின் பெயர் முத்தாச்சி. எங்கள் ஊரில் வேறும் சில முத்தாச்சிகள் இருந்ததால் அவரை 'அண்ணாவியார் வீட்டு முத்தாச்சி' என்றுதான் சொல்வார்கள்.

வறுமையிலும் செம்மையாக வாழ்ந்த மாதரசி அவர். எப்போதும் மலர்ந்த முகத்தோடு 'லட்சுமிகரமாக' இருப்பார். தமது கணவராகிய அண்ணாவியாரின் கலைச் சிறப்புக் குறித்து மிகுந்த பெருமிதம் கொண்டவர் அவர். அவரை வாழ்க்கைத் துணைவியாகப் பெற்றது அண்ணாவியாரின் பேரதிர்ஷ்டம் என்று தான் சொல்ல வேண்டும்.

அண்ணாவியார் என்ற பொன்னாலை வரகவி பே. க. கிருஷ்ண பிள்ளை அவர்கள் தமிழ் ஈழத்துக் கலைஞர்களிடையே குறிப்பிடத்தக்க பெருமைக்குரிய ஒருவர். ஈழத்துக் தமிழ் கலை உலகச் சிந்தனைகளில் அவருடைய பெயர் பிரகாசமாக நிலைத்திருக்கும்!

நயந்து பெருவிழா எடுப்போம்!

பைந்தமிழின் யாழ்ப்பாணம் ஈன்றெடுத்த
 பொன்னாலை வரகவியாம் கிருஷ்ணபிள்ளை
 சிந்தனையில் உதித்தகவி நயங்கள் மாந்திச்
 சொக்கியே சுந்தரரம்பாள் மனம் மகிழ்ந்தே
 புந்தியும் உவக்கத் தந்த வரகவியாம்
 பெருவிருது பெற்றிட்ட புலவனான
 நந்தமிழின் நாடகக் கலைஞனாக்
 நயந்து நூற்றாண்டு விழா எடுப்போம் வாரீர்!

கவிமாமணி, கலாரத்னா, கலாபூஷணம்
 மகாவித்வான் பிரம்மஸ்ரீ வீரமணி ஐயர்
 யாழ்ப்பாணம்

சகலகலாவல்லவன்

வரகவி பொன்னாலை பே. க. கிருஷ்ணபிள்ளை ஒரு நாடறிந்த பெருங் கலைஞராகவும், சமூகத் தொண்டராகவும் விளங்கியவர். இந்திய இசை நாடகக் கலைஞர்கள் இலங்கைக்கு வந்து நாடகங்களை மேடையேற்றிய காலங்களில் இவர் அவர்களுடன் இணைந்தும், தனித்தும் நாடகங்களை அரங்கேற்றி வந்தார்.

பொன்னாலை கிருஷ்ணபிள்ளை ஒப்புயர்வற்ற நகைச்சுவை நடிக்கராகத் திகழ்ந்தார், இவர் பிறந்த ஊரான புன்னாலையைப் பொன்னாலையாகப் பெயர் பெற வைத்தவர் இவராவார். இதை ஒரு சமயம் நாடக மேடையில் நகைச்சுவையாகப் பின்வருமாறு கூறினார்.

“முன்னாலை புன்னாலை, பின்னாலை என்னாலை பொன்னாலை”

எடுத்த எடுப்பில் கவிபாட வல்லவர் பொன்னாலைக் கிருஷ்ணபிள்ளை, பொன்னாலையில் நெல்லியான் எனும் இடத்தில் பிறந்த கிருஷ்ணபிள்ளை நெல்லியடியைச் சேர்ந்த சுபத்திரை ஆழ்வாருடன் நடிக்஑ும்போது பாடிய பாடல் இதற்கு நல்லதோர் உதாரணமாகும்.

“நெல்லியான் நான் உனக்கு நெல்லியடி நீ எனக்கு ”

கிருஷ்ணபிள்ளை சுதேச உணவு, சுதேசக் கைத்தொழில், தாய் மொழிக் கல்வி என்பவற்றிலும் அதிக கவனஞ் செலுத்தி ஈழுதிவந்தார். ஒருவகையில் கூறுவதானால் இவர் ஒரு சகலகலாவல்லவனாகத் திகழ்ந்தார்.

கலாநிதி காரை செ. சுந்தரம்பிள்ளை

உ

வரகவி அவர்களுடைய ஆக்கங்கள்

அன்னை தந்தை குரு வணக்கப் பாடல்

எண்ணும் எழுத்தும் எடுத்தோதி எந்தனுக்கேற்ற கலைக்
கண்ணினைத் தந்து கலைஞானி என்று களிக்க வைத்த
அன்னையும் தந்தையுமாய்க் குருவாயுமமர்ந்தவரின்
பொன்னடி என் சிரமீது சுமந்தென்றும் போற்றினனே.

துதிப்பாடல்கள்

வரகவியவர்கள் கதிர்காம யாத்திரைக் காலத்தில்
கதிர்காமம் தொடக்கம் கிழக்கிலங்கை திருகோணமலை
வரை உள்ள தலங்களைப் பற்றிப் பாடிய
விருத்தங்கள், பலவித பாடல்கள்

ஆசிரிய விருத்தம் (ஷண்முகப்பிரியா)

மாடாடு மனை மனைவி மக்கள் பொருள் மதியாது
மந்தையரைப் போல வடியார்
கோடானு கோடி பல கூட்டமாய்க் கூடியுன்
கோட்டமதடைந்து கொள்ள
காடோடு கடல் கழனி கரடி புலி யானை வாழ்
கானக மெலாங் கடந்து
நாடோடி போலவுன் நாமமதை யோதியே
நமனுக்கு மஞ்சிடாது
ஓடோடி வருகிறார் உமைநத்துமவருக்கு
உலகுளோருதவு கின்றார்
ஆடாது ஆடியிவரடைவதா லுந்தனிட
மருமருந்துண்டு நிசமாய்
வாடாது வாடினேன் வந்தெனக் கதிலையொரு
வாயாலு மீயவருவாய்
மேடான கதிரைமலை மேலேறி வாழரிய
மேதாவியான பரனே.

இராகம்: சண்முகப்பிரியா

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

கருணைப் பிரகாசா கதிர்காமையா

அனுபல்லவி

காருங் கதிதாரும் பழிதீம்ரு படியதனிலே (கருணை)

சரணங்கள்

அருமைப் பிரசாதமேது மடிமை யெனக்கிப்போது
அளிப்பாய் பரிமளிப்பாய் எனை விழிப்பாயனுதினமுமே
(கருணை)

பெரியோர்கள் சொல்லிடும் பிரியமொழி யாவையும்

புறக்கணித் திழிவு கூறி

அறியாத வயதில் யானறியாய மாகவே

ஆசை மையலாலுலைந்து

தெரியாது யான்செய்த சிறுபிழைகளால் நோய்கள்

சேகரித்தேங்கி நின்றேன்

பரிகாரி போல் வந்து பாதுகாத்தருளுவீர்

பரஞானகுரு தேவனே

பாட்டு

முத்தியளிப்போரிலே மூர்த்தியுன் போலில்லை
முருகா ஒரு சருகாகினே னுருகாயினியுமை தரு (கருணை)

தொகையறா

சுயநலங்கொண்டெனது துஷ்டத்தனத்தினால்

துன்பமேலாகி நொந்து

பொதுநலங் கொண்டுனது பொன்னடிடை நாடினேன்

பொன்னம்பலம் சேயனே

பாட்டு

தவித்தோருக் கென்றும் பிரசாதமளிக்கும் பிர
மாதா பிரக்யாதா ப்ரபோதா பிழை பொறுத்தருள்
(கருணை)

சாந்தகுண முடையதொரு தையலைத் தந்தெனைச்

சம்சாரியாக்கி வைத்தாய்

சேர்த்தவுடனருமை பெறு சேய்களைப் பெற்றிடத்

தேவனே வரமளித்தாய்

பாந்தமுடனிவரை யான் பாதுகாத்திட உசிதபாதை

காணாது நொந்தேன்

ஆய்ந்திதை யென்னச் சுமுகமாறாறுமுக மருளும்

அப்பனே சுப்ரமன்யா

பாட்டு

குற்றங்குறை செய்தாலும் கூவுமெந்தனை யாரும்
கோனே பெருமானே குருவான குகனென வருங் (கருணை)

சரவணபவா என்ற வர்ணமெட்டு

இராகம்: கல்யாணி தாளம்: ஆதி

பல்லவி

கதிரமலையே கதியருள்வையே (கதிர)

மகுடங்கள்

கணபதி யொடு மவருதவிய குறமணி

யுறவினரனை வருமொரு முகமாகி

கட்குடி பற்றி நொடித்த வெனைப் படி

யிற் பிரமிக்கு நிலைக்கு விடாது

கஞ்சாவகை யிலை என்சாணுடலது

பஞ்சாகிடாமலே யஞ்சா தாண்டு

கடிந்த சூதனிலே யெனதெண்ணய்

படிந்திடாமலேயோர் வழிபண்ணிக்

காம மெனும் பாயையிலும் பலவித

மாயுலையுஞ் சேயனை வையாது (கதிர)

ஆசிரிய விருத்தம்

மடைமை மிகு வயதினிலே மடிநிறைய வரிய பண

மட்டுக்கு மேற் சுமந்து

மனதிலுதி வழிகளிலே மமதையுடனுலவி வரு

மரியாதையாய்த் திரிந்து

நடையினிலே வருபரத நடனமதிலுயரு பர

நாரிகளையே வியந்து

நாத சங்கீத மதில் ஞானமிஞ்சிடு மரிய

நாவலர்கள் போலுலைந்து

தடையெதுவு மின்றியுள தனமதுவு மதுகுது

தாசியரிலே யிழந்து

தனதுறவுளோரெலாம் சன்னை செய்திடு மெளிய

தன்மையினையே யடைந்து

கொடையிலுயர் வானதொரு குணமுடைய தூயரைக்

கூவிய முதடையுமாறு

கோனே யுனைப் பெரிதுங் கோரினே னருளியுங்

குன்றிலுறை கதிரேசனே .

அனுபல்லவி

அதி கவலையே யாகியபலையே
பதி தனிலேயே பாடினென் புலையே

சரணம்

சுதி லயமதி சுகமிலா
திதய மதுஷு மித மயங்கினேன்
மதியுதவியே யிதுததியிலே
மைந்தனெனைக் காக்க இந்த வேளை நோக்கி (கதிர)

மாணிக்கப்பிள்ளையார் துதி

கருதுவர மளிக்குங் கதிரைமலைக் கந்தன் மேல்
உருகு பதங்கள் பல ஓதுதற்கு - மருவியதி
விரைவிலருள்வாய் வீக்னேசா என் வாக்கில்
அரிய தமிழானந்த மாய்.

சுருளிமலை என்ற வர்ணமெட்டு

தாளம்: ஆதி

காவடிச் சிந்து

கதிரமலை வாழும் கணநாதா உமைக்
கைதொழுதேன் காருங் குணந்தா இந்தக்
காசினிக்குள் உந்தனையான்
பூசித்த பலனால் கண்ட காட்சி மிகுமாட்சி (கதிர)

அன்ன சத்திரங்களிலே ஆர்வம் உந்தன்
ஆலயம் போலெங்கினு மபூர்வம் இங்கு
அடியவர்களுக்குத் தொண்டு
ஆற்றிடு மன்பர்கள் கோடாகோடி வருங்கூடி (கதிர)

சொற்பம் சொற்பமாக அன்னதானம் இங்கு
தூயவர ளிப்பதும் நிதானம் - இன்னும்
சொர்ண தானமுமே பிச்சை
யென்ன வருவோர்களுக்குத் தொண்டர் செய்து நின்றார் (கதிர)

செல்வக் கதிர்காமத்துக்கும் சென்று உன்னைச்
சேவித்தேனெம் பாவினம் புகன்று நல்ல
தித்திப்பினை மெத்த நத்து
மத்தனே யினித்த தமிழ் தாரும் வினை தீரும்.

வள்ளிநாயகனே என்றபடி

இராகம்: சண்முகப்பிரியா தாளம்: ஆதி

பல்லவி

செல்வ விநாயகனே தீராயென் வினை
சிறந்த மாணிக்கக் கங்கை யோரா கதிர்காமா

அனுபல்லவி

வல்லபை மோகனா வாகலை வாகனா
வழுத்து மெந்தன் தமிழில் வழுவின்றியான் வாரணா
(செல்வ)

சரணம்

தெள்ளிய கங்கையிலே சிரமே முழுகி வந்து
சிறந்த விபூதி மலை திருநீறினை அணிந்து
வள்ளியானை மணந்த வடிவேலனைப் பணிந்து
வல்வினை போக்க வந்த வேளை நின்றேன் நினைந்து
(செல்வ)

கதிரேசன் வணக்கம்

இராகம்: கேதாரம் தாளம்: ரூபகம்

பல்லவி

சப்தச் சற்கர ராகமளிக்க முன்னேறி வா
தச வினோத நாம நிதானி மருகனே முருகனே (சப்த)

அனுபல்லவி

தனையன் தமிழ்திலே தவறு விளையாமலே
தயவு புரிந்துமே யிதுவேனை (சப்த)

சரணங்கள்

ஆதரவது பெறவருமோர்
ஈழநில மீதுதி கிருஷ்ணன்
நா வினெழு கமழ் கவி கதிபெறச் (சப்த)
சரவண பவனென வருமாறு
முகவனே பிரணவ சொரூபனே
சங்கரதாசனின் சுந்த ரேசனே
குஞ்சரி வள்ளி யொடுங் கதிரேசனே (சப்த)
பால் குடிபாபா கதிர நபி
யோ ரிருவரு மருகிலுற
மா முத்துலிங்கப் பக்தனுமே யொத்துவர (சப்த)
தருமமே செயமென மடமது
நிறுவிய வரதரும் விரதம்
எப்பிரதே சருஞ் செப்பருதாசரு
மினிது பதமென் றியம்பியே விள்ளச் (சப்த)

அரிமாதவனே என்ற மெட்டு

தரு

கருணாநந்தனே கதிதா நந்தனே

கதிரீகாமந்தன் பால்வந் தன்பான கந்தனே
கதிநாடெந்தன் பால் நின்றன்போடு சிந்தனை செய்து

பாடல் சிந்தனே சிவ

காமி மைந்தனே வினை

தீரென்றுந்தனை விருப்பி

யே பணிந்தேனே

(கரு)

தொடையறா

கானிலுனை நாடியே காணவரு மெங்களைக் கஷ்டப் படுத்திடாது
கனிவுடனெம் பேரிலுறு முனிவு கருகாமலே காப்பதுன்
கடமைசாதோ

பாட்டு

நாமலைய நீ மலையிலே நிலைக்கவோ உந்தன்
ஞாநொளியைக்காணாமலே தான் மலைக்கவோ உம்மு

ராரிழிக்கவோ - உம்மை

யே பழிக்கவோ - வரு

வாயழைக்க வோ - நல்

வரமளிக்கவோ.

(கரு)

தொடையறா

கிரியேறும் போதிலுன்னரிதான தெரிசனங்கிடையாது
பேசயினாலும்
அருளே சுரந்து நாமார்வமொடு கோருவரமரனே யளித்து ஆளும்

பாட்டு

அஞ்சுமுக மிஞ்சியேயுன் தஞ்ச மென்றனம்
ஆறுமுதந் தாருமெந்த நாளும் வந்தனம் - பெரு

வாரிநொந்தனம் - பொரு

ளையிழந்தனம் - குரு

வேபணிந்தனம் - கும்பிட்ட

டே யெழுந்தனம்

(கரு)

*

கலைமலம் புதினம்

கூடைமுறம் பின்னுலோம் என்ற மெட்டு

ஆனந்தந் தானுந் தனாலயத்திலே - கதிர்

காமந்தங்குங் கந்தனே ஜெகத்திலே

ஆடிஅமாவாசை - தனி

லாரம்பிக்கும் பூஜை

அரகர வென்றோசை - ய

திருமெதிரோசை பூரிண.

யறுவந் திரிகோணம் வரைக்கும் உந்தந்

பவனியாணை மேலே நிலைக்கும்

(ஆனந்)

ஆண்டாண்டு தோறு முரிலட்ட திக்கிலும் சனம்

அட்ட ஐஸ்வரியங்களைக் கிட்டுவதிலும்

கூங்குருடு என்று பிச்சை குட்டுவதிலும் - உம்மைக்

கும்பிட்டுமே நல்லருளைக் கிட்டுவதிலும் எண்ணங்

கொண்டு கோடாகோடி

எழுந் தித்திசை நாடிக் கொண்

டோடி வருங்கடி

கொழுந்து வீட்டுப் பாடி - ஒம்

சரவண பவகுகா வென்று - நாமம்

சாற்றியே யரகரா வென்று

(ஆனந்)

விரதமிட்டு வினையகற்ற வந்தவர்களும் - பொல்லா

வினைமிகுத்து அதைவிதைக்க வந்தவர்களும்

வேஷமிட்டு வபூதி கொட்ட வந்தவர்களும் - கையில்

வேப்பிலை கொண்டோடிச் சாமி என்பவர்களும்

வேலைக்குத் துவோரும் - விளை

யாட்டை நத்து வோரும்

மாணையை விற்போரும் - மொளள

சாமிபல பேரும் இங்கு

எல்லாம் நிறைந்திருவார் உம்மை

நல்லாய் வணங்கிருவார்

(ஆனந்)

காவிருத்திராக்கர் சடையர் மொட்டையர் - வெறுங்

கொளபீனத்தோடே திரிந்திருங் கட்டையர்

கரகம் காவடி செடில்கள் குத்திட்டவர் - கப்பல்

கப்பலாய்க் கற்பூரச் சட்டி பற்றிட்டவர் - பிராமண

பிரதட்சுணக்காற ரொடு
 பிள்ளை வரக்காரர்
 பிள்ளை வரந்தாற மென்று
 பிரதிக்கிணைக்காரர் - பல
 வண்ணங் குவிந்திடுவார் பர
 னுண்ணைப் பணிந்திடுவார்

(ஆனந்)

காவடி படங்கள் தொண்டு வந்திடுவோரும் - கோயில்
 காணிக்கைகள் தாருமென்று நின்றிடுவோரும்
 களவெடுத்து உளவு கண்டு சென்றிடுவோரும் களவிற்
 கைபறிய விட்டுப் பிச்சை கொண்டிடுவோரும்

தையல் பல பேர்கள் - தாங்கள்
 சாயி யென்னு வோரும்
 சாது வென்று பலர்கள் - பிர
 சாத மளிப் போரும் - பல

வல்லோர் கூவிந்திடுவார் - உன்பேச்
 சொல்லி விளங்கிடுவார்

(ஆனந்)

கண்ட கோடாலியிடித்துக் கொள்ளுவோரும் - யோக
 தண்ட மேந்து வோரும் கதை சொல்லு வோரும்
 பண்டிதரும் சாஸ்திரம் சொல்லிச் செல்லுவோரும் - கதாப்
 பிரசங்கமு பண்ணியாசம் விள்ளுவோரும்

காசுக்காகப் புறையு பண்ணிக்
 காணிக்கை மேலாசை கொண்டு
 கருகிப்பவர் காசையிங்கு
 கவரப்பிரயாசை யது

கொண்டோர் பணர் வருவார் - உமைத்
 தெண்டமிட்டே பணிவார்

(ஆனந்)

தேன்திணைமா நெய்விளக்கு நேர்த்தி செய்வோரும் - பழத்
 தேங்காய் வெற்றிலை பாக்கு வைத்துப் பூர்த்தி செய்வோரும்
 பொன் பவுண் வெள்ளி பணத்தைச் சாற்றிடுவோரும் - உந்தன்
 பொன்னடியைக் காண வெண்ணிப் போற்றிடுவோரும்

மக்களை விற்போரும் - மண
 மாலை சூட்டு வோரும்
 மங்கையர்கள் பாடிப்பணம்
 மடியிற் கட்டுவோரும் - திக்குத்
 திக்காகவே வருவார் - உம்மைத்
 தேடிச்சிரஞ் சரிவார்

(ஆனந்)

கட்டு மட்டுச் செய்திடக் கவண்மென்றாரும் - பல
கச்ச வடம் செப்பும் இஸ்லாம் சிங்களவர்களும்
சட்டங்களுக்குத் தவறிடாத் தமிழரும் - இங்கு
தான் திரளுவாரே கிறிஸ்தியரிங்கீலிஷ்ஷரும்

சாதிமத பேத - மற்ற
ஸ்வாமி யேயுன் வீதி
தமிழர் மடமாகி - அன்ன
தானமு முண்டாகி - நந்

தியாகந்நடக்கிறது உண்மைத்
தியானம் பெருக்கிறது .

(ஆனந்)

தண்ணளி கொள் யாழிலங்கை தென்னவராலே - தர்மச்
சத்திரங்கள் கட்டி யாலை பத்து முன்னாலே
அன்ன சொர்ண தானமுந் திகழுதின்னானே - நிரம்ப
அருமையான கண்ணியந்தானுந்தன் முன்னாலே - இன்னும்

அன்பர்க ளென்றோதி
அபாரமாக நீதி - எங்கள்
சிங்கள சினேகி தரும்
செய்கிறாரிப் போதி - நல்ல

சோதி கடராகிய - பிரக்
யாதி மிகுந்தியாகியே

(ஆனந்)

தோஷங்களெல்லாம் தொலைய வென்று - இங்கு
தோய்ந்தெழும்ப மாணிக்கக் கங்கையுண்டு
பூசிட விபூதிமாலை நீறுமுண்டு - சென்று
பூசிக்க மாணிக்க பிள்ளையாரு முண்டு

தேவையுனைக் கண்டு - தெய்வ
யானையிடம் சென்று
பால்குடி பாவா கதிர
நபிக்கு முன்னும் நின்று - சென்று

பாவை வள்ளியம்மை யண்டை செய்யப்
பக்தன் முத்து விங்கத் தொண்டை

(ஆனந்)

பக்தியானந்தப் பதங்கள் பாடுவோரும் - கும்மி
துக்கடாக்கள் சீட்டியிலே போடுவோரும்
தப்புத் தவில் பறை கொட்டி நாடுவோரும் - மிகு
தங்கந் தாளஞ் சங்குதிக் கொண்டாடுவோரும்

முள்ளுமிதிதடி - மேலே
மெள்ள வரு வோரும்
நல்ல வரந்தந்தே - நென்று
நன்கு செய்வோரும் - இங்கு
எல்லாங் குழுமிடுவார் - உமை
ஏற்றித் தொழுதிடுவார்

(ஆனந்)

ஒவ்வொரு விரதம் நேர்த்தி பூசைகளுக்கும் - காசை
உதவுகிறார் பூசகர்கள் யாசகர்கட்கும்
ஒன்று முதலாவது திருப்பணியதற்கும் - நல்ல
உற்சாகங் கொடுக்கலையே இதுவரைக்கும் ஆனால்

ஒன்பது பேர் மாதர் - மூன்று
உடையுடனுத்தியோகர் - பல
பேர் பொலிசுக்கார - ரொடு
ரமண சங்கு சாதர் - நல்ல

புலவர்களும் வருவார் - பொற்றோ புத்தகத்
தொழிலாளரும் நிறைவார்

(ஆனந்)

நெக்குருகி நெஞ்சுளே நினைத்து துதியாது - எங்கும்
நீக்கமற நிற்பவ ரென்றும் மதியாது
ரொக்கப்பணம் வெள்ளி பவுண் தந்து தப்பாது - உம்மை
தோத்தரிக்கிறார் சிபார்சு மூலமிப்போது - இன்னுந்

தாமதித்திடாது - எங்கள்
தணிகளே யிப்போது - இந்தப்
பாமராக்கு ஏது - நல்ல
பக்குவத்தை ஓது - இவர்

பாடுபட்டுத் தேடி வைத்த - சொற்ப
பணத்தை மிச்சம் பிடிக்க

(ஆனந்)

பூங்காவினோதமே என்ற வர்ண மெட்டு

இராகம்: அரிகாமபோதி

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

காந்தம் மிகுத்ததே - கந்தன்
கதிர்காமத்தலமது

(காந்)

அனுபல்லவி மகுடங்கள்

கண்டிட்டண்டித் தொண்டிட் டொழுகிடக்	காந்
கந்தஞ் சிந்துங் குங்கும	
சந்தம் பொங்கும் மெங்குமே	காந்
கனிவுற்றிடு நலமனி தப்பிரபுகள்	
பிணியிற் பசியது தணியத் தயவுதல்	காந்
கண்ணிலரும் பெண்ணுகளும் பலவுடை	
தன்னிதையும் சந்நிதி முன் வருவது	காந்
காவி விபூதிகளோடு சதாசிவ	
வேஷ விலாசமொடே பணிவோர்கதி	காந்
கதிரவனும் ஒளிவிடவும் வரமிடு	
வன நதியும் மலைவளமும் பொலிவுறு	காந்

சரணங்கள்

காடு கழனி கனிகள் காய்க்குந் தரு வோங்குமே
கங்கைக்கரை யெங்கும் மருத மரத்தைத் தாங்குமே
வேடுவருடாக குறிஞ்சி நிலத்தின் பாங்குமே
வினோதமாய் விளங்கிப் பல வேடிக்கை களாங்குமே

வேண்டி வந்துறைந்த முத்துலிங்கம் சுவாமி
விளம்புமட்சரத் தினந் தரங்கம் என்றும்
வந்துவிடாமலே பகிரங்கம் யானை
மேலே வைத்துச் சுற்றி வீதி யெங்கும்

பவனி வரும் போது

பக்த ரொடு சாது

பண்ணும் பணிமீது

பார்க்க வெகுதோது இதோ

காந்

கன்னியர்கள் ஒன்பது பேர் முன்னே வழி செல்லவே
கப்பிறாளை காரியஸ்தர் காவல் நின்று கொள்ளவே
சங்குசாது அங்கர் பொலிசாரும் வரமெல்லவே
தாசர்களாகர வென்றார்வமொடு சொல்லவே

தந்தி முகன் பங்சல் வழிகொண்டு - தெய்வ
யானை பால் குடிபா பாவைக் கண்டு - தெரு
வீதியிலலங்காரமாய்க் சென்று - தர்மச்
சத்திரங்கள் தங்களிலே நின்று
தருகும் பூசைத் தொண்டு
தானடைந்து கொண்டு
தவிலடிகள் டிண்டு - மென
நாதஸ்வரம் விண்டு வரக்

காந்

கந்தனுக்கு கந்த தென்குளானர் கீதம் பாடவே
கண்டோர் மிருதங்கம் பிடில்குட்டைத்தாளம் போடவே
கற்பூர மாவிளக்குச் சட்டி காவடிகளாடவே
கரகர் பலர் விரதர் பலர் கன்னியருங் கூடவே

கண்ட கண்ட விதமாக நாட - நல்ல
கைத்தாள நிர்ந்தன மிட்டு ஆட - பல
தொண்டர் பல்விதங்கள் பூசைபோட - இங்கு
தோற்று பக்தரானந்தங் கொண்டாட

கதிர நபியாரை
கண்டு வள்ளியாரை
முத்து விங்கத்தாரை
முழித்து வர நேரே - யிது

காந்

கண்ணியமுடனன்ன தானி பொன்னம்பலம் மடமும்
கங்கைக்கரை தண்டி முதலாளி நீலாட்சி மடமும்
காட்ஷமிகு செட்டியார்கள் அண்ணாச்சாமி மடமும்
காணலாம் வீரபத்திர குலத்தோர் கங்காணி மடமும்

திவ்ய கொழும்பாரின் புதுமடமும் - தம்
பையாதம்பு மாகியப்பிட்டி மடமும் - சடை
யம்மா மருத்துவர்களின் மடமும் மாணிக்ககத்தி
யாகராசரின் பூட்டுள்ள மடமும்

புனித மிக மாக
பொங்குதே நன்றாக
இனிது இதையாகா
இயம்பக் கிருஷ்ணன் பாவாலிதோ

காந்

*

பூங்காவன மெனும் என்ற மெட்டு

காலகாலனுக்குங் கலையுகந் தோனே	
கானிலன்று மானே யென்று	
கன்னி குறக் கொடியைக் களவு செய்தோனே	கால
கதிபெறயானே கருதி வந்தேனே	
காருங் கதிரை மலைக்கதிபதியான	கால
கலியுகந்தணிலே கடவுளென் றுணையே	
கண்ட சமயி யெல்லாங் கைதொழ வந்தணையே	
காவியன் கிருஷ்ணன் கருத்தில் வந்தணையே	கால

இன ஜென்மம் என்ற வர்ண மெட்டு

கான ஞான சங்கீத லாவண்யனே	
கந்தையனே கண்யனே காருண்யனே-	கா
ஊன் கொட மோக ஊன் வளர்த்தேக	
நான் படுத்துன்பம் நாயினுங்கேடு	கா
வீண் தனமான வேசியராசை	
நான் மறவாது நடந்து நொந்தேனே	கா
கான்படுகண்ணியின் மான்படுமாறே	
தான் தயங்கினே னெனைத் தயவோடு காரு	கா

திவ்ய தைரிசனந் தரலாகாதா என்றபடி

பல்லவி

அருள் கதிரையம்பதி வேலையா	
எந்தையேதுய்யா	அருஅகதி

அனுபல்லவி

கருணையெலாந் நிறை கலியுக வரதனே	
காணேனே வேறு தஞ்சம்	அருஅ

சரணங்கள்

மேதினியில் மருதமுல்லை குறிஞ்சி	
பாலை நெய்தலினுக் கூடே	
காதலி தெய்வ குஞ்சரி வள்ளி	
கணைசப் பிரபுவுடன் கூடி	அருள்
ஜாதி சமய துவேஷமில்லாத	
தஷணர் தங்குருநாதா	
சோதிமிகு முத்துலிங்கம் பால்குடி	
பரவாகதிர நபியோடே	அருள்

முருகு

மா மதிய திரயர்சுகராசி
யதிவிதரண முகவதனி
யென வனு தினம் விரகொடு
காதகமாய் பரமாதர்கள் மீது
காதல் மிகுந்து எப்போதும்
போதை கொலை களவு சூதெய்தி
வாதைமிகுந் தேனறியாது.

அருள்

பலுனை செய்கோம் கனநாமம் என்றபடி

கருணை செய்வாய் கலைஞான
கந்தையனே கதிரை மலை வேலவனே
கழலடி பணித்தேனே. ததி கரு

கானிலே கிடந்த கண்ணியிலடைந்த
கலையெனத்தானே மெலிந்ததே
நானு மெய்வருந்தியேயுனை யடைந்தே
னவதிப்படவே விடுக்கா தனிக் கரு

கெளரி சங்கரனுக் கருமுபதேசம்
கவன மாயுரைத்த சற்குரு நீயே
கவலை நமக் கணுகாதருளிய
கந்தனே வந்துமே நீயே கருணை

மாயப் பிரபஞ்சத்தில் என்றபடி

ஞானப் பிரசங்கத்தை யோதுஞ் சங்கீதனே
நான்மறை யோனைத் தண்டித்திடு வேதனே
கானிலே வள்ளியைக் கண்டுலைந்தோனே
காதல் மிகுந்துமே கண் குளிர்ந்தோனே
கடிமணம் செய்யக்கருதி நின்றோனே
காந்தர்வமாய் மணம்கொண்டு சென்றோனே
கந்தா கரைந்தேன் கனிந்தானுமே
நான்மறை யோனைத் தண்டித்திடு வேதனே
ஞானப்பிரகங்கத்தை யோதுஞ் சங்கீதனே

நான் மறையோனைத் தண்டித்திடு வேதனே
நந்தனே யுந்தனை சிந்தனை கொண்டுமே
சந்ததழமே நினைந்தனன் நானே
மைந்தனே யானந்தனான
சுந்தரனே தேவேந்திர தயாளா
துங்கா பூவெங்கு மிலங்குகுகா
ஞானப் பிரசங்கத்தை யோதுஞ் சங்கீதனே
நானடைந்த பிணிதீரெந்தன் நாதனே
நானில மீதினிலே யானனாதி
யானனே தேவசேனையதிபதி
தேனினித்த செந்தமிழையே யோதி
தானே யகத்தியரா லுகந்தாய் மதி
தந்தாயென் சிந்தாய் மகிழ்ந்தித்ததி
கான வினோதனே தீன தயாளனே
பேணீனேனே தண்டபாணியே யுன்னை
சீனியினாலே செயனிக்காலே
தீனியுமே செமியாமலின்னாளே
த்திரேகம் நிரோகம் என்றே யறையும்

நான் மறை

நான

நான

கிருஷ்ணா கிருஷ்ணா என்ற வர்ண மெட்டு

கண்யா கண்யா கரையா காளரக் கண்
கனவு மீதிலு மறவே நானே
கணிகை மையலால் காவலனே
கனபினியடைந்தேன் சேவலனே கண்
முனியா தெனக்கருள் தந்தே நானே
கழிவா பனிந்தே யுனையிங்கடைந்தே
கழலே தந்தெனைத் தயவாயே நீ கண்
(நிலாவெளியிலும் செக்கடிவயிரவ கோவிலிலும் ஈசுரம் 4937வது
ஆண்டில் திருகோணமலையில் நடந்த அன்னதான மகிமை
யைக் குறித்து இந்நூலாகிரியர் சொன்னது.)

கலித்துறை

கண்ணன் கருதுங் கதிரேசன் காட்சியைக் காணுதற்கு
எண்ணி நடக்கு மெழியாரினைப்பு இல்லா திருக்க
உண்ணு முணவு உகந்து உதவியுபசரித்த
மன்னர் மனைவி மனை மக்கள் யாவரும் மங்களமே

கதிர்காமம் பொன்னம்பலம் அன்னதானத்தைக் குறித்து

கலித்துறை

தென்னம்பலவர் திகழ் கதிர்காம நற்ஷேத்திரத்தில்
அன்னம்பலவ ரடியார்க் களித்து அறம் பொருளும்
வன்ன மணிக்கங்கை யோர மிகுந்த வசதியுற
பொன்னம்பலவர் பொருத்து மடாயலம் பொங்கவே

ஆரிய விருத்தம்

வறுமைபிணி நோய்களென்ற எல்வினைகள் நீக்க வெஃரு
வரதனாய் வந்த குருவே
வல்லதோர் ஞானவேல் வைத்துத் திரிந்தரசு
வழிநின்ற வதன மணியே
பெருமை பெறுநினது புகழ் பேசிப் பணிந்துண்ணைப்
பேணினே னெனது மணியே
திரியாது நின்றிடுவதழ் சாகுமோ வெழிய
பேதையா னென்ன செய்வேன்
முறைமையுடனருண கிரிமோகத்தினால் நொந்து
மூர்த்தியுந்தன்னை நாட
மோட்சங் கொடுத்தரிய முத்திய தளித்தாயிம்
மூடனையு மாதரிப்பாய்
அருமையொடு கதிரைக்கு ஆனந்தமோடு நல்
லதிஷ்டங்களருளுமரனே
அன்பர்கள் துதித்தொழுகு தென்கரையுல்வாசனே
அரியதிரு முருகேசனே.

திருகோணமலைக் கோணேஸர் தீயானம்

செந்தூரிடத்துலங்கும் என்ற வர்ண மெட்டு

பல்லவி

கோண மலையிலங்குங் கோமானே—குளக்
கோட்டன் திருக்கோட்டத்துறை பூமானே—கோ

அனுபல்லவி

கோனே தெஷ்ண திசையானே யெங்களிம்மிசை
தானே தீரப் பூமிசை—
ஜெனித்தவனே தொனித்தராவ
ணனுக்குவர மினிக்கவருள் சீரானே திரி—கோ

மேற்படி

தான தர்ம் மிகுந்த தசமுகனுக் குகந்த
தாயார் தினம் பணிந்த
ஜெகத்தினிலே இயற்கையிலே
மிகுத்த துறை முகத்திலுறை தேவான திரி— கோ

*

சபரிமலை மேலும் சீலா என்ற மெட்டு

சித்திர வேலத்தனென நானும் திரி
கோமைலைச் சேத்திரத்தில் வாழும் எந்தன்
உத்தமனே உந்தனை என்
சித்தமதிலே பணிந்தேன் ஆளும் எந்த நானும் சித்
தாரதிருஷ்டிக் கண்ணாடியைக் கொண்டு பொல்லாத்
துஷ்டர் வருங் கப்பல்களைக் கண்டு
துப்பாக்கி பிரயோகித்திடத் தக்கவித மமைத்திட்ட
நாடு இந்நாடு— சித்
(Fort) போட்டெனவே கோட்டை கட்டிக்காட்ட
காட்டினிலே ஆட்டை வைத்துக்
காட்டிய தாட்டிகளே மன்றாட்டம் வினை ஓட்டும்
கப்பல் ஸ்ரீம நேறோப்பி னேன்கள்—வந்து சித்
தப்பக் கலங்கரை விளக்கங்கள்—பல
தக்கவித மமைத்திட்ட
விக்கோணா புரத்திலுற்ற ஈசா பிரகாசா
தாய் சிரத்தை தான் தவிர்க்கவென்று—அந்த
தச்சிரத்தை தான் தவிர்க்கவென்று—அந்த
தான் தகர்த்துப் போக வென்று
மேநினைத்துக் கொண்டு வந்துகிட்ட மலையை வெட்ட—சித்

கிருஷ்ணனும் பிராமணனாய் வந்து—சங்கள்
 கீர்த்திமிகு ராவணனே என்று—உன்தாய்
 கிட்டினாள் சிவபுரத்தை
 விட்டிடு கோணைச்சுரத்தை என்றாரிறை சென்றார் — சித்
 அன்னையுடை அந்தியட்டிக்காக—சுடு
 தண்ணீரேழ் கிணற்றிலேயுண்டாக—இங்கு
 பண்ணி வைக்க ராவணைசன்
 புண்ணியக் கன்னியாவுமுன் பாகம் நல்ல யோகம் சித்
 சுடுதண்ணீர்க் கன்னியாவைக் கண்டு—கொண்டு
 தோய்ந்து செல்வார் பலர் செய்து கொண்டு—இந்தச்
 சொர்க்க கிரியுக்குவமை
 சொக்கனே யுரைக்கலாமோ நானே பெருமானே சித்
 மாட்சிமை மிகுந்த அரசாட்சி—செய்த
 றோட்டிலே என் சொல்லுவேன் கண்காட்சி—நல்ல
 மோட்டரும் மோட்ட சயிக்கி
 ளோட்டமும் மாட்டு வண்டியின் நாட்டமு மெதெட்டம் சித்
 வேட்டையாடத் தக்க சேஷ்டக் காடும்—இடை
 வெளிகள் தனிலே மலை நாகம்—துறை
 முகமும் சோல்டியருக்குறை
 விடமும் தளபாடமு மிருக்கு இங்கேயுமக்கு— சித்தி

பத்திரம் பத்திரம் என்ற வர்ண மெட்டு

பல்லவி

ஆனந்த மானந்த மானந்தமே—பெரு
 மானந்த மானந்த மானந்தமே
 ஆனந்த நானுந்தனாள் சொந்தமே—பர
 மானந்தனே வந்து ஆளெந்தனைத்தினம்— ஆனந்

ஊபல்லவி

தீனதயாளனெனுங் கோணைசனேயுன்னருள்
 தானம் பணிந்தனன் பான கிருஷ்ணனருள்—ஆனந்

சுரணங்கள்

ஏறக்குறையவே உப்பு நீரோடை
 எங்கு மிகுந்து இலங்கு துன் மேடை
 சாலச் சிறந்த நல்ல தண்ணீர் வாடை
 தானுமிங்கே வீச தானருனக் கீடே—ஆனந் ஆனந்

புத்தவிகார மமர்ந்திடு பங்கலும்
 தக்க கிறிஸ்தவர் தான்துதி கோயிலும்
 மற்ற மகம் மதியர் பள்ளிவாசலும்
 சுற்றிலுமே யுற்ற துணக்குற்ற துணை கொற்றவனே ஆனந்
 சித்தமாய் சத்திரியர் தங்க மடங்களும்
 யுத்தப் பயிற்சிக் குகந்த விடங்களும்
 கப்பல் ஸ்ரீம ரேறோப்பினேன்கள் நடங்களும்
 காணுகுதே கேணமலை யானையுனிஸ்தானமதில் ஆனந்
 சிற்பர்கள் சாஸ்திர முற்றிடு முத்தரச்
 சித்திரம் முற்று மறிந்த வெனையப் பெரு
 மித்த வருத்த மகற்றி யனைத்திடு ஆனந்

*

ராகம்: பிலகரி பல்லவி ஆதி
 கண்டு கொண்டேனே கன்னியா குமரியை யான்
 கண்டு கொண்டேனே

அனுபல்லவி

அண்டி வந்த சித்திரவண்டி யென்னு மோட்டர்
 வண்டியேறிச் சென்று கொண்டு கொண்டாட்டமதாக

சரணம்

தொண்டு செய்த அன்னை தொண்டு தன்னையுன்னிக்
 கொண்டு வந்த தசகண்டன் கொண்ட தொண்டன்
 கிண்டி நின்ற சுடுதண்ணீர் கொண்ட ஏழு
 புண்ணியத் திர்த்தத்தின் கண்ணியத்தை யானுமிங்கு கண்
 தண்டு தொண்டு ருண்டு கொம்பு கம்பு அம்பு
 வம்பு செறி வான் வேல் தும்பி யானை பரி
 கொண்டு வந்து நெஜ்ஜி மென்ருடனுந் நின்று
 பொங்கு வேட்டைக்குத்த குந்த காட்டினூடேசென்று கண்

மலர் சூடி விளையாட என்ற மெட்டு

திரிகோண மலையானே வருவாயே
வறுமை பிணியினாலே வந்துகிறே னிந்நாளே
வந்தா தரியு மிந்த வேளை திரி

கருணை யுனக் கில்லையா
கரைகிறேனே தில்லையா
காரு மென்னை யுந்தன் பிள்ளையா திரி

திருத்தேவியே என்ற மெட்டு

திரிகோண மாமலை மீதினிலே மேவிய சிவதருவே
அருவுருவாகியே அமருந் தியாகியே
அரிபிரமா தியாராரு மறியவல்ல வருட் சோதியே திரி
தேரியா தென்னாலையே செய்த தவறாலையே
தேங்கினே னேங்கி னேனோங்கவருள் தருவாயுமாபதியே திரி

ஆசை நாயகனாரே என்ற வர்ண மெட்டு

ஞான கான விலாசா -- திரி
கோண மாமலை வாசா
தினபந் தெனுமீசா எங்கள்
தெஷ்ண மாகயிலாசா

சேவை செயஞ்சேயரிடர் சூயவினையே தவிர
ஆவலோடு மேவிவந்து காவல்புரிவாயே பர ஞான
ஏவு செய்வினை சூன்யம் பலி
யே தொடராது கண்யம்
தாவிச் செய்வாயே காருண்யம்
சகரிச் செய்வாயே காருண்யம்

நாயேனின் நோய் பிணிகள் யாவு மெனையே நீங்கிட
நாயாருமையோடு சகாயம் புரிவாய் சங்கரா ஞான

வரகவியவர்கள் பறாளாய் முருகமூர்த்தி, விநாயகர்
பேரில் பாடிய பாடல்கள்

பழனிநாதன் என்ற வர்ண மெட்டு

இராகம்: (தோடி) செஞ்சுருட்டி

தாளம்: ருபகம்

பறாளாய் வேலன் பறைச்சி பாலன்

பார் தேர் பவனி வரப்

(பறா)

பாருந்தேரின் பவனி வாறான்

(பறா)

படிமீதுயர் முடியோர் வயல் புடைசூழவே நடுவேயுறை (பறா)

பரர்க்கு மெய்க் கருத்துரைத் தரக்கரைத் தறித்தவன் (பறா)

பகரர்க்கரிய குறவர்க்காகுங் குமரிக்கருகே விரகுற்றேகும் (பறா)

பால் தேன் பழங் கரும்பிரச மெலாஞ் சேர்ந்திளனி
சங்காபிலேகப் (பறா)

பம்மெனச் சங்கோசை வாத்தியங் கொண்டு

பண்டாரத் தாசர் புரிகுவார் தொண்டு

(பறா)

பக்தர் பற்றிற் சேவலன் சேவடி தேடியே செடில்

குத்திக்கிட்டே காவடி ஆடியே பூவடி சூடி நற்

(பறா)

பாவங்கள் பற்றிக் குற்றத்தோடு மெல்லோருங்

கடவுங்கள் சக்திக் குற்றப் பாலனை நீரும்

(பறா)

புரந்தாமப் பொன்னாலைக் கிருஷ்ணன்

வருந்தாது சிறை மீட்ட மருகன்

(பறா)

பாருக்குட் சோதரனாரின் துணையுண்டு

பக்கத்திலே தாமரைக்குள மொன்று

பரமானந்தமே வைகாசி விசாகத்

தினமானந்தமே

பிரகாசிக்கும் பிணி தவிர்க்கும்

பிரார்த்தனை செய்யும்

(பறா)

தீலையம்பல என்ற வர்ணமெட்டு

இராகம்: மாஞ்சி

தாளம்: ருபகம்

பார் தெரியுது பறாளாயம் பதி - பக்தர் பணிந்து

பாவ வினைக ளகற்றும் சன்னிதி - அதோ

(பார்)

வயல் சுழிந்திந்த வழிநடக்கலாம் - வாழிங்கள் கலி
வரதனின் திருப்பதி யடுக்கலாம் இதுகதி (பார்)

முதலில் முக்கண்ணன் மூத்தோனிருக்கிறான் மோதகவாயன்
முன்னே பணியும் முடைகள் நீக்குறான் - முடியோடு (பார்)

இதமுட னெனியேகும் வேகமாய் - ஈசனுக்கு வேதம்
இயம்பிடும் குமரேசன் பாகமாய் - இன்பொடு (பார்)

முடுகு

இனிதொடு பலவித மலர் நறு
மணமது பரவியே கமமுது
இருக்குதோர் புறத்திற் தாமரைக் குளம் பொருத்தமாய் (பார்),
கால் முகங்களைக் கழுவியே வாரும் கதி பெறச் சிவ
காமி சுதனைக் காணவெல்லோரும் கவனமாய் (பார்)

முடுகு

கடித்து வாயிதோ வசந்த மண்டபங்
கடந்து உள்ளே நாமடைந்து செல்வோம் (பார்)
மெல்லவா கொடிக்கம்பமும் முந்தி - தோணுதே துதி
பெலி பீடத்தோடிருக்குதே நந்தி - பிரியமாய்

முடுகு

பற்றுடனே சுற்றியே நீ வாதம் - வீதி வழி
தெற்கினிலே நின்று சற்றுப்பாரும் - சோதி பேர்ல
பொற் பதுமை ஒத்த முகமாறும் - தோணுததை
நத்தியே துதித்து மனமாறுந் தேறும்
பக்தரொடு பற்பல விரதத்தர்களுங் கூடிப் - பரி
சுத்தமோட்டுத்து நலமுத்தி பெற நாடிச் - செடில்
குத்தியே பால் நிர்த்தன காவடியு மெடுத்தாடிப் - பிர
தடஷணமாய் வருகுவோர் களைத்திடாது நாடி - வர
மாடி போல மூடுவீதி கோடி சூரியப்பிரகாசம்
தேடி யேழை பாட ஒதிச் சூடினென் கிருஷ்ணதாசன் (பார்)

வீருத்தம்

அய்யா பறாளாய்வளர் ஐங்கரனார் தம்பியரே
மெய்யா கனகசுப மேதினியில் நம்பியவா
துய்யா சுழிபுரத்திற் தோன்றித் துணை புரியும்
வையா புரிக் கலிய வரதா வரமருள்வாய்

*

இன்னும் வரக் காணோமடி மெட்டு

இராகம்: பரசு

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

பத்துமலை வடிவேலனே - பாலன் படுத்துயரம்
பார்த்திருப்பதும் நன்றோ

(பத்து)

அனுபல்லவி

பக்தியுடன் துதிக்க முத்தமிழைக் கொடுக்கும்
அத்தி முகவனுக்கு உற்ற சோதர னான

(பத்து)

சரணங்கள்

உற்ற இடந்தனிலே முற்றும் லிங்கமாயுற்றாய்
வித்து லிங்கமாகநற் சொக்கலிங்கத் தமர்ந்தாய்
முத்து லிங்கா நல்ல புத்திசிங் காசுர
ருக்ர பங்கா புவி புகழுஞ் சங்கீத சங்கா

(பத்து)

சுற்றிலும் நன்னீரோடை சூழ்ந்திருக்கு துன்மேடை
தோற்று தரியவாடை துரத்தொண்ணா தாவென்பீடை
சுய பிரகாசா துதித்தேன் முருகேசா
தொண்டர்கள் நேசா துலங்குதைப் பூசாசசா

(பத்து)

தேடி வந்தேனே வள்ளிமாளே என்ற வர்ணமெட்டு

இராகம்: இந்துஸ்தான் தேடி

தாளம்: ஆதி

செந்தில் வளந முருகோனே - திரு

சிந்து புகழ் வருள் கோனே - தானே

(செந்)

தேவசேனைக் கதிபதி கரியவ

னாவி னோடு திரிபவனரு மருகனே

(செந்)

தேனினித்த தமிழ்மா முனிக்குதவு

ஞான வுத்தம சிகாமணித்துரையே திரு

(செந்)

சிரித்த முகத்துடனே நானிருக்கும் பதிவர

சிகிக்கு மிகுந்த வருத்தமெதற் கென்றெண்ணிக்கைப்படாத

(செந்)

செப்பிடச் சிரமமே யுமது நலை யற்புதச் சொருபமே

அதிகழ்கழகு

தேறுதலிங் காரருளுமாறு முகமான சற் - குருவே (செந்)

தந்தைக் கருமந்திரத்தினை முறையிட

வந்துற்றிடு கத்தப்பனே வழிபடுங்

கந்துக்குளே வந்தித்திடு கிருஷ்ணனின்

கருத்தினிலே திருத்த மொடு திருத்தமிடு

(செந்)

பால தண்டராணி என்ற மெட்டு

இராகம்: காபி

தாளம்: ஆதி

காலகண்டா சேயா
கையில் வென்றதாயா

பல்லவி

கணீபரிசு
கரிமுகனே

அனுபல்லவி

கனையவனுன திணையடிதொழவருள் ததி (கால)

கந்தஞ் சிந்தும் பரிமள (கால)

சந்தம் பொங்குங் கமவென (கால)

சனதன வைசியர் வந்திங்கஜபதியே (கால)

சதியே நிதியே மதியே யெனும் (கால)

சரணம்

மூலமென்ற திருமாலரிய மருகா

கரிய முகவா கருணை புரிவா

யையா மெய்யா துய்யா துதி

கந்துங் கிருஷ்ணன் சிந்தினுக்கு

கந்து வரந்தந்துதவுங் (கால)

விக்கினேஸ்வரர் துதி

மகா சுமுக சேவையே பெற என்ற வர்ணமெட்டு

சதா உசிதசாமமே பெறத் தமதடி சரணம் - (சதா)

இதமான சன்மான கரனே

இதோப தேசஞான பரனே

மதி முற்றிலும் தர நல்லரனே

மாது வலலபையின் வரனே

மதுரபாஷ மதியுல்லாச

மதன காச மதிவிலாச

மாவிநோதனே பரபோதனையென் நீதனே ஜெயமருள் (சதா)

மகா கணபதி யுனதிரு மலரடி சரணம்

ஜெகமே புகழ்ந்திலங்குஞ் சீலா

சிறியோர்களுக் கிரங்குந் நூலா

சுகமாய் வழியறிந்து ஞால

வகமீதிலே சிறந்து வாழ

வருகமோன வருவேதின

தயாளனான தரும ஞான

மாவினாசனே விக்கினேசனே யுல்லாசனே வரமருள் (சதா)

(சனித்தேடி என்ற மெட்டு)

இராகம்: ஹிகாமபோதி

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

எனக்கே தாதரவே ஈராறுகையா

(என)

அனுபல்லவி

கனிக்கர பரிசுறு கரிக்கிளை யோனாய் வரு

கந்தா கதிர்காம ஆனந்தா சந்த வினோதா

(என)

சரணம்

இனித்த செந்தமிழ் குருமுனிக் கெடுத்தறைந்தவா

எதிர்த்த சூரரைக் கருவறுத்தக மகிழ்ந்தவா

பிணித்திடு வினையற பறாளாய் வேலவனேவா

பேணினேன் வள்ளிகுற மானணிந்த மன்னவா

(என)

குன்றக்குடி வாசனேனுங் கோனே குமாரவேளே

குவலாலய பூரிலெழுந்தருளுங் குகாவுன் தாளே

சென்னியிற் கரங்குவித்து சேவித்தேனே யிவ்வேளை

சேயன் கிருஷ்ணனைக் கண் பாராய் பாவி நானேழை (என)

*

மூளாய் முருகன் பேரில் பாடிய பாடல்

படுபிழைகள் விட்டுயான் பல பிழைகள் கற்றுமென்

பாதையிற் சரியாகவே

படிந்திடா வண்ணமே பதைக்கிறேன் உலகிலென்

பங்கான பணிவிடை யென்ன

படுமுனது பாதமலர் பணிகு பணியுந்தேச

பக்தியிற் சிறந்த பணியும்

பரதாச மொடு பல மதுபானங் கொலை களவு

பட்டமெடுக்காத பணியும்

கொடு முறையெனும் பொய்யைக் கூறாதிருந்திடும்

குணமிகுந்திடு பணியையும்

கோபமெனும் பாபமிகு குற்ற முற்றிடு நிலையைக்

கொண்டாடிடாப் பணியையும்

நடுநிலைமை யுடனே பணமிருந்தாலு மேழைகளை

நசித்திடாதிருக்கும் பணியும்

நானிடுதற்கருளுவாய் நாடு மூளாயதனில்

நத்து வோர்க் கருள் முருகனே.

கோலாலம்பூர் முருகன் பேரில் பாடிய பாடல்

கலித்துறை

காலாலுங் கைமனம் வாக்காலுங் கண்டு காணாமலுக்கும்
நாளாந்தஞ் செய்பவம் யாவையுந் நீக்கி நலந்தருக
கோலாலம் பூரினிலிஸ் கொற்றோட்டி லருங் கோயில் கொண்ட
வேலா விழிதிறந் தாளாயுமை யென்றும் வேண்டினேனே

விருத்தம்

கொஞ்ச மொரு மாதிரிப் பஞ்சமில்லாமலே
குளிர்மையாய் வாழ்நாளிலே
கோரிவரு மேழை களுக்காதரவு செய்யாத
கொடிய லோபியுமானேனோ
தஞ்சமென வந்தொரு சகாய மென்றிடுவோரைச்
சட்டை பண்ணாமலுக்கு
தன மிகுதியாலவரைச் சரசமது பண்ணியே
தள்ளியே வைத்துளேனோ
நெஞ்சமது நைந்துமே நீ தயவு மென்னவரு
நேசரை யணைந்திடாது
நீக்கியே வைத்தவரை நீசரைப் போலெண்ணி
நிந்தனை நிகழ்த்தினேனோ
வஞ்சகத்தோடு வரு நண்பர்க்கு நம்பிக்கைத்
துரோகமது செய்திட்டேனோ
நாடு ஜெயமுற்றதும் நாட்டாரை ஏமாற்று
நடப்பு நிலை நிலையது கொண்டேனோ
குஞ்சரி மணாளனே குறவள்ளி லோலனே
குறையெல்லாம் பொறுத்தருள்வாய்
கோலாலம்பூர் ஸ்கொற் றோட்டிலுறை கற்பூர
தீபாலங்கார குருவே

யேசுநாதர் ஜனன விழாப் பாடல்கள்

கலித்துறை

ஆயாத பாவிக்கா யறிவானதை ஆய்ந்தெடுத்தே
ஓயாது தானுமுப தேசஞ் செய்து யிரோங்க வைக்க
தாயான மேரி யனையாளின் கெற்பத்திற் தற்பரனால்
சேயாக ஜோசேப்பினி வில்லில் யேசு ஜெனித்தனரே

(செந்தில் வளருடி முருகோனே என்றபடி)

இராகம்: ஹரகரப்பிரியா

பல்லவி

தாளம்: ஆதி

ஜென்மம் எடுத்தாரே யேசையா - என்றுந்

தேசம் புகழ்ந்திடும் மேசையா - மெய்யா (ஜென்)

மகுடங்கள்

ஜெகத்திற் கிழக்கினிலே தானிருக்குஞ் சாஸ்திரிகள்
சிரத்தை மிகுத்திப் பதிக்குச் சிறந்த பரிசொடுவர (ஜென்)

சீர்பெருகு மார்கழி இரா

தேதியிரு பத்தி யைந்தினிலே

செப்புதற் கரியதோர் கன்னிமேறி

யற்புதக் குழவியா யதியழகுடனே (ஜென்)

அனுபல்லவி

பன்னும் மந்தைக் குகையில்

துன்னுங் கந்தைக் கிடையில்

பாதி ராத்திரி நல்லிருளில் தனிலொரு

சோதி போற்சுடர் வெள்ளியு மொளியதுதர (ஜென்)

சரணம்

அன்புற்றவ ரின்பத்தொடு தொழுதிடத்

துன்புற்றவர் தன்பற்றினை வெளியிட

முன்புற்றனர் பண்புற்றனர் வழிபட

முறைப்படி யெந்நகர்க்குமொரு குருக்களென (ஜென்)

★

இராகம்: கமால்

பல்லவி

தாளம்: ருபகம்

இயேசு நாதனே கிருபை

ஈசுபோதனே வேதனே (இயே)

அனுபல்லவி

மாசிலாதவா மாதா மேரியாள் சுதா

மாதவர்துதி யாதவகுல மீதுதித்தவா -- தவ (இயே)

சரணம்

பெத்தல மீதுதித்த பூதலத்து னோர்மூத்தே

பேதைகளுக் கீயுமுயர் தத்துவம் புத்தே

பத்தராபத்தை பரிகரித்தும் சித்தாய்

புத்தியிரு வலித்திட வந்தகர்த்தனின் வித்தாயுற்ற (இயே)

நாடகப் பக்திப் பாடல்கள்

இராகம்: கமால்

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

வா குண கணபதி கன சரணம் உனை
வணங்கு மென்னிடம் தொழ

(வா)

அனுபல்லவி

கானத்துடனே கலையாவு முதவுனது
பாதச் சுவடு சிரமீது கொடு
பேணிக் கரங் குவித்தெம் மானைத் துதிக்கவரும்
ஆனைத் திருமுகனே அருணீகொடு
தேனைத் திகட்டும் தமிழோடிப் படிக்கும் ஜெய
நாவிற் சரிதைகளைச் சரிவரவே
ஞானந்தருவுனது நாமந்தொழு தொழுகு
பால சுந்தர சங்கீத சபா ஆடச்
சகலரு மிவருடை தருமென முறையிடு ஜெபமிகு கிருஷ்ணனின்
சுயதமிழ் செயமுற

(வா)

கரிமுகனே கசிந்து போற்றிடுந் தருணம்
கவலையறக் கருணைக் கடலே வரணும்
கனிவு தரணும் இனிவு பெறணும்
தினம் தினம் தினம் ஸீ
சுந்தர சபேசனுனைச் சிந்தனை செய்தே உனையும்
நானே வணங்கினேனே கொம்போனே நற்கோனே

(வா)

★

இராகம்: கம்பீரநாட்டை

தாளம்: ரூபகம்

பல்லவி

ஓம் ப்ரணவா முதல்வா பிடி
நடை உமைப் புதல்வா

(ஓம்)

அனுபல்லவி

திரிபுரமெரி பரசிவ குகா
திருவருள் புரிகுவத குணமீதரி மருமகனெனுங் கரிமுக

(ஓம்)

சரணம்

சரணம் உன்னிரு தாளென் கோவே
சங்கீத ஞானந் தந்தாளென் தேவே
சருணை மிகும் கலைஞானத் தேவே
காசினிமீதுயர் மூஷிகமேவியே வாருங் கணேசனே

(ஓம்)

கலைவாணி துதி

இராகம்: கல்யாணி

தாளம்: ரூபகம்

காவெனைக் கலைவாணி தாயே
கருதினே னுனையே அம்மா
காவியங் கல்யாணி தாயே
காரிகை தாமரை மீதுதித்த நீ
பாகவதந் தரு ப்ரம்மனின் பக்கமே யமர்ந்தாயினி
தாகவே ஆகம போதம் வாய் தகுந்த குணபூஷணி

வீணா கரந் துதித்தாய்
வேத நாவிலே உதித்தாய்
வித்துவ மாமுத்தே உனை நத்துவோருக்குத்தமியே
பால சங்கீதசபா பாலகருக்காதரியே
பழகிய நாடக மிதிலே பழுது ஏதும் வருகாமலே
பாதுகார் சீதவினோதினி போதனை ஓதெனை நாவினிற்
(காவெ)
ஐந்து கரனே முன்வாருமே
ஆனந்தந்தான் நிதம் தாருமே
வந்த வினை விக்னம் தீருமே
வாரணனே ஏமைக் காருமே.

சகலகலாவல்லி துதி

இராகம்:- நாட்டைக் குறிஞ்சி

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

சகலகலா வல்லியே எந்தன் தாயே
சமயோசித புத்தியைத் தந்தருள்வாயே (சகல)

அனுபல்லவி

அகில மெங்கிலும் கலை அறிய வைப்பாயே
அரசர் முன்னிலு மென்னை அமரவைப்பாயே (சகல)

சரணம்

பகவன் ஆதி புதல்வர் பகன்றிட நீயே
பக்குவமாகவே கலை பரிந்தளிப்பாயே
ஹேமதிலே சிறியேன் தியானத்துக் காயே
செந்தமிழை எந்தன் நாவில் தந்தருள்வாயே (சகல)

நடராசர் துதி

இராகம்:- சங்கராபரணம்

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

நடராசன் நடனத்தில் நளினங் கண்டேன் நமசிவாய
நடராஜன் நடனத்து நளினந் தானெதுவோ கேள் (நடராஜன்)

அனுபல்லவி

முடி மீதிள மதிக்கங்கை கரமீது திரிசுலம்
உடுக்கை மான் மழுவேந்தி ஓடப்பாகந் தனைத் தூக்கி
பஞ்ச கிருத்ய மதைஞ்சையும் செய்துப்பஞ்ச உயிர்க்கரந்தஞ்ச
அரிப்ரமாதியாவரும் காணா அடிமுடியுடையருவன் [மளிக்திடும்
[திருவுருவன் பரசிவ

சரணம்

(நடராஜன்)

சடமெங்கும் படமாடும் பாம்பணிந்திடும் வேதன்
வீடமுண்டு அடியார் விக்கினம் தீர்த்திடும் ப்ரமாதன்
இடப்பாகம் தனில் மாதை இதமோ டணைந்து தன்
குடிபட யாவரும் குணமுடனானும் நீதன்
உத்தம புத்தர கத்தியர் நத்திடு வித்தைகளைத் தருவைக்க
விஜயபோதன் விமலநாதன் வெற்றிக்
கொடியுடையோன் நடையுடையோன் குடியுடன் (நட)

சாதூர்ய ராணி கல்யாணி கலைமகளும்
சீதளமாங் கிருஷ்ணவேணியலை மகளும்
மாதூர்ய மாது மாதேவி மலைமகளும்
சோதரமாய் லயித்தே யிச்செகம் புகழும்
ஆக்கப் பணிகளெல்லாம் ஆக்கிப் பெருமையொடு
பார்க்குள் ஜெயமுடனையார்க்கும் நிதமுதவி
நோக்கி வினைகள் போக்கிக் கருணை
யாக்கிக் கனிந்து காத்துக் களிப்புண்ட டாக்கியரிய பலன்
தருக தருக தருக தரணியில் சமர்த்தினிலுயர்வுடனே நாம்
சமரசத்துடனே வாழ்ந்தே தாம்
சகலரும் தொழுதிடு தயவுளனாய்ச் சனங்களெல்லாம்
வணங்கிடு (நட)

நாட்டுச் சிறப்பு பற்றிய பாடல்கள்

இராகம்: மோகனம்

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

ஜெய லங்கை ஜெய லங்கை ஜெய லங்கை

அனுபல்லவி

சீதள மோடென்றும் திகழ் லங்கா

செந்தமிழ் சிங்களர் திரள் லங்கா

மாதாவே மாங்களி போல் லங்கா

மங்களம் பொங்கியே மகிழ் லங்கா

கந்தன் கதிர்காமமொடு சிவனொளிபாதம் சிவனரி தலங்களும்
புத்தர் விகாரைகள் முஸ்லிம்கள் பள்ளிகள் போற்றுங் கிறிஸ்தவ
சேச்சுகளும்

எங்கும் புகழும் இயற்கைத் துறைமுகமான திரிகோண

மாமலையும்

மங்காத மாவலி கங்கையொடு பல ஏரிகளும் நதியானவையும்

கூலம் பல விளை வயல்களும் தாலந்தெங்கு மரச்சோலைகளும்

ரத்தின முத்தொடு சங்கு குளித்திட தக்க பலவித நிலைகளும்

தரு லங்கா திருலங்கா ஸ்ரீலங்கா

லாலி லாலி என்ற வர்ண மெட்டு

வாழி வாழி வாழி வாழி லங்கை

மேழி நீழி வாழி

அடிமையாக விருந்து அந்தரப் பட்டு

அன்னிய ராதிக்கத் தாலிடர் பட்டு

மடையராகியே மானமுங் கெட்டு

மார்க்ககத்தும் விட்டு மாகஷ்டப்பட்டு

உணவுடை நடை நொடி பசுவனையாலும்

உத்தியோக மாமோக உயர்வு தாழ்வாலும்

உதவிடாதநன் நாகரீகத்தாலும்

உழவிலுந் தொழிலிலு மூக்கமே கொண்டு

உதிரத்தைப் பிழிபவர் நெஞ்சாழங் கண்டு

உத்தியோகம் மாவந்தர மென்று

ஊகித்தளித்து ஊருக்குகந்த

மார்க்ககத்தை யாக்கும் சுதந்திரமென்றும்

மாதமும்மாரி பொழிந்து வேளாண்மை

மலிந்து பொலிந்து விளைந்து சோராமை

சீதள மொடு நம் சேய்களெல்லோரும்
 சீவித்தன்பாக சீரித்தின்பாக
 தேகத்திலாரோக்ய மாபாக்கியராய்

தொகையறா

செந்தமிழுஞ் சிங்களமும் சேர்ந்து தழைத்தாங்கிலத்துத் தேர்ச்சி
 பெற்று
 மைந்தரெலாம் பௌதிக விஞ்ஞானேந்திரக் கலையாய்ந்து
 மொழி பெயர்த்துந்
 தந்துதவச் சனமாய்ந்து தேசிய உணவுடை நாகரீகத் தோங்கிச்
 சந்ததமும் மாரி பொழிந்து பல்விளை வாயிலங்கை சுதந்திரமே
 வாழி

விளங்கு விஞ்ஞானம் விவசாயங் கைத்தொழில் பேணமட்டும்
 துங்கி எஞ்ஞான்றும் தொழிற்றுறை யாவையும் சோம்பலின்றி
 முழங்கி மெய்ஞ்ஞானமொடு மக்கள் வாழ்ந்து முகில் பொழிந்து
 இலங்கை சுதந்தர மென்றுஞ் சுபமங்களம் பொங்குகவே

இராகம்:- செஞ்சுருட்டி

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

லங்கையின் சங்கை விளங்கிடவே
 சங்கதி சொல்வேன் முழங்கிடவே நமது (லங்)

அனுபல்லவி

மங்கள முடனிருபத்தையாயிரம் மைல் சதூர்
 விஸ்தீரணத்தி லமைந்த நம்பேர் பெருகு

சரணங்கள்

செந்தமிழரோ டாரிய சிங்களருடனே முஸ்லிம்
 என்ற பலபேரொடு ஈண்பத்தாறு லட்சம்
 பொங்கு சனத்தோடாங்கிலர் போர்த்துச்சீன் ஒல்லாந்தர்ப்பேகேஸ்
 போருக்காக வந்துமே பொலிந்தனர் மிச்சம் நமது (லங்)

யுத்த முலகெங்கும் முத்தி உணவுடை பருத்தி
 உற்பத்திக ளொத்தி யுற்றிருப்பதை நத்தி
 உத்தமத் தாய் நகரத்தின் வித்தபிவிருத்தியதை
 பத்திரமாய் விருத்தி செய்யும் பற்றலாம் வெற்றி நமது (லங்)

தொகையறா

ஊருக்குகந்த உடலும் உடலுக்குகந்திடு மூரினுணவுடையும்
 பாருக்குள் நோயற்ற வாழ்வுங் குறைவற்ற செல்வமுந் தந்து
 பயக்குமல்லால்

பேருக்கு வேண்டும் பிறதேசி யூணும் பிறருடும்பும்
ஆருக்குந் தக்க சமயத்திலாபத்து ஆய்ந்தெழுவீர்

பாட்டு

காடுகடல் நாடுபடு தேடருந் திரவியங்கள்
தேடுவா ராற்றிருக்க வெந்தேச முழுதும்
பாடுபட்டுமே பதறிப் பஞ்சமிஞ்சு தென் றஞ்சுறீர்
கேடு கெட்டோர் கேழுமுங்களில் தானே வஞ்சம் நமது
(லங்)

தொகையறா

கன்னியா வடக்கிருந்து சுதிர்காமஸ்தலம் வரைக்கும்
எண்ணிய புஞ்சையெலா மெளிதினில உண்டாக்க
உன்னிதமான பூமி உண்டாயர் கமத்தைச் செய்தால்
அன்னியர் தமக்கும் கூட ஆதரவளிக்கலாமே

பாட்டு

யானை குதிரை எருமை யானதுடனே மாடாடு
சேனை பல்வளஞ் செழித்ததோடு நம்நாடு
ஊனுடை யென்னுமநேகம் உற்பத்தி செய்திடக் காடு
உண்டு பலஏரி குலமாறுகளோடு நமது
(லங்)

தொகையறா

விருப்புற்ற பேருக்கு வேம்பு கரும்பு என விளங்கும்
அரப்பொடு வெண்ணெய் சீனியாக்கலாம் இலுப்பை தன்னில்
தருப்பெரும் பணையாற் பஞ்சம் சகலதும் நீக்க ஏலும்
இருப்பினிலுள்ள தென்னை இணையில்லா வுதவியாமே

பாட்டு

பலித்த முத்தாமணக்கு பத்தையாய்ப் பார்த்தடமெங்கும்
செழித்து வித்தெலாம் வீணிற் சிதறியே போக
விளக்கு எண்ணெய்க்குக் கடைவீதிகளெல்லாந் திரிந்து
அலுத்துப் போகிறீரே ஆராயுமன்பாக நமது
(லங்)

தொகையறா

கடித்துக் குடிக்கவுங் கரைத்துப் பருகவுங் கண்ட கண்ட
படிக்குப் பலகார பட்சணம் பற்பல பண்ணுதற்கும்
இடித்துத் துவைத்து எவ்விதத் தீனுடனுண் ணுதற்கும்
படிக்குட் சிறந்தது பலநோய் தவீர்க்கும் பனங்கட்டியே

பாட்டு

கன்னியர்க்கு மாடவர்க்குங் கைத்தொழில்களைக் கொடுக்கும்
கண்ணியப் பனங்கட்டியைக் கைவிட்டெதற்கும்
அந்நியப் பயல் சீனியை அள்ளியுந்தன் வாயில் போட்டால்
என்னகர் செழிக்க மார்க்க மெப்படியாகும் நமது
(லங்)

தொகையறா

சுறுட்டிப் புகைக்கவும் சுறுட்டாய்ப் புகைக்கவும் சுங்கானில் வைத்து
நறுக்கிப் புகைக்கவும் நாசிக்கும் பொடி நாம் செய்யவும்
அரிப்புத் தரும் புண்களானதுக் கொட்டவும் மருந்திடவும்
பொருத்த மிகுந்தது அட்டைக் கடிக்கும் புகையிலையே

பாட்டு

நாங்களிடு புகையிலையான தொகைவகையி
அனேகர் பயமின்றித் தொழில் செய்து மகிழ்வார்
நீங்கள் பவுசற்றவர் போல் வாங்கிச் சீக்கிரற் றும்பினால்
ஓங்குவ தெவ்வாறு மக்களுக் குண்மை புகல்வீர் நமது (உண்)

இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட காலத்தில் சில
இந்தியப் பெரியார்களைக் குறித்துப் பாடியவை :-

மகாத்மா காந்தி

(சிறைவாயில் நின்று அமுதாள் என்ற வர்ணமட்டு)

கந்தார்த்தம்

உண்ணாவிரதமிருந்தார் உத்தம காந்தி
உயிரை விடவுந்துணிந்தார் உலகமதில்
உழைத்து உழைத்துக் களித்தார் ஊரவருக்காய் (உண்)
தன்னாஸ்தி யாவினையுந் தான தர்மம் வழங்கி
மண்ணாளும் மன்னர் தமக்கும்
மர்மந்துலக்கி (உண்)

தொகையறா

தன்னகர் தனிலுற் றோங்குந் தகுந்தகைத் தொழில்கள் யாவும்
பின்னமில்லாது பூவிற் பெருமையாய் வளரச் சாதி
யென்னுமோர் முறையை முன்னோர் ஏற்படுத்தியதை யின்று
சின்னதும் பெரிய தென்றுந் தீண்டாமையென்றும் பேசி

பாட்டு

தினஞ் சமரே புரிந்து தேசிக முறை பிறழ்ந்து
திண்டாட்டங் கொள்வதைக் கண்டு
தியாகமென்று (உண்)

தேரையநா

சூட்சிகள் பலவே செய்து துரோகங்களின்றி யெங்கள்
ராஜ்ஜியந் தன்னை மீட்க ஜெயில் பல காலஞ் சென்றந்
தாட்சியாயாப் பிரிக்காவிலடிகளு மனு போகித்து
மாட்சிசேர் ஜாட்ஜு மன்னன் மனையிலுமேறிப் பார்த்து

முடிவிலே சாதிபேத முடிச்சை யறுக்கவே தான்
படியிற் பானமற்றிருந்தார் பறையருக்காய்
படியிற் பானமற்றிருந்தார் பள்ளருக்காய்
படியிற் பர்னமற்றிருந்தார் பஞ்சமருக்காய்
படியிற் பானமற்றிருந்தார் பாரதருக்காய் (உண்)

பறைபள்ளு என்று ஹரிசன நின்று இன்றுவரை படுகின்ற
மறைமென்ற இந்தியர்கள் புரிகின்ற தங்கபட நெறியின்மையுந்
குறைமிஞ்ச வெங்கதிசை சதிகொண்டிவ் விளைஞரு மதிமயங்கு
முறையென்ப இந்தியர்கள் துரைதங்கிடாதிந்து முஸ்லிம்க
பாட்டு
பாடறிந்து
சாதிமயன்ற
ளொன்றுகூடி

ஒற்றுமையுடனறிய உத்தமராகத் திரிய
ஒதிக் கிருஷ்ணன் பணிய உள்ளங் கனிய (உண்)

விஜயலட்சுமி பண்டிட்

தூராகம்: சாமா பல்லவி தாளம்: ஆதி
விஜயலட்சுமியைப் போற்றுவோம்
விளக்கிய செயலை ஏற்றுவோம் (விஜ)

அனுபல்லவி

ஜெயமுடனே ஜெகமுமுதம்
திறமை நாட்டிய (விஜ)

சரணங்கள்

பிசகிலாதெம் பெண் சமூகம்
பிரகாசம் பெருகும் விதம்
இசைவான வழிவகைகள்
எடுத்துக் காட்டிய (விஜய)

பண்டித மோதிலால் நேரு
பண்புமிகு புதல்வியராய்
எண்திசையும் போற்று ஜவகர்லால்
மந்திரி சோதரியாம் (விஜய)

தொகையறா

அழகுடனல் லதிஷ்டமதில் அலைமகளாய் வழியேற்கும்
 அளவிலஞ்சா நெஞ்சுடைய மலைமகளாய் மதிப்பிலோங்கி
 பழகுமிசை கலைஞானம் பேசவல்ல கலைமகளாய்க் களித்து
 நான்கள்
 பழகுவிதம் வழிகாட்டும்பண்டிதையாயுலகில் எங்கள் தலைவியாய்
 (விஜ)

சுத்தானந்த பாரதி

காவிய மோதிக் கவியோகியென்று கைலாயத்திலே
 மேனியே சொக்குஞ் சுத்தானந்தபாரதி மேலவனே
 தானியே சுத்தானந்தரை ஒட்டித் தரணியிலே
 கூவியே சுற்றித் திரிவதென் காரணங் கூறுமினே
 உம்மையறிந்தநம் உள்ளமதனிற்ரு வினொன்றாய்
 செம்மையுடன் பணிசெய்யுகிறேனிந்தத் தேசத்திலே
 எம்மையுயர்த்துவோ ராரையுங் காணேனிக் காலத்திலே
 தன்மை யுணர்ந்தெனக் காதரவூட்டத் தயங்குவீரோ
 கோவிலிற் கண்டேன் குறிப்பினைப் பாருங் குருமுனியே
 பாவினங் கேட்டுப் பரிமளித்தீர் பின் பரபரத்து
 கூவியழைத்தீர் பிரசாதம் முப்பழமோடளித்தீர்
 நாவலர் வாழ நலம் பண்ணிலையோ நவிலுவீரோ

யுத்த காலத்தில் A. R. P. இயக்கம் பற்றிப் பாடியவை

ரமிஞ்சுவாரெவருரா என்றபடி

இராகம்: சுபோஷணி

தாளம்: ஆதி

Air Raid

Air Raid Probable

Air Raid in Progress

All Clear oh don't fear

All of you come here oh my dear

(Air)

ஏற்றில் நாற்பத்திரண்டில்

ஏய்ப்பாக ஜப்பானு மெங்க நாட்டில்

குண்டு வீட்டான் குண்டு பட்டான்

குப்பென்றற்றான் சிலர் தப்பலுற்றான்

இனிப் பயப்படாதையும்

இருக்கு தெமக்கபயம்

இங்கு தங்கு மெங்க துங்க

அங்கிலர் தங்கு படையே ஜெயம்

military C. G. A. Navy
 R. A F. C. L. I., C. A. S C
 எல்லவரோடு முதலி
 இருக் REARP-ESLC
 உணவுடலுயிர் தரும்
 உடையு முதலியுறும்
 உணவுடைதனை நீரும்
 உற்பத்தி செய்து யுத்தத்தே தேறும்

A. R. P. to Public

(மாஸையொன்று என்றபடி)

அஞ்சாறு நாயுளை யிட்டது போல
 அபாயக் குழலை முழக்கிடுவார்
 அஞ்சாது உங்களுக்கா யமைத்திட்ட
 அந்தச் சுரங்கத் தொதுங்கிடுவீர்
 அது தவறிடுகில் - மரஞ் செடியிடை நடுவில்
 அங்கங்கே ஓடி ஒதுங்கிடுமுங்களின் ஆத்து மாத்தப்பிடுகில் (அஞ்)

விதியை விலக்குதல் வில்லங்கமென்ற
 விஷயமறிந் திந்த வேளையிலே
 விட்ட குண்டாலே விழுந்திடுவோர்களை
 விரைந்தெடுத்துங்களின் சாய்கையிலே
 முதற்சிகிச்சையிடும் அதை எடுக்க ஓடிவரும்
 அம்புலன்ஸ் தன்னிலே அப்படியேறியாஸ்பத்திரிக் கணுப்பிவிடும்
 குண்டு குழி குளம் குட்டை செடிமரம்
 ஒன்றுமில்லாத விடங்களிலே

தண்டு கௌவிப் பஞ்சையிட்டுக் காதைப் பொத்திக்
 கொண்டு முழங்கை தனையுன்றி
 குப்புறப் படுப்பீர் உயிர் தப்பிடப் படிப்பீர்
 கோதிலா தேயார்பி கூறிய போலக்
 குவலயத்தே நடப்பீர் (அஞ்)

ஆபத்து நீங்கியதாக அறிவிக்கும்
 ஆனந்தப் பேரொலி யாகையிலே
 நீ தப்பிவிட்டதாய் எண்ணி எழுந்து

நடவுமினியுங்க சேவையிலே
ஜப்பானும் வருவான் குறி
தப்பாது சுடுவோம்
எப்போது மெங்களைத் தற்காக்கும்
ஆங்கிலப் பட்டாளமே பெரிதாமே

(அஞ்)

விருத்தம்

வஞ்சமாய்ப் பருந்து போன்று வந்திடு விரோதி குண்டுக்
கஞ்சிடுங் குஞ்சு போன்ற அடியவர் தம்மைக் காக்க
நெஞ்சுரங் கொண்ட பேட்டை நிகர்த்திடு மே ஆர். பி. யின்
தஞ்சமில் குண்டு சொல்லைத் தட்டிடா தொதுங்கிய வாழ்வீர் .

பொதுவான பலவித பாடல்கள்

நாடு சுதந்திரம் பெற்ற காலத்திலே
தலைவர்களைக் குறித்துப் பாடிய பாடல்கள்:-

(மன்மதலீலையை என்ற படி)

பல்லவி

செந்தமிழ் நேரே சேருமொன்றாக
தேசஞ் செழிப்புறுக செல்வம் பெருக

அனுபல்லவி

இந்தியா பர்மா போலிலங்கை சுதந்திர
தன்னிஷ்ட சுயாதீன
தன்னிஷ்ட சுயாதீன நாடதாகவே

சரணங்கள்

அன்பர்களே அகில லங்கைத் தமிழ் காங்கிரஸ்
அனைவருக்கும் பொதுவே வி
ளங்குவதன்றி யொரே யரசியற் கொள்கை
கட்சியானதே
பாராளுமன்றத்தின் பேராந் தெருவினில்
பங்குபற்றிடவும்
பாந்தவர் போன்ற மாந்தரைச் சார்ந்து
பாசம் சீரே பெறவும் பலமுறவும்

தொகையறா

ஆயிரத்துத் தொழாயிரத்து நாற்பத்தாறா மாண்டினரசியற்
 திட்டப் பிரமாணங்கள்
 தேயருக்குச் சுதந்திரமுன்னேற்றமற்றுச் செந்தமிழர் தங்களுக்கும்
 போதும் நன்மை
 யேயிருகாமலுக்குக் குடியேற்ற நாடு என்றளவிற சுயாதீனந்
 தானுங் கிட்டா
 தேயிருக்கும் விதமமைந்ததாதலாலே யினிவிழித்து வழிபட
 ஒத்துழைத்து நீரும் (செந்)

பாட்டு

வெள்ளையறிக்கையி னோடிசைந் தெமைக்
 கொள்ளை கொள்ள நினைந்த — கொடும்
 புள்ளிகளோடி ணங்கி யொத்துழைத்த பொண்ணைத்
 தமிழர்களின்
 கள்ளத்தனத்துக்குக் கலங்காது முடியாது
 கவனமினிச் செலுத்திக்
 சுதி பெற வேண்டும் பிரதிநிதிகளையும்
 கணிதப்படியே தோன்றும் படிதூண்ட (செந்)

தொகையறா

பிந்தி வந்த இந்தியரை முந்தி வந்த இந்தியர்கள் புறக்கணித்து
 வந்த வழிபாடுமென்று வான் பயிரும் செய்பயிரும் வளர்த்த
 பின்பு
 தொந்தரவு செய்தவரைத் துரத்த எண்ணங் கொள்ளுவது
 துரோகமிங்கு
 ஐந்தரிய வகுஷமிருந் துழைத்திட்டோர்கள் அவசியமெம்
 தோழமாரே

பாட்டு

உண்மையிலே நாமே சுதந்திர
 முற்று வாழ வேண்டில்—சுய
 நன்மை கருதிடாதுழைத்து வந்தெல்லோருக்கும்
 பொதுவாம்
 சராசரியாகவே அவரவருரிமையை
 பெறுக வசதி வரும்
 படிமுறை விதி முறைகள் நியமனமாக
 வழிகள் தேடிக் கொள்ள நீரெல்லாம் (செந்)

தொகையறா

இனிமை மிகு தமிழை வெல்ல இனிவேறு பாடையிலை யெம்.
 மேடை தனிலும் பாரும்
 கனிவு மிகு பனையுதவுமுணவு தனை விடவேறு காசினியிலேது
 கூறும்
 தானிலுயர் தமிழனையுந் துணையான பனையுந் துணிக்கத்
 துணிக்கவுயர்வாய்
 துணிவுடனே தழையுமிது தழையுமிது சந்தேகமின்றியே
 தழையுமிதுவே

பாட்டு

தாயினருங் கருமீதிருந்து பிறந்து
தஞ்சங் கொண்டு வளர்ந்து பிற
தேசிகளோடிணங்கியென் நாட்டைப் பிடித்துக்
கொடுத்த பெரும்
மந்திரிமார்க்களின் அந்தரம் யாவையும்
கண்டும் கேட்டிருப்பீர்
கவனியுமினியுந்தனி நலம் வேண்டாந்
தமிழர் சமூகத்தோங்கும் எஞ்ஞான்றும் (செந்)

தொகையறா

தன்னிகரிலாதுயர்ந்து சமஸ்கிருத பாடையுட தஞ்சமற்றுத்
தரணியிற் தானாயோங்குந்
தன்மை பெற்றுத் தெலுங்கு மலையாள மராட்டியுந் துளுவுங்
கன்னட மாமனேகர் சக்ரவர்த்தியாகி
மண்ணுலக முற்றிலும் மாமறையுகந்து மக்களுக்கு மாணிக்கம்
போன்ற மதிஞானந்தந்து
தென்னவர்கள் செயித்து வருந் தெவிட்டாத தேன்திகரும் செந்
தமிழைக் கழிப்பவர்கள் சீரிலாரே (செந்)

சாந்தம் பொறை தயவு தாட்சண்யங் கொண்டயரும்
சாதிமத பேத சங்கட மெலா மொழித்து
மாந்தர் சுதேச உணவுடை பெருக்கியாதரித்து
மாதா விடுதலைக்கு மற்றிடிக்க வாயுதமாய்
நந்து அருங்கை றாட்டை எந்நாளும் சுற்றவைத்து
இன்பமுடன் அஹிம்சா தருமங் கடைப்பிடித்து
காந்தி சுயராட்சியக் கவி தீர்த்த காசினியில்
கவந்து நலம் பெருகிக் கைதொழுது வாழ்வோமே (செந்)

பாட்டு

காந்தி நேருஜி நேத்தாஜி பல்
நண்பர் கொண்ட விரதம்—இந்து
சாங்கியடைந்து கொண்டதிது
நாமறிந்த புதினம்
மாந்தரும் சோந்தையை ஆய்ந்துமே வேண்டிட
ஓய்ந்திடா தெழுமின்
உறவினருடனே ஒருமுகமாகி
உரிமை யாவும் பெறுக — உழைமின் எழுமின் (செந்)

இராகம்:- பைரவி

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

பொன்னம்பல மின்னும் பலமளிப்பார்
பரிமளிப்பார் அக்களிப்பார்
புவி—புகழுமுயரிலங்கைத் திலகமே பரிஸ்ரர் ஜீ. ஜீ.

அனுபல்லவி

பின்னம் பல தென்னம் பலர்க்
கெண்ணு பல சின்னங்களை
ஒண்ணும் பண்ணாத வண்ணந் தங்
கண்ணின் கொள் மன்னர் நிகரும் (பொன்)

சரணங்கள்

அன்பும் பட்சமுங் கொண்டதான தோரைக்கியம்
அமைத்திடி லொற்றுமையை யாக்கு மகத்தியம்
என்று துணிந்தெடுத்து எறிந்துமே பொக்கிஷம்
இன்று லங்கைத் தமிழரை இணைத்தெடுத்தார் முக்கியம் (பொன்)

தொடையறா

ஆயிரத்துத் தொழாயிரத்து நாற்பத்தி நாலா மாண்டில்
ஆயிரக்கும் போதகில லங்கைத் தமிழ் காங்கிரசை ஸ்தாபித்து
சேயுக்குச் சபாபதியாய் டாக்டர் நாசுநாதன் சிவசுப்பிரமணியம்
மோத்தாவான
தூயரையுங் காரியங்கள் பார்க்க வருந்துணையாகக் கொண்டு
மேலும் (பொன்)

டொனமூர்த்திட்டம் சிறுபான்மை யினரைக் கொல்லும்
எனச் சேர் பொன். இராமநாதனி யம்பிய சொல்லின்
இனிய கருத்துணர்ந்து இயல்பொடு வெல்லும்
எதார்த்த வானிவர் சொல்லை ஏற்றுச் செயங்கொள்ளும் (பொன்)

டொனமூர்த் திட்டத்திலோர் கீழ் தமிழனே மாறு
தொலைந்தனன் தன்னைத் தானாய்ச் சுட்டியோர் வாறு
பனையூர்ப் பட்ச மக்களின் பக்தியைப் பாரு
பண்புடனே ஒத்துழைத்துச் சித்தினைப்பாறு (பொன்)

வம்பாய் நாயக்கன்மார் வந்துரைத்தாலு மெதிரி
லெஞ்சோதரர் கையை விட்டகன்றாலு முதறி
தூதுவிட்ட தோழர் சூதியற்றிலும் சுதறி
சோல்பறிக் கொமிஷனாலே சோர்வு வந்தாலும் பதறி (பொன்)

குரைப்பதல்லால் குக்கலைப் போல் குணமொன்றும்
 பொன்னிட மில்லையெனக் குசுகுசுத்து
 கரைத்துயிரைப் புதைக்க வரும் கொமிஷனுக்கொன்று
 மறியாதவர் போலொத்தி நிற்கும்
 துரைச்சாமி யெனுமதிகப் பிரசங்கியொடு வெள்ளைத்
 துரையென்ன எண்ணு மகாதேவா வானோர்
 பறப்பாஷை பேசியெங்க பாந்தவரைக கெடுத்திடினும்
 பதறார்க்கு வெற்றியது பரிக்குந் தானே

பாட்டு

போட்டா போட்டியின்றி யெந்நாட்டாரிற் தங்கி
 போன ஐயாவை துரைசாமிப் பிரசங்கி
 பூட்டிக் கொண்டுமே வாயைபோனாலு மொதுங்கி
 பொன்னாவி னட்சரங் கொண்டு போதித்துப் போதித்துப்
 பொங்கி (பொன்)

வேசி நேச விதேச வேஷ விலாச
 னாயரிய சுதேச வாசர் துவேஷ
 னாம் பெருமகா தேவா வாங்கிரக தோஷ
 மாமலாயா மறைந்தலுங் கேசுகளைப் பேச (பொன்)

தொகையறா

இரக்க உருக்கு மிருக்கா வரக்கர் தனை நிகர்த்த
 சரக்க ருறவுற்ற சர்க்காரின் தந்தரத்தார் கருத்தால்
 ஒருக்கால் வரும் தீபாவளிக்குத் துணிபெறக் கூப்பனற்றோம்
 கறுப்புக் கடைகள் கனதனந் தேடிக் களித்த தல்லால்

பாட்டு

அரக்களித்தார் முடலாந் திகதி நவம்பர்
 அளிக் கலவைத் தீபாவளித் துணிக் கூப்பன் வம்பர்
 அலக்கழித்தார் அவரில் கூடியதால் நம்பர்
 அவமலந்திட இந்து லங்கைத் தமிழன்பர் (பொன்)

விலாங்கு போல் மகாதேவா விளங்கியே நின்றாலும்
 விஷப்பூடாய் துரைச்சாமி விலகியே கொண்டாலும்
 குழாங் குழப்பும் தோழர்கள் குறுக்காலே சென்றாலும்
 கோடரிக் காம்பெனத் தினகரன் புகன்றாலும் (பொன்)

தென்னம் பண்டம் சீமை செல்லத் தேங்கிறதுவே பனை
 தேசிக மற்றெங்க நாட்டிலே திரளுதே தீவினை
 உண்ணு முணவுடை செய்து ஒங்கிருகி லெம்மனை
 உண்மையிலை ம்பதுக்கைம்பதுத் தமந்தானென்றானே (பொன்)

பொதுச் சிறுபான்மையர்க்காய்ப் பொன்னம்பலம் லண்டனிலே
 போனதாற் புடவை பெற்றெறம் தீபாவளி யிலங்கையிலே
 சதியிது பெரும்பாலாரே வனிலங்கையிலே
 சமாதான நிலவுகிற் சராசரி கொள்ளுங்கையிலே

தனிப்பாடல்கள்

கல்விச்சிறப்பு

கல்வியேதமிழ்க் கல்வியே தானே தொல்லுலகிலே
உள்ளதை யெல்லாம் நல்க வல்லது

செல்வம் வரும் போகும் (கல்விச்) செல்வம் விலகாதே
செல்வத்துக்குட் செல்வம் செவிச் செல்வம்தானே மேலதாம்

கற்றோர் கண்களுற்றோர் கல்வியற்றோர் புண்களுற்றோர்
உற்றுலகோ டொட்டொழுகல் கற்றுங் கல்லாறறிவிலார்

வேந்தராலும் வாங்க முடியாதே கொடுத்தாலும்
கூடக் கூடப் பெருக்கெடுத்துக் கூடுங் குறையாதே

கள்வர்கள் தன்னாலுங் களவர்ட முடியாதே
வெள்ளத்தாலும் அழிந்திடாது வெந்தணலிலும் வேகாதே

ஆயகலை யாவும் அருள் ஞானக்கலைவாணி
அற்புதமாய் நிர்த்தனஞ் செய்தாடுவாளென் நாவிலே

சுழிபுரம் பத்திரகாளி ஆலய உயிர்ப்பலி

ஒத்துக் கொண்டாயோடி தாயே எந்தன்
உத்தமியே முத்துமாரி பத்திரகாளி இத்தினத்தை (ஒத்து)

ஒகிடரு ஆடுகோழி மீனு குடியோடு தீனி ஒத்து
சந்தன் முற்றத்தினிலுற்றிடு மவசத்தொடு ரத்தத்தினை (ஒத்து)

பெற்ற பிள்ளையைப் போலே வளர்த்துச்
சித்த மொத்துமே தானறுத்ததை நீ (ஒத்து)

ஆடுகளை அப்பு ஆச்சி போலேற்றி
அவைக்குகந்த தீனிவகை தீய்த்துக் காத்து
சோடினையோடு மேளதாளமுஞ் சேர்த்து
துக்கமின்றிக் காரிலையுங் கொண்டருவா ரேற்றி

தோகையரே சிலர் மாலை சலங்கிடு தங்களைத்
தோடுடனே தானணிந்து துணிகரமாய் வெட்டி விட்டதை

அடுத்திடாதித் தொழில் எனத் தவிர்த்து விட்டவர்
கடித்திடித் ததைக் கொலப் படிப் பணத்தினைப்

பறித்திடக் கொடுக்கினைப் பிடித்திழுத்
 தொருத்தர் பின்னிழுக்கப் பற்கடித்து மற்றவர் வலிக்க்கிடாய்
 அம்மா என்று குழறலும் அர்த்தங் காணாது
 அதிகமது உண்டதாலே நாணாது
 இருக்கும் பொலிஸ் விதானை உடையார்க்கும்
 எல்லோருமறிந்திட வெட்டியே கோணாது
 இரத்த முன்மீதிலே கொட்டியே
 சொல்லுறார் உன்மீது பழிசாட்டியே
 கேலியே எந்தன் சீமாட்டியே

(ஒத்து)

உண்மையுள்ள தல்ல என்ன வென்றோரும்
 ஓர் பட்ச நாயம் பேசி நின்றோரும்
 உண்டியற் பெட்டியைக் கொண்டு சென்றோரும்
 ஒத்தாயையாய் நீன்று உழைத்துக் கொண்டோரும்
 ஊரிலே பாரடி தாயேயுன் நேரிலேதான் நிகழ்வாகுது
 உள்ளபடி பிரேதமும் தன் சந்தியிலே விலையாகுது

(ஒத்து)

இருப்புக் கள்ளுக்களெல்லாம் வெளி வந்தது
 கறுப்புக் கஞ்சா அபின் காதத்தில் நின்றது
 இதற்குட் சாராய விற்பனையு மிகுந்தது
 எக்சைஸ் சுப்பார்டிக்குத் தொண்டு முகந்தது
 ஏறுக்கும் மாறுக்கும் நடந்துமே
 இழுத்தனர் சிலர் உன்னை அடைந்துமே
 இஷ்ட சித்தி, பெற்றுவிடக் கஷ்ட மெத்தவுற்றார் இதை நீ

(ஒத்து)

உந்தனைப் போலல்லோ எந்தன் பெண்ணாகும்
 உமக்கே வித்தனை தீனி ஒரு நாளிற் கூறும்
 நிந்தனை மிஞ்சிடு நீசரெல்லோரும்
 நீ யொருத்தியை யல்லோ நெளிக்கிறார் பாரும்
 பச்சை மரத்தினை வெட்டியே
 பாங்குறச் செய்வதும் பற்றியே
 தச்சன் புலவினை ஒட்டியே
 தங்கும் தாயே யிலா தட்டியே

(ஒத்து)

கந்தையா என்பாரின் வள்ளன்மை

தலையின் கறுப்பைத் தான் கண்ட போதுயர் தாசர்களின்
 நிலையுணர்ந்தவர்காந் தயை தன்னை நேசமுடன்
 விலையிலுயர் முறை தன்னிற் புரிந்து விடும் வள்ளல்
 கலைஞனுயர் கந்தையா குடும்பங் களிப்புறவே

அன்னமுமாறு சுவையுடன் பாலு மருந்தவளித்
 தின்னமு மென்ன விரும்புகிறீரென்று இன்பமுடன்
 சொன்னமுஞ் சேர்ந்திடத் தோழர்கள் மூலந்துணை புரிந்த
 மன்னன் கந்தையரும் மாதரும் மக்களும் மங்களமே

கண்ணன் கருதுங் கதிரேசன் காட்சியைக் காணுதற்கு
 எண்ணி நடக்கு மெழியாரிளைப்பு இல்லாதிருக்க
 உண்ணுமுணவு உகந்து உதவி உபசரணை
 பண்ணுங் கந்தையாவும் பாரியும் பாலரும் பல்குகவே

வல்லிபுர வைத்தியர்

சிரத்தை கொடுக்கும் சிறுநீர் பிளவை சிரங்கிவைகள்
 வருத்தப் படுத்தி வலியோ மிகுந்து வடிவொழித்தால்
 பருத்தித்துறை யுறை பண்டிதராகும் பழைய வல்லி
 புரத்தினை நேர்கண்டு புத்துயிர் பெற்றுப் புறப்படுமே

தமிழர் பாட்டு

(சம்போ மகாதேவா என்றபடி)

பல்லவி

செந்தமிழர் சிங்களவர் ஏன் சண்டை
 செய்து கொள்ளுவா நெங்களுரண்டே நின்றே (செந்)

அனுபல்லவி

உண்மை நெறியுடனே நடந்து கொண்டா லைக்யம்
 ஒருவருந் தூண்டாது தோணுந்தானே முக்கியம் (செந்)

சரணம்

அந்தோனி யப்புஹாமி அப்டுல்கானி யுயர்
 அம்பலவாணியென்று ஆயிட்டாலும் பெயர்
 அன்னையொன்று தானனை வோருஞ்சேயர் இதை
 அறிந்து கொண்டால் தீர்ந்து போகுந்தானே துயர்
 வாரும் வாரும் ஒன்று சேருஞ் சேருமே ஐயா
 வாரும் ஒன்று சேரும்—ஐயா
 வாருஞ் சேருந் நீரெல்லோரும்
 ஒத்திசையில் எத்திசையும் மெத்தசையும் சத்தியமாய் (செந்)

ஆடுவோமே என்றபடி

கண்ணிகள்

பாடுவோமே ஒன்று கூடுவோமே
பாரெங்கும் நிரந்தர மடைந்திட வேணுமென்று (பாடுவோமே)
பாடுபட்டு மாகமஞ் செய்யும் வேளாளரும்
பாசமோடு தேச சேவைத் தொழிலாளரும்
தேடரிய கடலோட்டு செய்யுந் தோழரும்
செய்தருங் கருவிகள் தருங் கம்மாளரும் இன்று (பாடு)
பதனிக்கும் பனங்கட்டிக்கும் வந்தனை செய்வோம்
பரதேசி சீனி மாலை நிந்தனை செய்வோம்
இதமான பருத்தி செய்யச் சிந்தனை செய்வோம்
இன்பமான உடை செய்து சந்ததமுய்வோம் என்று (பாடு)
எங்கும் சுதந்திர மென்றதே பேச்சு
இலங்கை நிரந்தரமில்லாது போச்சு
சிங்கக் கொடிமேலே தொங்கிடலாச்சு
எங்ககொடியை நேச ரேய்த்திடலாச்சு (பாடு)
சூது கொண்ட தூதுவரினாலே பிரிந்தோம்
சோதரத்துவம் தனிலே துண்டாய் முறிந்தோம்
சாதி தொழிலாலே வந்த தென்றும் தெரிந்தோம்
சகல தொழிலாளரு மொன்றென்று திரிந்தே (பாடு)
ஐவிரலும் பாரளவில் வேறாயிருக்கு
அதிகாரம் பேசுகையிலாவார் செருக்கு
ஐக்கியமாய்ச் சேர்ந்திடிலோ கொள்வார் முறுக்கு
அப்படிச் சேர்ந்த டாத்தர்களைச் செய்வோம் நொருக்கு என்று (பாடு)

(எந்தனுள்ளம் துள்ளி விளையாடுவதும் ஏனோ என்றபடி)

பல்லவி

தெள்ளுமண்ச் செந்தமிழை எள்ளிநகையாடி
தள்ள எண்ணங் கொள்ளுவதும் சிங்களவர் ஏனோ
(தெள்ளுமணி)

அனுபல்லவி

வள்ளுவரும் பாரதியும் கம்பர் இளங்கோவும்
வெள்ளையராம் வீரமுனி போப்முனிவர் யாவும்
உள்ளங் கொள்ளை கொள்ளு முறையிற் பணுவல் பாவும்
பல்லவியுஞ் சொல்லிவைத்தார் பாரெங்கிலு மாயும்

சரணங்கள்

ஓளவை ஓட்டகக் கூத்தர் புகழேந்தி காளகேகம்
அப்பர் சுந்தரர் மாணிக்க வாசகர் சம்பந்தர்
சித்தாதி சித்தர் திருமூலர் தாயுமானவர்
பட்டணத்தாரருணகிரி உமறு பலர் போற்றிய (தெள்ளுமணி)

பாரிலே இயலிசை நாடகக் கலையை
தாங்கு ஹிப்பூர லற்றின் கிறீக் சமஸ்கிருதம் யாவும்
இல்லாத இல்லற்றிட எந்தமிழே ஓங்கியே
எதிர்ப்பை யெல்லாம் மீறியே பக்குதே கிரஞ்சீவியாய் (தெள்ளு)

திஞ்சுவை யீந்திடும் தேன்மொழியே பாஷை
ஆய்ந்திடும் வானமுதம் போலினிக்கும் ஓசை
மன்னாதி மன்னரெல்லாம் மண்ணுலகிற் போற்றியே
மன்றங்களிலே வளர்த்தாரேயிதனை ஏற்றியே (தெள்ளுமணி)

எம்மதமும் சம்மதமாய் எம்மொழியை நாடியே
யேசு புத்தர் மகமத் நபி தம்பெயரைச் சூடியே
அன்பான கீதமெல்லாம் ஆர்வமொடு பாடியே
அனுதினமுந் தொழுகுவதை அம்மனேபார் தேடியே
(தெள்ளுமணி)

சொல்லரிய போர்த்து கீஸொல்லாந்தர் ஆங்கிலேயர்
கொல்ல நின்றும் சாகாவரம் பெற்றுஞ் சிரஞ்சீவியாய்
பொங்கியே யோங்குங்கால் திரிசுங்கள பிக்குகளால்
பொன்னான பொன்மொழியும் மண்ணிலே பின்வாங்குமோ
(தெள்ளுமணி)

பிருந்தாவனமும் நந்தகுமாரனும் என்றபடி
கண்ணிகள்

விழித்தே யெழுந்துற்றுப் பாரடா தமிழா
விபரீதம் வரவரப் பெருகுவதை
பழித்தே தினம் பெரும் பான்மையோர் செய்யும்
பாதகமே பெருங் காதகமே விழி
சோல் பெறிக் கொம்ஷன் வெள்ளை யறிக்கையை விடுத்தார்
தோண்டிப் புதைக்கச் சிறுபான்மையரை
நூலாய்ந்திடு மெங்கள் பிரபுக்கள் கூட
நுட்பமறிந்தும் ஷாழாவிருந்தார் விழி
துணிந்தார் யூ. என். பி. கட்சியிலுள்ளோர்
சுறண்டி யுலைக்க வுண்மைப் பொதுசனத்தை
பணிந்தார் சிறுபான்மை எம். பி. அநேகர்
பதவி தமக்கிருக்கிற் போது மென்றே விழி

ஐம்பதுக் கைம்பது பொன்னம்பலம் கேட்க
அவட்சியஞ் செய்த சுய நலமிகளே
இன்னது தானீனிச் செய்குவதென்று
எழுந்து திரண்டு வழி தேடுங்களே

விழி

டொன மூர்த்திட்டத்திலோர் கோடரிக்காம்பு
சோல்பெறித் திட்டத்தில் நாலைந்து
இப்போதுந் தோன்றுது பாருங்கள் சிலது
எதுவருகினும் மனந் தளராது

விழி

ஐம்பதுக் கைம்பது கேட்டதும் பெருமை
அகில இலங்கைத் தமிழ் கொங்கு றெங்சை
அமைத்ததும் பெருமை யானால் யூ. என். பி யில்
அமைச்சர் பதவி கோரிய தெழிமை

விழி

முந்தநாள் வந்தஎம் பிரதம சிங்கம்
சுண்டெலி நிலைமையை யுணராது
வந்தது முயர்ந்த வரும் பொருளுரைக்கும்
மந்திரியை விலத்தினா ரென சூது

விழி

பாராளுமன்றத்தில் சில எம். பிக்கள்

தமிழா வளையாட வளையென வளைந்தார்
தருமிச்சமுண்ணடா என உண்டார்
அகல்வாய் புறக்கதவாலை நீ என்றால்
அப்படியே கட்டும் எனப் பணிந்தார்

பாஷைப் பிரச்சனை வந்து இப்போது
பறைச்சாதி என்றெமை ஒதுகுது
மாசற்ற புத்தரின் அஹிம்சையைப்பாது
காத்திட ஊனன்றோ உணவாச்சு

உணவுடை தனக்கொரு வழிகளில்லாது
ஊரெங்குங் தண்டியே உண்ணும் பிக்கு
தமிழரிலே கோடி நாலைக் கொன்றாலும்
தனிச் சிங்களனுக் கிணை யில்லையென்றார்

தமிழுத்தியோகத்தர் சிங்கள பாஷை
தட்டாது படித்திட வேணு மென்றும்
அறைந்தாரத்துடன் தமிழ் மாணவர்க்கு
ஆசிரியர்ப் பரீட்சையு மில்லை யென்றார்

தனக் கடாச் சிங்களம் பிடரிக்குச் சேதம்
எனத்தாய் தந்தையர் சொல்லும் போதம்
தனையாய்நிடு செந்தமிழர்க்குப் பாடம்
சிங்கள மென்கிறார் ரென்ன மூடம்

சிங்கள பாஷையை எங்களின் மக்கள்
தெரிந்து கொள்வதி லேதுஞ் சிரமமில்லை
செந்தமிழ் போலோர் சதவீதமாலும்
உண்டோ வறிவிவர் பாஷையிலே

ஒட்டகம் போல் தங்கள் மக்களையெங்கள்
ஊருக்குள் நாளுக்கு நாளுப்பி
கட்டியே வீடுகள் கவண்மென்றுக் கணக்கில்
கபடமாக வேகுடி யேற்றுகிறார்

சாதி சமயம் சமுதாயம் தாய்ப்பாஷை
தவறிடில் நாம் வெறும் அடிமையன்றோ
நீதியுடனே யெங்கள் உரிமையைப் பேண
நின்று வாதாடுதல் கடமையன் றோ

போனது போகட்டு மினிமே லாகுதல்
புத்தியாய் நடந்திடுதல் கடமை
யாமென்பதுணர்ந்து நம்மன்ப ரெல்லோரும்
ஐக்கியப் பட்டிடுவது திறமை

பொன்னனும் நடேசனும் சுந்தரலிங்கமும்
புனித மிகும் செல்வநாயகமும்
நன்மை விரும்பிடுமிஸ்லாந் தோழரும்
நாடி யொன்றாகிடில் ஜெயநிசமே

இராகம்: வஸந்தா

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

எழுந்திரடா தமிழா

எங்கே ரோசமொழித்துப் போன தென விழித்து (எழுந்திரடா)

அனுபல்லவி

இலங்கை தனிலே வந்த விலங்கது போன்ற மாந்தர்

ஒழுங்கே யில்லாது எமை விழுங்கப் பார்க்கும் வேளையில் (எழு)

சுரணங்கள்

விழுவதும் எழுவதும் வீரம் பேசுவதும்

விடாமுயற்சியினாலே வெற்றி பெறுகுவதும்

சகசமென்ன உந்தனின் தைரியம் விடுகாது

சார்ந்துழைக்கத் தமிழர்கள் சங்கத்திலே சேர்ந்திப்போது (எழு)

தென்னவரி னூரிலங்கைத் தீவென உத்தேசி

திரண்ட சிங்களர் மச்சான் மாமனென நேசி

அன்னவர்கள் தந்தைவட ஓந்து தேசவாசி

அவர்களன்னை செந்தயிட் பெண்களே விஸ்வாசித் (தெழு)

பொங்கு தமிழரசாட்சி புரிந்ததற் சுத்தாட்சி
 புதை பொருளாராட்சி பொருத்தமிகுந்த சாட்சி
 அன்றியும் பாருகூட்சி ஆலயங்களின் காட்சி
 அதுவே யெமது ஆட்சிக்கடையாளங் கொளமர்ட்சி (எழு)

கதிர்காம மொடுமணி வல்லபக் தனைப்பாரு
 கனத்த ஈசுவரங்கள் கதையை வாசித்துத்தேரு
 கடைசியா யாண்டகண்டி கண்ணுச்சாமி நாயுடாரு
 காட்டிக் கொடுத்தெங்க நாட்டை மாட்டு மந்திரியெவரு (எழு)

யுத்தத்திலும் மொத்தத்திலே ஒத்துழைத் துணவளித்தோம்
 மெத்தப் பசித்தாலும் பிரித்துக் கொடுத்ததைப் புசித்தோம்
 இப்பத்தை முதல்வர்வந்து செப்புமொழி விஷயத்தில்
 எற்பவனுந் தமிழர் மிரட்டுக்கு இரங்கிடேனென்றிட்டாரு (எழு)

தாமுந் தமிழனுங் கூடப்பிறந்தவர்கள்
 தமிழுந் தாலமுந் தங்கள் கடமையிற் சிறந்தவர்கள்
 கவிமுப்படி செய்தாலும் நிமிரும் நிலையுற்றார்கள்
 நலிலும் நிசமுற்றார்கள் நாசிகளின் கண்ணுற்றார்கள் (எழு)

தெய்வறா

இன்மைமிகு தமிழை வெல இனிவேறு படையிலை
 யெய்மேடை தனிலும் பாடும்
 கனிவுமிகு பனையுதவு முணவுதனை விடவேறு
 காசினியிலேது கூறும்
 தொனியிலுயர் தமிழினையுந் துணையான பனையினையும்
 துணிக்கத் துணிக்கவுயர்வாய்
 துணிவுடனே தழையுமிது தழையுமிது சந்தேக
 மின்றியே தழையுமிதுவே

சொன்ன சொல்லை என்றபடி

சோறுங் கூறையுமே பிரதானம் பூபாலா
 சுபீட்சமாகவே வாழுவெனாரும் பூபாலா
 இரவற் புடவையிலே யிடும் வேஷம் பூபாலா
 இல்லையென்னில் மோசமாகும் தோஷம் ஆபாஷம் பூபாலா

சொந்த உணவுடை துறந்திடிலோ நம் பூபாலா
 சுதந்திரம் முயற் கொம்பல்லவோ நம் பூபாலா
 சிந்தையோடும் நம்தேசியந் தழுவில் பூபாலா
 சீருஞ்சிறப்புமாயே வாழுவோமே நாளுமே பூபாலா

அன்னியப் பொருளில் ஆசைகொள்வது பூபாலா
 ஆபத்துக் குதவாத் தூரத்திற் தண்ணீர் பூபாலா
 பன்னுமென்னுரை பொன்னிகராமே பூபாலா
 பண்பதாயே கைக்கொண்டின் பதைக் கண்டேயெழும் பூபாலா

கலையின் பொக்கிஷம் செந்தமிழன்றோ பூபாலா
 கைவிடுகில் நாம் கசடர்களன்றோ பூபாலா
 நிலையுணர்ந்துமே நிமிர்ந்துன்னுரிமையை பூபாலா
 நின்றுபேசி வாங்கு அதுவேபாங்கு நின்றோங்கு பூபாலா
 தாயின் மொழியினைத் தவறவிடுகிலோ பூபாலா
 தாரணியில் நாமடிமையல்லவோ பூபாலா
 தூயதேன் மொழியான தமிழினை பூபாலா
 தூங்கிடாது நாளும் துலங்க மேலும் கொண்டாளு பூபாலா

மனமோகனாங்க அணங்கே என்றபடி

பல்லவி

வருவீரெல்லோரு மொருங்கே
 வாஸிப திசையுளோ ராகவே

அனுபல்லவி

கம வீரராயே திகழ்ந்து
 கைத்தொழில் வகைகளில் கவினுற

சரணம்

நெஞ்சு துணிந்து நீவிரெல்லோரும்
 ஒன்று திரண்டால் தடையில்லாதே
 வெவ்வதுண்மையே யே யே
 சாதலும் மெய்யே தரித்தலும் பொய்யே
 ஆதலால் சோதரே தோழொடு தோழாக நின்று
 சோர்விலாது துணிவுடன் துணைசெய

வங்காள சிங்கமெங்கே என்றபடி

சிங்கார வங்கையிங்கே - தருந்தமிழ்
 மங்காத மைந்தர்களே
 சங்கோசமின்றி யொன்றே - திரண்டிடும்
 சந்தோஷ வாழ்வினுக்கே - விழித்தே
 கட்சிகளாய்ப் பிரிந்தே பொல்லாத
 சச்சரவு மிகுந்தே
 ஐக்கியமுங் குலைந்தே சர்வாதி
 காரங்கிளம்புதிங்கே வரவர - சிங்கார

வீருத்தம்

எல்லோரும் வந்தேறு குடிகளென்ற இரகசிய
 மெவரறியாரீழந் தன்னில்
 எல்லாளன் துட்டகைமனு இவர்கள் பரம்பரை
 மாறி மாறியே யாண்டபின்பு
 ஒல்லாந்தர் முன் போட்டுக்கீசர் பின்னாளாங்கிலேய
 ராண்டார்களவரை யன்பாய்
 எல்லோருமைக்கியமாய்ப் பரிந்து கேட்டு எடுத்தோமிச்
 சுதந்திரத்துக் கேவண்டா சொந்தம்

கொண்ட சுதந்திரத்தைக் கூடிக் கொண்
டாடியாளாமலுக்கே
நன்றிகெட்ட பிக்குமார் விஷவித்தை
நாட்டுவதைப் பாருங்கோ

சனநாயக மென்பதே எங்கள் பேரில்
சனிநாயக மானதே
இனி நாயகங் கொள்ளாது ஏமாறில்
முனி நாயகமாய் விடும் முந்துங்கள்

தொகையறா

அரசுடனபார செல்வம் அழகிய மனையாள் பிள்ளை
தரணியிலனீத்ய மென்று தானுயர் துறவு பூண்டு
அரசின் கீழ்த் தவமுஞற்றி அரிய மெஞ்ஞானங் கொண்டு
அறமுடனன்பு தன்னை அஹிம்சையால் வளர்த்தார் புத்தர்

பட்டு

அக்கொற்ற புத்தர் தங்க - னடியராம்
பிக்குகளைப் பாருங்கள்
ஆண்டவனைப் போதியா தெழுந்தார்
அரசியலில் வாதியாய் நீதியோ

தொகையறா

அன்பெங்கே யறமெங்கே யஹிம்சையெங்கே
அரிய புத்த பகவானி னடிமையென்றால்
பன்பெங்கே பரிவெங்கே பக்தியெங்கே
பட்சமொடு போதிக்கும் சத்யமெங்கே
துன்புறுத்தி யூன்புசித்தான் வளர்க் கும்பிக்கு
துறவியெனி லாண்மை குன்ற யோகமெங்கே
வன்பன்றோ வாய்மையிலாரிவர் போதத்தால்
வாலிபர்கள் கேட்டொழு கிலழிவாவாரே

பட்டு

பாஷைப் பிரச்சனையில் இவரிடும்
மோசக் கருத்துக்களால்
தேசத்திலே பிளவே - நிகழ்ந்தூற்ற
நேசர்க்குள்ளே இழவே பிறக்கும்

தொகையறா

பொங்குபுகழ் பாரதத்தால் நூற்றியம்ப
தாண்டுகளாய் ஆங்கிலேயர்
தங்களிடு மேகாதிபத்ய மெனுங் காராக்
கிரகத்தினுள்ளே யடைக்கப்பட்டு
பங்கமிது மாதிக்கமெனு மாமைப் பூட்டப்பட்டிருக்குக் காலை

துங்கனெனுங் காந்திமகானப்பூட்டை ஆணுவமாமா
 மாராலடி துடைத்துச் சேதிக்காது
 சங்கையுடனஹிம்சையெனுந் திறப்பினாலே தான்றிறந்து
 விடுதலையைத் தந்திட்டாரே

பாட்டு

காந்தி கவிதைகளைக் கவனமாய்க்
 கையாண்டிருந்து கொண்டே
 சாந்தி நிலையுடனே நடந்து
 தக்க வெற்றியடைவீர் நிச்சயம்

சீந்து

இராகம்: செஞ்சுருட்டி

தாளம்: ஆதி

சாதியெல்லாச் சமயத்திலு முண்டுதான் - அதில்
 தவறு இந்து மக்களிலே ஒன்றுதான்
 தாண்டவ நின்றாடுமிந்தத் தீண்டாமை யின்றே தொலைக்கில்
 வேண்டாமே யெமக்கு வேறு தூண்டுகோல் (சாதி)

ஆன்றோர் தொழிலுக்காய மைத்தனர் - அதன்
 அர்த்தம் விளங்காச்சிலர் பகைத்தனர் - இப்போ
 தறிவு மெத்தவே முதிர்ந்தும் நெறிகள் முற்றுமே தெரிந்தும்
 மறுதலிப்ப தேனோ இந்து மக்களே

அரிது உண்டு சிறிது பெரிது இல்லையே இங்கு
 அழைக்குஞ் சாதி தொழில் முறையைச் சொல்லியே இதற்
 காத்திரப்பட்டே னுனது கோத்திரத்தைச் சொல்லிச் சொல்லி
 ஜேத்திரத்தையு மிழந்து கொள்ளுறீர்

கற்றவரே உற்றுணர்ந்து பாருங்கோ சிறு
 கானகிருஷ்ணன் செந்தமிழைக் கோருங்கோ இந்தக்
 காசினியில் காந்திமகான் யோசனையு மிப்படித்தான்
 மோசமில்லை ஒத்துழைக்கக் கோருங்கோ

ஆசிரிய விருத்தம்

சாதិតொழிலாலையே சகசமாய் வந்தவர் சங்கதியறிந்திடாது
 சதியிலுயர் ஆரியர்கள் சாற்றுமுறை கேட்டிந்து
 சமூகத்தையுங் கெடுத்து
 நீதிவழுவாதுபல நேரமுமெமக்காக நீசமாயுழைத்து உதவும்
 நேசரைப் பெருமகா நீசரென்றோதி வெகு நீந்தையாய்க்
 கிணறு கேணி
 மீதிலையுமவர்கள் சலமள்ள வொண்ணாதென
 மிரட்டித் துரத்திவிட்டு
 மிதமாகவே யவரை மரியாதை கெடவைது மேலுமுன்
 கோயிலுக்குள்
 மேதினியிலே நுளையலாதா தெனச் சொலுமுன்
 மேட்டிமைத் தன்மை தானும்
 மிக்கவெகு வெட்கமா மிப்பழக்கத்தைவிடும் மேன்மையாய்
 வாழலாமே

சொல்லிச் சொல்லி என்ற மெட்டு

இராகம்: தேசிகதோடி

தாளம்: ஏகம்

பஞ்சமரெங்களை பன்னுறீங்க நாங்க
பாடுபட்டாற் தானேயன்ன முன்னுறீங்க இதைப்
பயிரிடுகும் போதுதானே எண்ணுறீங்க எங்க
பக்குவத்தைக் கண்டு பல்லை நன்னுறீங்க உலக

பங்கமதைச் சொல்லவோ இந்தப்

பார்பழித்திடு மல்லவோ

ஆடிவிரை தேடிவிரை யென்பதற்குத் தோதாய்
நாடியெமை மாடுகளையுங் கொடுத்து
வாடிடாது நெல்லு களையுமெடுத்து விரைத்
தோடி வாரு மென்றெங்களை விடுத்து
விரைப் பொழிந்து போக

வெள்ளத்தினாலநேக - களைப்

புல்லுகளுண்டாக அதைப்

பிடுங்கெணுந் நன்றாக வெனப்

பிரியமோ டெமை யழைக்கிறீர் பின்பு

புறக்கணித்துமே கழிக்கிறீர்

(பஞ்ச)

சேற்றுக்குள்ளே நாற்றுகளை நடுவதும் நாம் சேறு
நீற்றவுடனாற் றிறைப்பை யிடுவதும் நாம்
கோத்து கோத்தருவி வெட்டி விடுவதும் நாம் அங்கு
கூட்டி வந்தருவி யடித்திடுவதும் நாம் பின்பு
சூட்டினைக் குவிந்து சொற்ப
நாட்களில் மிதித்து உங்க
வீட்டினுக் கெடுத்து வந்து
வீடுகிறோம் கொடுத்து உள்ள
வேலை யெல்லாமே புரிகிறோம் உங்க
ஜோலியிலல்லோ திரிகிறோம்

(பஞ்ச)

வேலி வீடுவேய ஓலை வெட்டுதற்கும் உங்க
வீடுகளைச் செம்மையாக்கி கட்டுதற்கும்
பாலிறக்கப் பாளைகளைத் தட்டுதற்கும் நல்ல
பனங்கட்டி வெல்லங்காய்ச்சிக் கொட்டுதற்கும்

வீடு தூங்குறீரே

விசெடரென் குறீரே அந்த

வேதியரும் பேரை

விடைக்கிறதைப் பாரே அத்தோ

விட்டாடியா நிற்குறீர் வெறும்

வெட்டித்தனமாய் முக்குறீர்

(பஞ்ச)

சூத்திர ரென்றுங் களையே கோத்திரத்தில் ஆரியர்
 சூத்தை சொல்லுறாரே தங்க சாஸ்திரத்தில் சாதி
 சாற்றிய வியாசரிந்தச் ஜேத்திரத்தில எங்கு
 தான்பிறந்தார் சாற்றக்கேளென் சூத்திரத்தில்

வசனப்பா

பிரமருக்குக் கூத்திவயிற்றிற் பிறந்த வசிட்டரும்
 வசிட்டருக்குச் சண்டாளி வயிற்றில் வந்த சத்தியரும்
 சத்தியருக்கும் புலைச்சிக்கும் பிறந்த பிள்ளை பராசரும்
 தீனிக்குற்றிடும் மீனைவிற்பிடு வாணிபக்குல மாதரும்
 சேர்ந்தவங்கு நேர்ந்த தாலொரு மாந்தனாக வியாசரும்
 வம்பிலே பிறந்தார் சாதி

யென்பதை யறைந்தார்

இது நீதியோ அநீதியோ அந்த நீதியை
 அறிந்து நில்லும்

இராகம்: சுருட்டி

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

மங்களமாய் வாழவேண்டும் மக்கள்
 மாமதி பெறவேண்டும் மற்றென்ன வேண்டும்

அனுபல்லவி

லங்கை சுதந்திர மோங்க வேண்டும் மக்கள்
 இன்புற வாழ வேண்டும் இன்னுமென் வேண்டும்

சரணங்கள்

மண்ணிலுயர்வு தாழ்வு மலையேற வேண்டும்
 மக்கள் சமரசமாய் மருவிடவேண்டும்
 என்றுந் நீதி நிலவ வேண்டும் எல்லாம்
 எதார்த்தமே பேசவேண்டும் இன்னுமென் வேண்டும்
 சாதிசமய பேதம் சாற்றாமை வேண்டும்
 சமுதாய மெல்லா மொன்றாய்த் தழுவிட வேண்டும்
 சகல பாஷையும் பேசவேண்டும் தமிழும்
 தழைத்தோங்கிட வேண்டும் தாரிலெஞ்ஞான்றும்
 மன்னுயிரைத் தன்னுயிர் போல் மதித்திட வேண்டும்
 மாட்டிக்குணங்கள் மறைந்திட வேண்டும்
 தன்மந் தழைத்தோங்க வேண்டும் லங்கை
 சரவைகள் நீங்க வேண்டும் தாரிலெஞ்ஞான்றும்
 மானங் காக்கும் பூமிக்கு மழை வரவேண்டும்
 மாந்தர் கமத்தொழிலில் மதிப்புற வேண்டும்
 தாலம் விளைந்தோங்க வேண்டும் - மக்கள்
 தன்னலந் நீங்கவேண்டும் தாரிலெஞ்ஞான்றும்

விருத்தம்

செந்தமிழுஞ் சிங்களமுஞ் சேர்ந்து தழைத் தங்கிலத்துந்
தேர்ச்சி பெற்று
மைந்தர் பூத பௌதிக விஞ்ஞானேந்திரக் கலை யாய்ந்து
மொழி பெயர்த்து
தந்துதவச் சனமாய்ந்து தேசிக உணவுடை நாகரிகத் தோங்கிச்
சந்ததமும் மாரிபொழிந்துயர் விளைவா யிலங்கை
சுதந்திரமே வாழி

விருத்தம்

யாழின் தலைவர் வவுனியா வின்தலைவர் காரைநகர் பண்ணாகம்
வாழுந் தியாகரும் அமுதரும் எஸ் ஜே வி செல்வநாயகமும்
சூழுந் தமிழ் மொழித் தலைவரெல் லோருந் துணையிருந்தால்
வீழுங் கட்டாயமா யு. என். பிக் கட்சி விசர்பிடித்தே

கலிவிருத்தம்

கூடிமைத் தளையி லானாலு மன்னியர் ஆட்சியிலே
பெருமை குன்றாது பெற்றிகள் வாய்ந்து பிரியமுடன்
திறமை யொடு சிரஞ் சீவிய யானசெந் தமிழ்த்தாய்
உரிமை குன்றாது ஓங்குவள் காணுமுலகினிலே
அரக்கரோ டெருமை மாடாடு பன்றிகளே யயின்று
மறத்தை வளர்த்து மகிழ்வுறு பிக்குமாருடனே
சிரத்தை யொடுசேர் கொத்தலா வலையுஞ் சிங்களரும்
பரத்தை வெறுக்குங் காரணம் பங்கப் படுவதற்கே
உலுத்தத் தனத்தி லோங்கு முற்றோர்க னூறவினரை
விலத்தும் விதேசி தொழுதூண் சுவையே விரும்பும்
நலத்தைக் கெடுத்திடும் நாட்டுக்கு மாறாயே நடிக்கும்
உலுத்திக் கழித்திடும் யோசுத்தை யும்பங் கோங்கிடவே

வேறு

தேசிக உணவுடை தேடிடுவீர்
தெவிட்டாத தேனமுத மறைத் தேடிட்டால்
மாசேது மற்று மக்க ளொத்து வாழ்வார்
மமதை யொடு மருள் நீக்கி மதிப்புண்டாகும்
ராசீக நடைமுறையி லின்ப மூட்டும்
இதரரொடு இடைகுறையா திலங்கக் காட்டும்
கூசாதே கொண்டாகுங் குல மொன்றாகும்
குறைவிலா தொரு குடைக்கீழ் வாழலாமே

பொன்னாலை வரதராஜப்பெருமாள் பேரில் பாடியது

இராகம்: நீலாம்பரி

தாளம்: ஆதி

(சிங்கார லகரி என்ற மெட்டு)

பல்லவி

வந்தாளவரதா வசுதேவனருள் சுதா - வந்தாள

அனுபல்லவி (முத்தாய்ப்புச் சுரப்படி)

நந்தகோபன் மைந்தா நந்தா

வதனாகரி வசிகரஹரி வஞ்சமோங்கி

வருநாரி சங்காரி பொன்னாலைய

வாரிதியினிற் சனிப்பவா கனிவா யாமச்சுவதார வராகான

வருரவி குலதில கெனவரு முரகரி வலிய விதுரநோயா வாமதேவா

துளசிமா மலரணி யழகிய களவுணி தயிரொடு

உறிவெணையினையுணி

புலியினை வருபவா பவனி

ருக்குமணி - வரிக்குமணி - நநடிக்குமணி

தளுக்குமணி - சியாமளநி

— வந்தாள

சரணம்

வெங்கடாசல மிலங்கு மதுரநிதியே - வெகுல்லாச மிகுன்னத

சிங்கமுகனே பிரகலாதன் தேவதையே

சங்கு சக்கரா ஜனகாங்கனி யாள் துதி

மங்களா பவ நாசாமிர்த பூபதி

— வந்தாள

இராகம்: கமால்

தாளம்: ருபகம்

பல்லவி

கோலகலா கோபிகள் லீலா

குணலீலா லோலா

— கோலகலா

அனுபல்லவி

மேலவா பொன்னாலை வல்லி

புரத்திலிருக்குங் சுருத்துட் கருமணியெனவருங்

— கோலகலா

சரணம்

காதையர் மோகனமே கோருது மாமனமே

கூவுமேழை யேனைவேணு கானனே கண்ணாலே பாருங்

— கோலகலா

சரணத்தொடர்

கொடிய அசரப்படையைப் பொடிய
விரதப்படியி லமரத் தகுந்த ஜெய — கோலகலா

கோபுரமு னுனதடியவ ரோதுமுடைய துதவிரவே
ஓடியென தெதிர் வருகவே யோகமுறை யதுதருகவே
பூகமிகு - வாகனகோ - வேயகில - ராகவனே — கோலகலா
ஒஞ்சுமடியவர்கள் துதிரஞ்சித

இராகம்: ஆனந்தபைரவி

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

சீதாசமேதனே திருப்புனிதனே
சேயைக்கார் நீதனே ஜெயதசரத நிதசுத — சீதா

அனுபல்லவி

மாதா பிதாவும் நீயல்லா திப்பதி
மீதேகெதி இனி ஏததை மதி ரவி குல ரகுபதி — சீதா

சரணம்

பூதா பூதகிவத நாதா வேதசங்கீதா
போதா பூவையளந்த பாதா பஞ்சவர் தூதா
சூதா தூயவர் பிரக்யாதா துதிக்கு மென்மேல்
வாதா துயரகற்றொண் ணாதா சொல்லும் விநோதா — சீதா

முருகு

ஜெகத்தில் மிஞ்சிய தயிரிய மொடுமம
தையுற்றிடுங் கொடு மசுரரை வேரற
கணத்தில் நின்று கைவாளியால் வீசுமா
சமர்த்தனென் திருமால் ஜெயவரதனே — சீதா

‘‘பொன்னாலை’’ வல்லிபுரம்’’

அன்னாளெழுந்தருளும்
கண்ணாசிறு கிருஷ்ணனை யாழ்ப்புயல்
வண்ணா உறிவெண்ணை நெய்பால் கமழ் — சீதா

இராகம்: கமரஸ்

தாளம்: ஆதி

ஸ்ரீகோவிந்தா சீதாசமேதா
ஸ்ரீராகவா சீதாசமேதா — ஸ்ரீகோவிந்தா

அனுபல்லவி

கெருடவாகன மீதிருந் தருளே
தருக விரைவாய் வருக அரசே — ஸ்ரீகோவிந்தா

சரணம்

பிரகலாதனன் பரஉபகாரா
நரசிங்கரூபா ரங்கநாயகா
சிறுவனைக் காரும் சேயன்வினை தீரும்
கிருஷ்ணனுரைக்கும் கிருபைதாரராயோ

— ஸ்ரீகோவிந்தா

இராகம்: ஆபோகி

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

பூசிக்க வேண்டுமையே பொன்னாலையைப்
பூசிக்க வேண்டுமையே

அனுபல்லவி

நேசிக்க வேண்டும் நம்நெஞ்சமதில் என்னாளுநம்
நீச நினைவையெல்லாம் நீக்கி மனம் ஒடுங்கப் (பூசிக்க)

சரணம்

காசினி மீதிலே கான சங்கீதனை
கேசவ மாதவ மாசிலா வேதனை
சீதள மாமுகச் சியாமள நாதனைச்
செய்த பிணியகலத் தினமும் உன் சிந்தையிற் (பூசிக்க)

இராகம்: கேதாரகௌளை

தாளம்: ரூபகம்

பல்லவி

துணை நீ ஆதரி பொன்னாலையை
துவாரகாபுரி வாசனே கேசவா (துணை நீ ஆதரி)

அனுபல்லவி

வினை மிகுந்து வாடி நொந்தேன்
வேதனை விநோதனே சுபோத நந்நீதனே (துணை நீ ஆதரி)

சரணம்

மனைவியொடு மக்கள் சந்தையின் கூட்டம்
மாதவனே நீ தந்திட்டவென் தேட்டம்
பிணியனுகாது பாதுகார் மன்றாட்டம்
பிஞ்சிலிருந்து வளர்ந்து விளைந்து முதிர்ந்தெனை
(துணை நீ ஆதரி)

ஓம்

சற்குருவே துணை

நெல்லியான்பதி வாசரும் சைவ வேளாண் குலதிலகரும்
திரு பே. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் சிரேஷ்ட புத்திரனும்
மூளாய் சுதேச வைத்தியர் அண்ணாவி ஆ. சுப்பிரமணியம்
அவர்களின் சீஷனும், தாலபுர கீதனும் வரகவியுமாகிய

பொன்னாலை திரு கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்கள்
(10-10-1956) துர்முகி ஸ்ரீ புரட்டாதி மாதம் 25 ஆம் திகதி
புதன்கிழமை அமரருலகேதியதைக் குறித்து அவரது
தம்பியாரின் புதல்வரும், அவரது பிரதம சீஷனுமாகிய
செல்வன் பே. சு. கணபதிப்பிள்ளை சொல்லிய
(சங்கீதபூஷணம்)

சரமகவிகள்

வெண்பா

வரகவி பொன்னாலை வாழ்கிருஷ்ண மன்னவன் தான்
அரணிய பாதம் அடையும்நாள் — பெருமைபெறு
துன்முகி யாண்டு புரட்டாதி மூலசட்டி
மன்று புதன் என்றே மதி.

திருமருவு பொல நறுவையொடு கண்டி கதிமலை
சிலனினொளி பாதமலையும்
சிப்பி தருமுத்து நவரத்ன மிகுபுகளும்
சிறு மலைகளருவி பலவும்
திவ்ய சுடுதண்ணிரேழ் தினிசினொடு பெருகிடும்
தீர்த்தம் கோணைசுவரமும்
திறமையொடு திறல் வீரர் சேர்ந்தாடுதற்கரிய
திரிகோண வியற்றுறைகளும்
திருவடிநிலைத் தீர்த்த மொடு மாவிட்டபுரம்
சீர்நல்லை வண்ணை நகரும்
சிறப்பா யிலங்கிடும் பொன்னாலை லல்லிபுரம்
சேரிலங்கா சிரமெனும்
சீரிலுயர் காராள ரான கம வேளாளர்
தீரமிகு தொழிலா ளராம்
சித்திரர்கள் கம்மியர்கள் நாவலர்கள் பாவலர்கள்
சிற்பர் சாலியர்கள் வணிகர்
தெருளொடு திகழ்ந்திடச் செந்தமிழ் சிங்களம்
சேவைதரு மாங்கிலேயம்
செப்பமுடனே யறிந்திட்ட பல பண்டிதர்கள்

செழித்தோங்கு யாழ்நகரிலே
 செந் நெலங் கழனியும் நன்னலஞ் சோலையும்
 செங்கமல வாலி பலவும்
 பொன் பூத்த கொன்றை நதியும் மதிபுனைந்த சடை
 பூம்பணிக ளாபரணமாய்ப்
 போற்று சிவசத்தியென வேத்துறுந் தெய்வமருள்
 பொன்னாலை வரதராசப்
 புகழறும் பேருமானி னற்றாயு மைங்கரன்
 புகழ் பதியுமிக்க வழகோர்
 போற்று யாழ்ப்பாண மேல்பற்றில் மிளிர் செல்வமிகு
 பொருவில் நெல்லியான் பதியினில்
 புண்ய மிகுவேளாளர் தம்மர பிலங்கவே
 பூமியிற் றெனன மானோன்
 பொருவரு பருத்தித் துறைப்பகுதி சேர்ந்திடும்
 புலோலி மேற்குப் பகுதியின்
 புகழுறு கணபதிப் பிள்ளைதன் புதல்வன்
 புலவனாம் கிருஷ்ணபிள்ளை
 உத்தமர்கள் ஆனதன் சோதரிகள் சோதரர்கள்
 ஊக்க முற்றோ ராக்கியே
 முத்தாச்சிப் பிள்ளை யெனும் கந்தையா
 புத்திரியை யுயர் மணஞ்செய்துகொண்டு
 காதலியுந் தானுமாய் ஓதரிய இல்லறங்
 களங் கமற வேநடத்தி
 கற்றோரு மற்றோரு மெச்சிடத் தக்கதொரு
 கண்ணின் இன்னருளினால்
 பெற்றுமே பன்னிரண்டு மக்களாம் அவரிலே
 பெண்ணமுவர் ஐந்தாண் களும்
 சிறந்து சிலகாலமதில் பெண்ணைவர் ஆண்முவர்
 பேறிலா தமரராக
 பெருமையொடு வாழ்பவரில் மூத்தநம் கேசவதாஸ்
 பிறங்கு நல் மலாய்நாட்டினில்
 பேசு புகழ் ஆசிரியனாகவே பெருமை பெறப்
 பிள்ளை கமலலோ சனா
 பெட்புறு சரவணமுத்து மகன் நல்லையா
 பெருமகனை மணமுடித்து
 அடுத்தாண்டில் அவர்கள் பெறுதேவ கல்யாணியாய்
 அன்புநிறை புதல்வியைக் கண்டு
 அதன்பின் தனதரிய லம்போதர னையும்
 சகலகலா வல்லி தனையும்

அதரித்தே கலைகள் நேசமுட னூட்டியும்
 அருமையாய் நடம் காட்டியும்
 அருநோய் வருத்தியும் அல்லல் சிறிதின்றியே
 அறிவொடு புத்தி கூறி
 அரனுடைய பாதமலர் மருவியின் புற்றனர்
 அனைவரும் தொழுது நிற்க!

மனைவி புலம்பல்

மாலை யிழக்கவைத்தாய் மாங் கலியம் நீக்கவைத்தாய்
 சீலமோ டெனைப்பேணிச் சேர்துயரந் தந்தனித்தாய்
 ஏலமண முடித்த வெல்லையினிற் சொன்மொழியை
 வேலைதனி லெழுந்தாய் வேறுசெய்தாய் நாதாவே.

மக்கள் புலம்பல்

பன்னாளும் பொன்னாலைக் கரிமுகனைத் திருமாலைப்
 (பணந்தே யன்பால்
 முன்னாகும் மக்களென நால்வரெமைப் பெற்றுவந்தாய்
 (முதன்மையாருந்
 தன்னேரில் கலத்தினனே கமத்தினனே கவிப்புலமை
 (தந்தாய் தந்தாய்
 இன்னேயிங் கெமைவிடுத்தே யெங்ககன்றா யையையோ வென்
 (செய்வோமே.

சீஷன் பே. க. ச. கணபதிப்பிள்ளை புலம்பல்

பத்து வயதில் எந்தை பரலோகம் பேர்கவே நீர்
 உத்தமமாய் என்னை உள்ளன்பு பாராட்டி
 இத்தனை காலமுமாய் இறைவனருளால் வாழ்ந்து
 செத்துமே போனீரோ சீர்பெரிய தந்தையரே

பாட்டு “நான்பெற்ற செல்வம்” என்றபடி

பல்லவி

என் பெரும் தந்தை எனைக் காத்த தந்தை
 பொன் மொழி ஈந்து புகழ்பெற்ற தந்தை (என்)

அனுபல்லவி

பற்பல பாட்டைப் பாடி வந்தாய்
 பாமராக்கும் அதை ஊட்டி வந்தாய் (என்)

சரணங்கள்

உலகம் யர்வும் உளமகிழ
உன்பெரும் கீர்த்தி தினம் நிகழ
இடையில் என்னை இருக்க விட்டு
எங்கு சென்றாய் எங்கு நின்றாய் என்னைவிட்டு நீர் (என்)

தால புரத்தார் கீதங்களை
தமிழர்நற் பெரியோர் தங்களை
சரல உவந்து சாற்றி நின்றாய் - தமிழ்
பேர்ற்றி நின்றாய் ஏற்றி நின்றாய், ஆற்றகில்வேன் நான்
(என்)

மலாய் நாடெல்லாம் மனம் களிக்க
மக்களெல் லோரும் மதிப்பளிக்க
பாட்டுக்கள் நாட்டியங்கள் பற்பலவாய்
ஊட்டினையே, காட்டினையே, நாட்டினிலே அப்பா (என்)

பறளாய் வேலின் பாட்டுக்களை
குறளைப் போலே பாடிவந்தாய் உன்
கஜமுகனின் கண்ணன் பாட்டுக்களை
பஜனைகளில் பாடும்போது கவலைவருகுதையோ (என்)

பற்பல பாட்டை அச்சிலிட்டாய்
பலரும் புகழ்ந்து மெச்சவைத்தாய்
பல ஜாதியரும் பரத விக்க
எங்கு சென்றாய், எங்கு நின்றாய், எம்மைவிட்டு நீர் (என்)

தேற்றம்

பிறந்தா ரெவரும் இறப்பார் கண்டிரிந்தப் பேருலகில்
சிறந்தா ரெவரு மிருந்திலர் நீசச் செயல்புரிந்து
மறந்தாங் கியபெய ரோரு மிருந்திலர் மாசில்குண
நிறைந்தோரு நின்றில ரேன்துய ரீதுண்மை நிச்சயமே.

திருத்தி உதவியவர்:-

வித்துவான் பொன் முத்துக்குமாரன் B. O. L. அவர்கள்

உ.
சற்குருவே துணை

தாலபுர போசனம் சலரோக விமோசனம்
நேரம் வரும் பாடும் அப்போது உன் கர்மரோகம் தீரும்

1956 ஆம் வருஷப் பனை மகோற்சவத்தை முன்னிட்டுப்
பாடிய

பனைப் பாட்டு அல்லது
தாலபுரத்தார் கீதம்

பொன்னாலையில் 1949 இல்
கைத்தொழில் மந்திரிக்குக் கூறியது

கண்ணை பாம்பா என்றபடி

அண்ணை பொன்னா இனித்தானே பஞ்சம்
வருகிறதப்பா (அ)

அன்னியப் பொருளில் ஆசை நீ கொண்டால்
ஆகாது ரோசமடா
ஆதலினாலே தேசீக உணவுடை
அனுதினம் பெருக்கிடடா (அ)

கமத்தர் சமத்தரே கருமத்திலத்தரே
கைத்தொழிலோர் சுத்தரே
கருமத்தை யறிந்து கமத்தொழில் புரிந்து
கைத்தொழி லைத் திருத்து (அ)

ஆறில்லா ஊரு அஞ்சாதே நீரு
மாக்கிடுவீர் கிணறு
அதற்குள்ள தண்ணீர் மோசம்போ காதுண்
டாக்கிடு வீர்பயிரு (அ)

பருத்தியை விருத்தி பண்ணியே பஞ்சை
பஞ்சிபா ராதெடுத்து
பலவிதம் நூலை நூற்றுமே நெசவைப்
பாரினி லேபெருக்கு (அ)

அகத்தியர் சொன்ன வயித்திய முறைப்படி
ஆதரிப்பீர் பனையை

அனைத்துக்குமாகும் ஆபத்துக்குதவும்
அகற்றிடும் தீவினையை (அ)

மாமயிற் சூப்போ மேறி பிஸ்கோத்தோ
பாறி சொக்களேற்றொ
மரக்கறி சூப்போ ஓடியற்கூழ் பிட்டோ
பனங் கட்டி யோஷோக்கு (அ)

தென்னவரோடே ஒன்று நீ கூடி
சேர்த்து நடித்திடிலோ
சிக்கறெற்றை வீச சீனியை யேசு
தெரிந்துஇங் கிலிஷ்பேசு (அ)

பல்லவி

ஐயா சிறுபெண் என்றபடி

பருத்தியபிவிருத்தி செய்து பஞ்சினைப் பறிப்பீர் - விரை
பிரித்த ரியதக்கிராட்டில் நூற்களைத் திரிப்பீர் இதில்
ஊகமுற்றிருப்பீர் (பரு)

அனுபல்லவி

ஆடைபல நேந்தை வலையானதும் முடிப்பீர்
அவசியமே நெசவதனை அனைவரும் படிப்பீர் ஓர்
ஆபத்தும் நேராதலக கமத்தொடு நடப்பீர் வெகு
சமர்த்தொடு நடிப்பீர் (பரு)

உடலுயிரைக் காக்க உணவுடையை யுண்டாக்கும் நம்ம
ஊருக்குள்ளே நடக்குமக விலைகளை நோக்கும் ஒன்று
முணராததா லாக்கு மெமக்கிவ்விதி யாக்கும் ஏனோ
இம்மதியாக்கும் ஐயா (பரு)

பனையின் தனிப் பாட்டு

காரணமின்றியே என்றபடி

பாரிலே போரு எவ்வாறுதான் நேரிலும்
பரதவிக்கொணா தெம்நாட்டிலே — நன்கு
பாருங்கள் வழிதமிழேட்டிலே — எங்க
பஞ்சந்தாங்கி பனைமரமது பலவித
பயனோடிருக்கு தெங்கள் பாட்டிலே (பா)

பாலதை யற்றிடு பாலகர் சப்பிடு
 பதனி இனிப் பிணிப்பற்றியுமே — தீரும்
 பாண்டொடு பலவித நோயுமே — மேலும்
 பருகிடுவோர்களுக் கவிடதமாகியே
 பலன் தரும் பனங்கட்டி யாயுமே
 பசி தாகம் நுங்கினாற் தீர்க்கலாம்
 பசு மாடு ஆடுகளைக் காக்கலாம் — ஒரு
 பருவத் தன்னிலே காய்வெட்டிக் கள்ளுதனைப்
 பாணை பாணையாய்ச் சேர்க்கலாம் (பா)

உணவினி லெஞ்சிய பழரசமின் சுவை
 தருபனாட்டு வகையாக்கலாம் — நல்ல
 பாணிக்குள்ளுறவுந் தேய்க்கலாம் — அதைப்
 பாடம் பண்ணிப்பரண் மீதுவைத்து விளை
 வானபின்பு பசி நீக்கலாம்
 விதைகளைப் பாத்தியில் தாழ்க்கலாம் கிழங்
 கானதும் வெட்டியே பேர்க்கலாம் நல்ல
 வெய்யிலிலே யதனை அவித்துங் காயவைத்தும்
 விதம்வித மாய்ப் பொழுது போக்கலாம் (பா)

பாத்தியிலே விரை நீக்கியே தேனெனுந்
 தேனைப்போல் தீனியுந் தின்னலாம் ஊமல்
 சேர்த்துமே யாபாரம் பண்ணலாம் — கரி
 யாக்கியு மெங்களின் கம்மியர் தம்மைக்கை
 யாயுதஞ் செய்யவும் பன்னலாம் — பின்னும்
 ஓடியலிலே கூழு பிட்டெல்லாம் செய்து
 பலகாரம்பல பண்ணிக் கொட்டலாம் — இன்னும்
 ஓலையைப் பற்றியே ஒதிடு கிற்பல
 உவமானஞ் சொலிக்கவி கட்டலாம் (பா)

ஓவியமோடுயர் காவியமானவை
 யாவையுமெழுதியே வைக்கலாம் — வீடு
 வேயலாம் வேலியடைக்கலாம் வரும்
 வியர்வையகற்றிடு விசிறிய தைப்பல
 வினோதமதாயே படைக்கலாம்
 மாட்டுக்கும் போட்டுப் பசிதடுக்கலாம் மழை
 வெய்யிற்கும் வைக்கனாய்ப் பிடிக்கலாம் மேலும்
 விருந்தருந் திடப்பினாத் தட்டுவ மாயும்பட்டை
 கோலியுந் தண்ணீரள்ளிக் குடிக்கலாம் (பா)

பன்னவேலை பல வர்ணமதாகவே
 எண்ணிலடங்கிடா தெண்ணலாம் பெயர்
 எடுத்துரைக்கிறேன் கேளுபன்னலாம் — பீலிப்
 பட்டை எத்தல்பட்டை பறி பலவிதவகை
 பாயுமலுறை கூடை பண்ணலாம்
 பெட்டி கடகம் நீற்றுப்பெட்டிகள் கொட்டைப்
 பெட்டி வெற்றிலை கட்டுப் பெட்டிகள் — அரித்
 தட்டினொடு பனங்கட்டி கருப்பணிக்
 குட்டான் செய்யலாந் தலைப்பெட்டிகள் (பா)

சில்லுகள் பொல்லுகள் பாதசரம் முன்
 தாங்கி சலங்கை சங்கிலியட்டியல் பல
 பாங்குடன் காப்புபல செற்றுகள் — செய்து
 பக்குவமுடனே தம்பாட்டில் பொழுதுவிட்டுப்
 பக்ஷமுடனிருப்பார் குட்டிகள் (பா)

கழிவாகியபழ வேலையெல்லாம் எங்க
 காணிகளுகுப்பய னாக்கலாம் — வெங்
 காயங்கிழங்குவகை தாழ்க்கலாம் — பின்னர்
 காணியுமுகையில் கன்னியர் மூரீசைக்
 கண்டு விறகுதனைச் சேர்க்கலாம்
 ஈர்க்குடனடவியன் நீக்கி யரும்விளக்கு
 மாறு ஈர்வாணி முறமாக்கலாம் தட்டு
 திருகணி உறி செய்துந் தூக்கலாம் — தென்னை
 ஓலை வேய்தலுக்கெந் நாளுமுதவுந் தட்டி
 வேலி குடிற்கும்பய னாக்கலாம் (வடலி)
 கங்கு நரம்பை பிறஷ்ஷாக்கலாம் — கருக்
 கொடுமட்டை படல் பட்டியாக்கலாம் — கருக்
 கதனை நீக்கியே நா ருரித்துங் காயவைத்துங்
 கனபிரயோசனமாக்கலாம்
 கழித்ததெல்லாம் விறகிற் சேர்க்கலாம்
 நார்களைப்பற்றி கேளுங்கயி றாக்கலாம் — எந்த
 காலத்திலுமிதனைக் கவனித்தாதரியும்
 கஷ்டமின்றி வறுமை நீக்கலாம் (பா)

கற்பகதருவின் துதி

'ஆதரவற்றவர்கட்கெல்லாம்' என்ற வர்ண மெட்டு

பாரதிற் பஞ்சந் தாங்கி பனையே — தினம்
பாதுகாத்துமே நீக்கும் வினையே
சேரன் சோழன் பாண்டியன் தனையே — தித்
திக்க வைத்தது ஓளவை முனையே

பதனி தனிலே கல்லக்காரம் நல்ல
பாணி பனங்கட்டியுந் தேறும்
இதமிகு நுங்காற் களைதீரும் இன்னு
மிதனிற் செய்யலாங் கறி பாடும் (பா)

ஆதர வற்றவருக் கென்றும் திவ்விய
அமுத மளிக்கும் பனங்கண்டு
பேதை யெமக்குப் பெருந்தொண்டு செய்து
பெருமை யடையுதெங்கும் நின்று (பா)

நாட்டில் வளரும் பலர் கூடி பழம்
நழுவி விழும்போததைத் தேடி
கூட்டி வந்துமே சுட்டுங் காடி
தோய்த்து முண்ணுவாரே கொண்டாடி (பா)

திருமலையில்

அத்தியாவசிய சேவையாருக்காகப் பாடியது

“வீணிலே வருந்தலாமா” என்றபடி

பல்லவி

ஈழ தேச இளைஞாரே — விழிமினத்
யாவசிய சேவையாரே எழுமின் (ஈழ)

அனுபல்லவி

மாசிலா தெம்தேச சேவையே செய்ய
மானில மீது நாமுய்ய துய்ய (ஈழ)

சரணங்கள்

மாவலி கங்கை மருவிடு லங்கை
திருகோணமலை யியற் துறையுமுண்டிங்கே
திறமுடனே கமம் செய்யவிப்பங்கில்
சிறந்த கந்தளாய் தருங் கங்கை — சங்கை (ஈழ)

பசியது வந்து பத்தும் பறந்து
 பர்த விப்பாகிடு முன்னே விரைந்து
 பட்சிக்கத்தக்க பட்சணங் களையுண்டு
 பண்ணிடுமாறுவோமுண்டு—என்றும் (ஈழ)

சங்கர நாமம் பொங்கு கிராமம்
 தம்பலகாமங் கொட்டியாபுரம் யாவும்
 தகுந்த தொழில்களுக்கெல்லாம் லயமாகும்
 தளைத்து மிருக்கு தெங்கும் தாலம் மேலும் (ஈழ)

பானத்தின்போது சீனி நக்காது
 பங்குனியிதோ பனை பூக்குதிப்போது
 பதனியைச் சேரும் பனங்கட்டி யுண்டாகும்
 பருகவும் பலவிதமாகும் வேகம் (ஈழ)

வீருத்தம்

தெய்வ கற்பகத்தாரிந்தத் திசையெலாஞ் செழித்திருக்க
 வையமீ தினிப்புக்காக வாடியிங் கலைவோர் தன்மை
 கையதில் வெண்ணையேந்திக் கடைத்தெருவெல்லாஞ் சுற்றி
 நெய்யினுக் கலைந்து தேங்கும் நிபுணரைப் போலவாச்சே

பனங்கட்டி தன் பெருமை

'பூமியில் மானிட' என்றபடி

தாலமெனும் பனையாற் பிறந்தவெணைத்
 தம்பி தங்கச்சி பனங்கட்டி யென்பார்
 தானியம் யாவுக்கும் மாவுக்குமே யெணைத்
 தாங்கி யருங்கரத்தில் வாங்கியுண்பார் (தால)

தொகையறா

பதமான பதனியைப் பருகிடப் பசிதீரும் பாண்டிருமல்
 (காய்ச்சல் குன்மம்
 இதமான மிளகுசி ரகமிஞ்சி யிவையிதிலிட்டெரித் துண்ணலகு
 (வில் நீங்கும்
 மிதமான கொதியில்நல் வெண்ணைபோற் புதுமுட்டி புகுந்துகற்
 (காரமாகும்
 அதிலுமகி கங்கொதித் தாற்பாணி பனங்கட்டியாகு மழிவேது
 (மில்லை

பாட்டு

சீனி கற்காரம் வெல்லமொடு சர்க்கரை
 செய்திடலா மிந்த வையகத்தே
 திவ்ய விஞ்ஞான முணர்ந்தோ ரெழுந்திடில்
 தேசமெங்கும் சென்று தித்திப்பேனே (தால)

தொகையறா

எனையிட்டு எவ்வுணவு மெவ்வளவுங் கொள்ளலா மென்பதிற்
(கையமில்லை
தினை யெள்ளுப் பயறுளுந்தொடு கடலை வகைகளைச் சென்று
(நீர் கேட்டுப் பாரும
மனைசென்று உங்களின் மக்களை யடைந்துவெகு
(மன்றாட்டமாக வழையும்
மாட்டமென்றால் பனங்கட்டியிந்தா வென்னச் சாத்துவா யூத்தி
(வருவார்

பாட்டு

தாத் தாத் தாத் தாவென்று சாற்றிடுவார் தனது
சந்தோஷத்தாலே மனம் பூத்திடுவார்
பார்த்திடுவீர் பனங் கட்டி யெனதுயரும்
பண்புகழ் யாவையும் சேர்த்திடுவீர் (தால)

தொகையறா

கஞ்சியொடு கூழ்பிட்டுக் களிவகைக் குதவுவேன் கனத்தபலகார
(மெல்லாம்
தஞ்சமொடு எந்தனைச் சேர்த்துண்ண மிகவுருசி சமிபாடு மகிக
(முண்டு
பஞ்சமது என்கிறீர் பனைதென்னை யுங்களின் பக்கத்திலே
யிருக்கு
வஞ்சமதை விட்டுவழி தேடிடும் விதேசியுண் வாய்க்குமோ
(எந்த நாளும்

பாட்டு

சீனியிலும் வெகு மானியதாகவே
திகழ்ந்து திரிவதல்லாற் சேதமின்றி
ஹானீதரும் சலரோகம் போலும் பிணி
யானதற் கிடங் கொடேன் நானேயறி (தால)

சீனி தன் பெருமை

பல்லவி

‘திவ்ய தெரிசனத் தரலாகாதா’ என்றபடி

அதி மதுரித சீனியானேனே எந்தன்
நண்பரே (அதி)

அனுபல்லவி

பதியிலுயர்ந்திடு மாலையடைந்தரும்
பாகா யுருகி விளைந்து (அதி)

சரணங்கள்

காலையிலு மந்தி மாலையிலும் நிசி
வேளையிலு மேந்த நாளும்
காப்பி ரீ கொக்கோ போஸ்ரம் ஓவ்ரின்
பால் பழமோ டுங்களை யாளும்

(அதி)

பாட்டு

கேக்குச் சொக்களேற் ரொவ்வியாக்கியுங்கள் சிறுவர்
சூப்பித் திரிவதற்கு மாக
பார்க்குள்ள மாக்களெல் லாத்துங் கலந்து பணி
காரங்க ளாகுவே னன்பாக

(அதி)

பாட்டு

மெட்டாய மிட்டாய்கள் மட்டாக முடிந்தும் வட்
டாரமுற்றாய் வழி சென்றும்
வாசலடைந்துங் காசு கவர்ந்தும்
வாயில் வந்தேனே கரைந்து

(அதி)

முருகு

தேனிலுமினிய திறம் சிறப்பெனும் பெயராகி
மானிலே பாண்போல் பலரசங்களிலுமே தாவி
மனமகிழ வைப்பேன் பாரீர்

பாட்டு

எறேற்றெற் வாட்டர் ஒறேஞ்ச் கிறஷ் லைம்ஜூஸ்
ஐஸ்கிரீமோடுங் கலந்து ஆ
ரோக்கிய முற்ற பேர்களையும் பல்லுப்
படவைப்பே னாசை மிகுந்து

(அதி)

'கூடைமுறம்' என்றபடி

போருமுறுக்குதடி மேலும் கீழும் எங்க
பொருளுமொறுக்குதடி மேலும் மேலும்
சீருகெடுக்காதேடி என்னவாலும் எங்க
சீவியத்துக்குற்றபடி தேடிக்கொள்ளும்

புளியங்கொட்டை யிலுப்பைப்பூவு போறபோக்கைப் பாரடி
பூத்த எங்க காய்கறியின் விலையினேற்றந் தேறடி
புனிதமான பனங்கட்டியை வீட்டிலே நீ சேரடி
புளியிலுப்பை வேம்பு தென்னை பனையதனைக் காரடி
அரிசிப்படி காப்படி அதுகும்பறை தட்டியடி
ஆப்த நண்பன் மூப்பன் சொன்ன கூப்பனைக் கொண்டோடியடி
அடிவருந்தக் கடைநடந்து அனுதினம் மன்றாடியடி

அன்றன்று பின்னேரம் வந்து அந்தியிலே ஆக்கியடி
ஆளுக்காள் சாப்பாட்டடி ஆனியிலே அதுகுங் குறைத்தடி.(போ)

ஆக்குதற்கு யோக்கியத்தை உற்ற வாசிகள்—ஈப்பன்
அத்தனையு மேயமுக்கிக் கொண்டு வேசியோபால்
வேறிடத்திலே ஒழித்து வைத்தரிசிகள்—சொன்ன
விலைக்குவிற் றடித்துக் கொள்ளு றாரேகாசுகள்
அந்தியேட்டி யோடுகலி யாணமெத்தனை பாரடி
ஆக்கிப்போட்ட கோவில்களலங் காரமெத்தனை சீரடி
அமைத்துவைத்த சட்டங்களுக் கையோ எல்லாம் மாறடி
அத்தனைக்கும் சாட்சி சர்க்கா ருத்தியோகத் தாரடி

ஆறாத் துயரிதடி—பொதுசனத்துக்

காபத்து மீறுதடி

(போ)

வந்தம்மாக்கள் எத்தனையோ நிந்தம்மாவாக அவையை
வாரியணைத்தே லயித்தோம் சொந்தம்மாவாக—ஐப்போ
வந்தம்மாவும் வழுவி—எங்க
சொந்தம்மாவும் நழுவி
பந்தம்மாகத் தழுவி—கோ
விந்தம்மாகப் புழுகி—கோ
தம்பமாவும் வந்திருக்கிறா—அவவும்
நிந்தமல்லச் சொந்தம்மாவைப் பார்

(போ)

விருத்தம்

பனைதரு பானம் பண்டம் பருப்பினத் தோடுசாமி
தினை எள்ளு வரகு கீரைத் தினிசு காய்கறி குரக்கன்
தனை மனை தனிலே மாறிச் சமைத்து நாமுண்போமானால்
வினை மிகு ரோகமெல்லாம் விலகிடுந் தானே தானாய்

ஒடியல் தன் பெருமை

'எந்தவிடது தோளும்' என்றபடி

ஒடியலெந்தனின் நடபடிகளறியாமலே
உலைந்து திரிகுவதேன் சொல் சொல் சொல் துரையே (ஒடி)

படியிலரிய பனந் தாராங்கற்பகத்தாலின்
பாத்தியை நீங்கிப் பெரும் பாடுபட்டுகநத் (ஒடி)

தொகையறா

சேசத்தி லுணவுகளின் சிரசாய் நின்று
தீங்குதரு சலரோகம் பாண்டு குன்மம்

ஆயகெட்ட நோய்களொன்றும் அணுகிடாது
 ஆதரிக்கு மரியபெரு மாற்றலுற்று
 தாயகத்தி லரியபெரு முணவாய்த்தோற்றி
 தஞ்சமிலா ஏழைமக்கள் தனையுந்தேற்றி
 மர்யவித்தை போன்றேனென் மாவின்சத்தை
 மானிலத்தி லுணரா தார் மாக்கள்தானே

பாட்டு

தொண்டு புரிவோருடல் நொந்து மெவியாமலே
 பண்டு பலகாரங்களெந்தனின் துரையே
 உண்டு கொந்தாலி பிக்கான் கொண்டோடியடித்திட்டாலும்
 குண்டுபோலேயிருப்பேன் கண்டுகொள் துரையே (ஒடி)

தொகையறா

ஒடித்துய ரொடியலென்னை உரலிலிட்டுலக்கைகொண்டு
 இடித்து நற்கழகாற்றொள்ளி எஞ்சிய மாவைப்பிட்டாய்
 அடுப்பேற்றி நீற்றுப்பெட்டியாலதை இறக்கி வெண்ணை
 இடுத்து நீ நண்பீரானா வில்லையே யினிப்பின்றோகம் (ஒடி)

தொகையறா

பனைதரு மொடியலென்னைப் பாங்குடனிடித்து மாவில்
 சினைமிகு சீலாமின் சிரசையும்போட்டுக் கூழாய்
 கனலிலிட் டதனைக் காய்ச்சிக் கணக்காக இறக்கியுண்டால்
 மனையுறு மக்கட்கெல்லாம் மலவிசர்ச் சனமாகுமே

பாட்டு

எந்த விகரிலெவர் சொந்த முடையவர்கள்
 என்ப துணர்ந்துகொண்டு நில் நில் துரையே
 பந்தமுடனே கைம்மர் நில்லாமலே யுதவி
 பண்ணிவந்தேனே கண்டு கொள் கொள் கொள் துரையே (ஒடி)

'வதனமெய்ச் சந் திரவிம்பமோ' என்ற வர்ண மெட்டு

பல்லவி

பனையே பிரபஞ்ச தஞ்சமே
 பறந்திடுமே பஞ்சமே (பனை)

அனுபல்லவி

பானமுண்டு தேனைவென்று
 பருகலாகுமே (பனை)

தீனியென்ற தித்திப்புமுண்டு
சிறந்தகூழ் கழி பிட்டுமுண்டு
மானிலுண்டு மானம் விண்டு
மகிழலாகுமே

(பனை)

வீடு வீட்டணிபணிகளுண்டு
விளம்பப் புகத்தக இதழ்களுண்டு
ஈடிதற்கு ஏதுமொன்று
மிருக்கவில்லையே

(பனை)

பனாட்டுப் பாட்டு

“மதிச்சியத் திலே குடியிருக்கிறது” என்றபடி

பனம் பழம் பொறுக்கியே முகிழ்ந்திருகிறது—அம்மா
பசியாறிய மிச்சந்தனை எடுக்கிறது
அடிக்கிறது உரிக்கிறது—(பனம் பழம்)
தோலைக் கடகந்தனிற் பிளிகிறது
தோலுரித்த பழத்தை பினைந்து கழியில்
 விரையை நீக்கிறது—குந்து
தடிவிட்டாட்டிக்குந் தெடுக்கிறது
 கழியைத் துணியில்
வடித்துப் பந்தலிற் பாயிற் பரவி
 காய விடுகிறது
இப்படியே ஒரு ஏழெட்டு நாளைக்கு
 அடுத்துப் பினைந்து பாயிற் பரவித்
காயவிட்டுத் தடித்தபின்
 இருப்புத் தகட்டு அகப்பையல்லது
புல்லுச் சத்தகம்தனை எடுக்கிறது—உரல் மீதிலேறி
பிரித்துக் கீறி உரித்துச் செதுக்கிப்
 பனாட்டெடுக்கிறது—குதிர்
கூரையிற் கொஞ்சங் காயவிடுக்கிறது
 எடுக்கிறது—மடிக்கிறது—அதை
கூடையிலே யிட்டடுக்கிப் பொத்திறது—நாங்கள்
கொதிப்பித்துக் கொள்ளும் அடுப்பின் பரணில்
 கொண்டே வைக்கிறது—இது
அடுத்த வருஷம் வருகப் போகிற
அடை மழைக்குள்ளுங் கோடைக்குள்
அடிக்குங் கொடிய வெய்யிற் கும்அசைக்

காத ஆகாரமாகிடும்—அத்துடன் பதனீர்
 காலத்தில் பாணிப்பனாட்டாக எங்குமுலா விடும்
 ஆறாத சலரோகம் மேகம் கன்மங் குன்மம் பாண்டுகள்
 மாறாதலையும் பேருக்கும் பெரியோரும் வறியோருக்கும்
 பாணந்தீனி பண்டங் கிண்டம் யாவுத்தத்துகொண்ட
 பணையின் (ப)

மலையாவில் 1941-ல் யுத்தம் ஆரம்பமானபோது

பாடியது

'சாதியொன்றுதான்' என்றபடி

பல்லவீ

பணியைப் பாருங்கள் கருப்
 பணியைச் சேருங்கள்

அனுபல்லவீ

பாரோர் புகழும் லங்கை ஊரார் திகழும் சிங்கை
 பூராருடனேயங்கே போராய் நிகழுதிங்கே

தொகையறா

பஞ்சமது கொஞ்சங் கொஞ்சமாக வந்து மிஞ்சுதென்று
 அஞ்சிடுவோரறையக் கேழும்
 வெஞ்சன மாங்காய் கறியும் கிளங்குகளும் கீரைவகையான
 பலமுலிகளு மிருப்பதோடு
 தஞ்சமென வந்த பனம்பழத்தினொடு பழவகைகள் தானிய
 ங்கள் பலவிருக்கு பசிதீர்க்க ஆனாலிங்கு
 பஞ்சதனால் நூல் நூற்றுப் பழகியரும் நெசவுசெய்த பாலருக்குப்
 பணிய ளிப்பாராரு மிலையாத லாலே

பாட்டு

பருத்தியைக் கொஞ்சம் வருத்தமுற்றாலும்
 விருத்தி செய்யுமொவ் வொருத்தராய்
 கறுத்தவர் வழி திருத்த முற்றிடில்
 பொருத்த முற்ற தென்னருத்தமே
 பஞ்சிகளைப் பார்த்திடாது பஞ்செடுத்து நெசவுசெய்து
 பஞ்சங்களைப் போக்கி நல்ல பஞ்சணையிற் தூக்கிடலாம் (ப)

தொகையறா

நீட்டமுடன் றோட்டுகளைக் கூட்டிவரும் வேட்டிகள் கால்
 (சட்டையங்கி
 கோட்டுகளும் சேட்டுகளும் குரவளையில் மாட்டிவரும்-ரை-போ
 (காலர்
 குற்றுகளும் தோகையர்கள் துண்டு துண்டாய் வெட்டியணி
 தொகையான துணிகள் யாவும்
 நாட்டினிலே பகிஷ்கரித்து சுதேசித் தோட்டப் பருத்தியினா
 (லாக்கிடணும் தோழமாரே

பாட்டு

நெசவுக்கும் மற்றத் தொழிலுக்குமிந்தத்
 திசைமுற்றும் பலவழி கற்றோர்
 இசையத் தயாரத்திசைபெற்று மேனோ
 பிசையப்பட்டு நீர் வசையுற்றீர்
 சீரான தொழில்களெல்லாம் செய்துபட்டுத் தருவதற்கு
 பேரான மக்களுண்டேன் போராண்மை கொள்ளுகிறீர் (பணி)

'பூமியில் மானிட' என்றபடி

சாமியை யேபணிவீரினி யாகிலும்
 தாய்நகரின் கமந்த ளைத்திடவே
 தாமதமின்றி யெம்மூர்ப்பொருள் கொண்டுசைத்
 தொழிலது செய்து துலக்கிடவே (சா)

பூமியில் மானிட ராகவிளங்கி வீண்
 பூச்சிகள்போல் நம்மராச்சி யத்தில்
 காயமுங் கோபமும் லோபமு மேயுறு
 கடையர்க ளாட்சியால் மீட்சியற்றோம் (சா)

தீனிதரும் பல தானிற மும்பழம்
 கீரைவகை கிழங்கு காய்கறியும்
 வேணதிருந்து மருந்த வருந்துதல்
 வியாபார மேதரு விவகாரமே (சா)

ஏறுதிறங்குதென் நேற்றி யிறக்குகிறார்
 இடைவழி யிலெம்மையே மாற்றுகிறார்
 தாறுமாறாக விருக்கு தெமக் கிவர்
 சங்கதியாதலால் சகோதரரே (சா)

தால் மெனும் பனை யாற்பிர யோசனம்
 சாற்றிடப் போகுமோ தாரணியில்
 ஓலையிலுங்கடு தாசிக ளானதை
 உற்பத்தி செய்யலா மத்துடனே (சா)

சினி கற்காரம் பனாட்டொடு சர்க்கரை
 ரொவ்விகள் ஜாம் சர்பத் செய்வதோடு
 பாணியும் பாணிப் பனாட்டும் பனங்கட்டி
 பண்ணிப் பல்லுணவுக்கும் பாவிக்கலாம்

(சா)

தொகையறா

தெங்கு மட்டைத் தும்பெடுத்துத் தினிசு தினிசாய்க் கயிறு
 (திரிப்பதோடு
 பங்கமிலாக் கயிற்றுப்பாய் பாதசுத்தம் செய்யுமணையோடு
 (படுக்கை பண்ணலாகும்
 இங்குயரும் சணலெடுத்து இறுகிய நற்கயிறுகளும் நூலுகளும்
 (நூற்பதோடு
 பைங்கிளியே பருத்தியபி விரித்திசெய்து பஞ்செடுத்துறாட்டிலரு
 (நூலு நூற்று

பாட்டு

பெண்களு மாண்களும் பின்னலும் பன்னமும்
 பண்ணிடிலோ இடைவேளைகளில்
 பின்ன மில்லாதுயர் ஆடைகளும் பல
 உன்னத உண்டியுங் கொண்டிடலாம்

1942இல் அத்தியாவசிய சேவையாளரின் விவசாயப் பாட்டு

ஆசிரிய ஷீருத்தம்

உலகத்தில் முதலத்தியாவசிய முயிருயிர்க்
 குடலத்தியாவசியமாம்
 உடலத்தை மிகமெத்த உதிரத்தில் வைத்திடுக
 உணவத்தியாவசியமாம்
 உணவுக்கு முடலுக்கு முறவுற்ற பின்னரிய
 உடையத்தியாவசியமாம்
 உடையுக்கு முணவுக்கு முதவுவது பயிரத
 னுற்பத்தியத்தியாவசியமாம்
 உயிர்பற்ற வத்தியா வசியமுற் றிடுபணிக
 ஞுதயப்படுத்துவார்கள்
 உசிதத்திலுற வித்தை பலகற்று மிளிர்வதொடு
 உன்னதருமாகி யிங்கு
 உறுயுத்தமதில் வெற்றி திடசித்த மொடுபெற்று
 ஒருவர்க்கு மஞ்சிடாது
 உளமெத்த மகிழ்வுற்று வளர்வரத்தியாவசிய
 முத்தியோகத் தோழமாரே

பல்லவி

அதிகஉணவு பயிரிடுக வருகுவீர்—ஆனந்தமாக
அனைவரு முசிதபணியிதே புரிகுவீர் அன்பு மிகுந்து (அ)

அனுபல்லவி

பதியதிலே பசியவதியதைவில
கிடஇலகு வழிபல விதமுதவும் (அ)

சரணம்

புதிய கட்டுகளினையழித் துமக்குப்
போதுங் காணிகளாக்கியே
புல்லறவே கொத்தியுமுதுமுது பொடிக்
கல்லெல்லாம் வெளிபோக்கியே
விதிமுறை பிசகிடாது வேண்டிய
பசளைகளை விசிறிப் பண்பாக்கியே
வித்துக்களை விதைத்துக் குத்தி
விர்ததித்து அபிவீர்த்தித்துப் பருத்தி (அதி)

ஓர் பெரிய கமக்காசனார்

அனாதை ஆச்சிரமப் பிள்ளைகளும்

- க. — குழந்தைகள்! உலகத்திலே உயிர்வாழ்வதற்கு என்ன பிரதானம்?
- ஆ. பி. — பணந்தானுங்க பிரதானம்.
- க. — உணவுக்கு என்ன செய்வது?
- ஆ. பி. — பணமிருந்தால் உணவு கிடைக்கிறது.
- க. — பணமிருந்தும் உணவு கிடைக்கவில்லை அப்பொழுது எது பிரதானம்?
- ஆ. பி. — உணவுதானையா பிரதானம்
- க. — ஆம் உணவே பிரதானம் உணவிருந்தால் பணம் தானே வரும்.

‘ஆரியக் கூத்தாடினாலும்’ என்றபடி

மானங் குலங்கல்வி வன்மையறி வுடைமை
தானந் தவமுயற்சி தாளாமை
தாளந் தவ முயற்சி
தேனின் கசிவந்த செல்வியர் மோகமும்
பசிக்குமுன் னில்லாதடி—குழந்தாய்
பசிக்குமுன் னில்லாதடி

மாடமாளி கைகூட கோபுரமொடு கப்பல்
மோட்டார் ஏரோப் பிளேன்கள்—அணுக்குண்டு
மோட்டார் ஏரோப் பிளேன்கள்
மேட்டிமை யொடுவெகு மேன்மையா யிருந்தாலும்
பசிக்குமுன் னில்லாதடி—குழந்தாய்
பசிக்குமுன் னில்லாதடி

காசுபண மீசன்பூசை ஞானக்கலை
தங்கச்சரங் கங்களும்—வைரக்கல்
தங்கச்சரங் கங்களும்
ராசரீகப் பட்டம் சர்வாதி காரமும்
பசிக்குமுன் னில்லாதடி—குழந்தாய்
பசிக்குமுன் னில்லாதடி

உணவே பிரதானமடி செந்தமிழ்ச் செல்வி—உலகில்
உள்ள சீவராசிக் கெல்லாஞ்—செந்தமிழ்ச் செல்வி

உணவைத் தருவது	எங்கள்
உழவு தொழில் தானேயடி	
உழுதுண்பானே யுண்பான்	மற்றோர்
தொழுதுவாங்கி யுண்பவரே	
உழவன் நாட்டி னுயிர்நாடி	அவன்
ஊக்கம் சர்க்கா ருக்கமடி	
நாற்று முடித மைத்தால்	சர்க்கார்
நல்ல படியே நடக்கும்	
சர்க்கார் நடப்பதுவும்	உழவன்
ஏரடிக்குங் கோலாவே	
உலகமெனுந் தேரினுக்கு	உழவன்
தானம்மா அச்சாணி	

உயிரைக் காக்கில் பயிருண்டாக்கு சீரைத்தேடி. வேரைத்தேடி
வரப்புயர நீருயரும் நீருயர நெல்லுயரும் நெல்லுயரக் குடியுய
ரும் குடியுயரக் கொடி யுயரும்

கமமிருந்தால் பணம்வருகும் செந்தமிழ்க் கோனே—என்றுங்			
கௌரவத்தும் நீபெரிது	,,	,,	
டணத்தைப் பெரிதென்றெண்ணி	,,	,,	வெறும்
பரதேசி யாகாதடா	,,	,,	
பட்டம் பதவிதேடி	,,	,,	பணம்
பல்லினித்து நிற்குமடா	,,	,,	
ஏழைக்கிரங் காதடா செந்தமிழ்க் கோனே			— பணம்
எத்தருக்கே உதவி செய்யும்	,,	,,	
தருமஞ்செய்யத்தான் மறுக்கும்	,,	,,	சினிமா
தையலர்க்கே தானமிடும்	,,	,,	
கூத்திய ரினாசையினால்	,,	,,	பணம்
கொண்டவளைக் குமுறவைக்கும்	,,	,,	
முதலாளிமாரை யெல்லாம்	,,	,,	பணம்
முழுமுட ராக்குமடா	,,	,,	
பட்டங்களைப் பறித்து	,,	,,	பணம்
பாங்கி ற்பற்சி யாக்குமடா	,,	,,	

உத்தியோகத்தரிந் பரிதாப நிலை

28-7-50ல் வெளியான "CEYLON NEWS STANDARD" என்னும் பத்திரிகையில் காணப்பட்ட செய்தியின்படி 13490 உத்தியோகத்தரில் 17186 பேர் ஆளுக்கு ஈபா 900 வீதம் கடன் காரராயிருந்தார்கள். இப்பரிதாபநிலை குறித்து அச்சமயத்தில் பாடியது:

பல்லளி

ஒழுங்கின்றிக் கடன்காரரானார்—சில
உத்தியோகத்தினிலுற்றிடு முத்தமர்

(ஒழு)

அனுபல்லளி

அளந்து கொடுக்கும் சம்பளத்தினை எடுத்து
அளவுக்கு மேற் செலவளித்திடப் படித்து

(ஒழு)

சரணங்கள்

தனக்கடாச் சிங்களம் பிடரிக்குச் சேதம்
எனத் தந்தை தாய் சொல்லியனுப்பிய போதம்
தனைச் செவிடன் காதிலோது சங்கீதம்
எனக் கொண்ட தாவிரக் இவ்வீரீதம்

(ஒழு)

வீடுகிடையாது வீடுகிடைத்தாற் சாப்
 பாடு கிடையாது சாப்பாடு கிடைத்தாற் கொண்
 டோடி கிடையாது ஓடி கிடைத்தாலும்
 உட்கார்ந்துண்டெழும்பு முன் அஃவகாவி ஒருபக்கம் (ஒழு)

காறுக்கும் பஸ்சுக்கும் ரிறெயின் ரிறாமுக்கும்
 கடையிலே இடைவேளை காப்பி சிற்றுண்டிக்கும்
 பாறுக்குள் கீறுக்கும் பந்தயக் குதிரைக்கும்
 பாபர்க்கும் டோபிக்கும் பகிர்ந் தளித்துடுப்புக்கும் (ஒழு)

பாவலர் நாவலர் கீதர்களிசைக்கும்
 பொப்பிடே பேர்த்தேஃவீஸ்த் பிக்னிக் வகைக்கும்
 கோயில் குளம் கன்னிகாதானத் தொகைக்கும்
 கொடுத்தலுப் பேற்பட்டுச் செட்டியார் பகைக்கும் (ஒழு)

குமாரிகளாட்டமுங் கோமாளிக் கூட்டமும்
 கூடிய கொன்சேட்டுப் பலதிலே நோட்டமும்
 விமரிசையொடு விடாப்படக்காட்சி நாட்டமும்
 வெள்ளைக்காரன் போலே நடையிலார் பாட்டமும் (ஒழு)

தொகையறா

பல்வினக்கும் பாக்குதா ங்குச்சி போச்சுப் பரகேசிப் பேஸ்ற்று
 (டனே பிறஷ்சுமாச்சு
 நல்லருநாக்கதை வழிக்கு மீக்கிற்போச்சு நாகரீகத்தகரத்
 (தகடுமாச்சு
 எள்ளிலெண்ணெய் மயிர்படியாதிதன்னலாச்சு இங்கிலீஷுவசிலி
 (னுங் கிறீமுமாச்சு
 உள்ளதிரு நீற்றுப்பூச்சொழியலாச்சு உயர் முகக்கிற புட்டரப்
 (போட்டுரோஞ்சலாச்சே

பாட்டு

உதட்டுக்குப் பட்டையும் உயர்ந்த நற்சட்டையும்
 உடுத்திட்ட குட்டிகள் உலுத்தமா மெட்டையும்
 பதட்டமின்றிப் பண்ணிக்கொண்டு மேசட்டையும்
 பாதிராத்திரிக்கு மேற் திரும்பியே வீட்டையும் (ஒழு)

காலில் பட்டாபூச்சு கையிலே நிஸ்ந்வாங்கு
 கயிலிடுப்பாச்சு கழுத்துவரையும் பாட்சு
 மாலையிலே பணமழித்து மேஸ்ப்போட்சு
 மனைக்குளென்னேரமும் அடுப்பிலே ரீப்போச்சி (ஒழு)

தொகையறா

உணவுடைய முகந்தொரு நோயுற்றிடிவூ முயர்ந்த பரீகர்ரி
(தன்னால்
குணமடையும்வரை பொறுத்துக் குருவிடத்துங் கெர்ண்டுகலைக்
(கோட்டந் தன்னில்
பணமதிகம் செவவளித்துப் பலகலையுமுகந்து மணமுடித்து
(வைத்த பெற்றோருக்குப்
பிணமடையும் பொழுது பணங்கடனெடுத் தோமென்பதுவும்
(பெருமையாமோ

பாட்டு

மணத்துக்கும் பிணத்துக்குமாய் செவவழிந்து
மர்ற்ற ஏமாற்றத்தினாற் பல விழந்து
தினமுணவின விலை ஏற்றத்தால் மெலிந்து
சீமைச்சரக்குக்கும் செவவு செய்தலைந்து (ஒழு)
சம்பளமெடுத்திடு முன்னே சந்தேர்ஷம்
சம்பள மெடுத்தவுடன் பெருந்தோஷம்
கொண்டுமேதான் நிதங்கூடியே பேசும்
பெண்டாட்டியிடங் கூடக் கொள்வாராவேசம் (ஒழு)

மதுவிலக்கு

மதுவெனுங் குடிவகையே கெடு
மதி யொடு தரும் பகையே—அட
மனிதனே மகா புனிதனே உந்தன்
மனைவியுடைய மனதும் வெறுக்கும் (ம)
இனிய முகமும் மாறுங்கட்டி
இதழ் கடிக்கவும் நாளும் இதற்
இணங்கியே யுனை அணைந்திடவாச்
சுணங்கினால் வரும் சினங்களும் மிக (ம)

தொகையறா

இல்லாளெ தார்த்த மெடுத்தியம்பினாலுமக்குப்
பொல்லாத கோபம் பொறுமையறத்தானுதிக்கும்
பல்லால் நரும்பிப் பயமுறுத்தி யன்னவனை
நல்லசயடித்து நகைவவைகளான தொரு

முஞ்சு

கட்டிய தாலியோட்டியல் முற்றிலும்
செட்டி வீடு நடை கட்டு மட்டியில்லை (ம)

தொகையறா

பெரியோர் மதியுரைக்கில் பிடரியிலே தள்ளிவிடும்
 அரியதொருபின்னை வந்து ஐயா வென்றே யழைக்கில்
 தெரியும் போவென்று சொல்லிச் செவிட்டிலறை கொடுக்கும்
 முறியும் வரையிலேகான் முதலியவற்றிற் றூங்கும்

பாட்டு

மூர்த்திரமும் துணியோடே போயி
 முற்றிலும் தோயுமுன் பாடே பின்னும்
 முக்கித்தக்கி எழுந்துட் காருமுன்னதாய்
 விக்கிக்கக்கிப் பெரும் சத்தியும் பண்ணுவாய் (ம)

கவணரென்றே தெரிந்தாலுங் கலைக்
 ஞானியென்றே திரிந்தாலும் அதாற்
 கண்ணும் மயங்கிடுங் காலும் தளம்பிடுங்
 கையிலிருந்திடுங் காசந் தொலைந்திடும் (ம)

வாயைப் பிதற்றிடும் காணும் பொலிஸ்
 உவாட்சமன் கையிலுந் தோணும் அங்கு
 வக்கணம் சொல்ல வழிகள் தெரியாது
 வெட்கமடைந்து விடிந்து முனித்திடும் (ம)

காசமுடைகளும் தோன்றும்கை
 லஞ்சங்கள் வாங்கவுந் தூண்டும் இந்த
 காசினியிற் பல தாசிகள் வீட்டிலுங்
 கூசிடாதேற்றியே நேசத்தை மூட்டிடும் (ம)

காரணமின்றியே சண்டை வந்து
 கத்திடுமுந்தனைக் கொண்டே கொலை
 காறப்பயலென்ற பேரைக் கூடச்சில
 நேரத்தில் கொண்டர வாரம்பிக்கும் கொடு (ம)

லாகிரிச் சிந்தையை நீக்கு யாழ்
 வாசியின் செந்தமிழ் நோக்கு அங்கு
 ஈன இராகமே தேனு மிதற்கில்லை
 பாண மகற்றிடுபோது மினித்தொல்லை (ம)

காந்தி பேரில்

“கருணாமூர்த்தி” என்றபடி

பல்லவி

ஜெகத்தோர் புகழஹிம்சாமூர்த்தி காந்தி
ஜெனித் தோயங்களை யாதரித்து ஏந்தி ஈந்து சாந்தி
தினம் வாழவைத்தாரே யடிமை நீந்தி (ஜெக)

அனுபல்லவி

சாதிமத பேதமெனுந் தீண்டாமை சாகவே
சமாசன மாகவே
ஆலையத்தினைத் திறந்ததெல்லேர்ரு மொன்றாகவே
அர்ச்சித்தேகவே
அன்பான முறை தந்தனர்தென்பாமே இன்பமாமே
அனைவோரு மினிமேலே திரிவோமே (ஜெக)
இந்து முஸ்லீ மொத்து மதுபானமும் மாழுவே
இன்பமுளவே
ஏழையடிமையென் றில்லாது எல்லோரும் வாழவே
எம்மையாளவே
நண்பானசீசன் நேருவைப் பண்பாயே
தந்தன்பாயே
நடந்தாரே கயிலாய பதியாயே (ஜெக)

தனிப் பாடல்கள்

ஓ ருசிக்கும் தேனீயே வா
ஸ்ருதிக்கும் லயம் படிக்கும் சுகிர்த்து நர்த்தனம் புரிவோம்
எங்கள் மறைக்குள் உயர்ந்த கீதமுறைக்கு தகுந்தபடி
மிதிக்கும் வித்தைகள் அறிவோம்

எங்க தங்கச்சியும் ஆடுவள் என்று - Record
தட்டுகளை கக்கத்திலே கொண்டு - அதை
Radio gramஇல் இட்டு பாடிடும்போது - நடனம்
ஆடு பாப்பா என்றதும் நில்லாது - அவ
நடிக்கும் பொழுது தாளம் எதுக்கும் புலப்படாது
துடிப்பும் குதிப்புமே அல்லாது - இது
படிக்கும் பாலகர்க்குப் பொல்லாது
இதனால் எவரின் “செக்” குமே செல்லாது

னே சமுதாயரீடும் ஆட்டம் - நல்ல
 தேக பலம் தன்னை நிதமூட்டும் - அந்த
 சித்திரமிருந்த உயர் நர்த்தனத்தினாலே
 கால் கை சக்திகள் மிகுந்திடுமே பாரும் - ஆனால்
 ரகர வரி பகர வருகாதவருரையில்
 அதிக சரவை அது நேரும் - யப்பான்
 வகர மறையில் சுதி மாறும் - தமிழ்
 சகலதையும் இனிது கூறும்
 மேலதேச நாட்டியமுழுண்டு - ஆண் பெண்
 மேனிகளையே தழுவிக்கொண்டு - அவர்
 அங்குமிங்குமாய் அசைந்து அங்கமொடு - மார்பழுந்த
 சங்கையென ஆடுகிறார் நின்று - இதைக்
 காண வெட்கமே கரத்தைக்
 காரணமில்லாது அசைத்து கால்கிழப்பி
 ஆட்டுகிறார் சூத்தை - இதைக்
 கண்டு "Cup" அளிப்பதுவும் சூத்தை இந்தக்
 காட்சியைப் படங்களிலும் பார்த்தே (ஒ ருசி)

விளையாட்டுப் பாட்டு

கிளித்தட்டிக் கெந்தி விளையாடுவோம் - வெகு
 கெட்டித்தனமாகப் பாடி ஓடுவோம்
 கோட்டுக்கே கசறத்தெல்லாம்
 போட்டுக்கோ திரேகபலம்
 ஊட்டிக்கோ உங்களுடைய
 கூட்டத்தி லுள்ளோரை யெல்லாம்
 ஓட்டமோடு உயர நீளப்பாய்ச்சலில் - உங்கள்
 உற்சாகத்தைக் காட்டும் வெகுவீச்சினில்
 உத்தமரே குந்தி குந்தி
 தத்திவாரும் கெந்தி தொங்கி
 தத்துவங்களை அறிந்து கொள்ளுவோம்
 பந்தெறிந்தாட எல்லோரும்
 பாங்குடனே வந்து சேரும்
 சந்தோஷமாக சார்ந்து நன்றாக
 சிந்தை களிப்புடனே நாடி செல்வேசம்
 வாரும் விளையாடி

பலகாரப் பாட்டு

வாருங்கள் வாருங்கள் இந்தாருங்கள் - பல
 விதமான பலகாரம் பசி ஆறும் தேறும் - நீங்கள்
 புட்டு லட்டு லொட்டு - கொழுக்
 சுட்டை இட்லி சுட்டிருக்கு (வாரு...)

அமிர்தலிங்கம் அவர்களைப்பற்றியது

அற்புத புத்திரனே அமிர்தலிங்கமோர் வித்தகனே
இத்தரை மீதனிலே அடவகேற்தத்துவமுற்றவனே
சோடித் தலைவரிலே அமுதர் சோக்கான புள்ளி என்று
போடுங்கள் புள்ளடியே
வீட்டுக்கு முன்னாலே உன் சொல்லடியாய்
சின்ன வயதுடைய இவருக்குச் சின்னமுயர் வீடு
பின்னமில்லாதோடு வீட்டுக்குமுன் புள்ளடியைப் போடு

விருத்தம்

இனத்தினை இனமே சாரும் என்பதற்கிணங்கப் பத்தாந்
தினத்தினில் தமிழரெல்லாம் சேர்ந்து ஒன்றாகக் கூடி
மனத்திடத்தோடு பாரான் மன்றேறி இவர் ஜெயிக்கச்
சனத்திரனோடு வந்து உம் சம்மதம் தருவீர் அன்பாய்

புழுங்கல் குற்றுதல்

புழுங்கல்குத்தியே புடைத்துக்கொளித்து அரிசியாக்கிடுவோம்
அரிசியாக்கிடுவோமே நன்றாய் ஆக்கியே படைப்போமே
என்றும் ஆரோக்கியத்திற்குகந்ததென்று
அருந்தியே களிப்போமே நாமே

கல்லும் மண்ணும் கெழிப்போமே கஞ்சல்
குப்பையையும் கழிப்போமே - எங்கள்
கரத்தில் வளையல் காதில் கம்மல்
கலந்து குலுங்க முறம் பிடித்துமே

இயந்திரத்தின் முறையாலே தான்
இடிக்கிறாராம் இந்த நாளே அதில்
இன்சவை இல்லை சொற்கேளே
இருந்தால் எழுந்திருக்க முடியாத பெண்ணாலே

இவரது கூற்றுக்கள் சில

- வித்தைக்கு சத்துரு விசனம் தரித்திரம்
- பேச்சுக்கு பிரசங்கி பெண்டாட்டி சொற்கேளாள்
- கூத்தாடுவதும் குண்டி நெளிப்பதுவும்
ஆத்தாதவன் செயல்
ஆத்தாது - அவன்செயல்

ன்று

ாடு

தாந்

டி

கக்

ாய்

வோம்

மே

நாமே

ாள்

செயல்

ன்செயல்

அட்டைப் பதிப்பு, குரு பட்டுத்தணிப் பதிப்பகம், திருநெல்வேலி.